

Kartlegging av biologisk mangfold i Røyken kommune, 2018 og 2019

Ole J. Lønnve, Anders Thylén og Ulrika Jansson

Ekstrakt

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Røyken kommune i Buskerud kartlagt biologisk mangfold i kommunen i 2018 og 2019. Totalt er 183 ulike naturtypelokaliteter avgrenset og beskrevet. 165 av disse er nye lokaliteter, mens 18 er oppdateringer av eldre naturtypelokaliteter. Alle naturtypedata blir oversendt Fylkesmannen for innleggelse i Naturbase. Alle artsfunn i denne undersøkelsen er rapportert inn til Artskart og tilgjengelig der.

Nøkkelord

Røyken
Buskerud
Naturtyper
Kvalitetssikring
Rødlistearter
Svartelistearter
Fremmedarter
Amfibier

Omslag

FORSIDEBILDER
Øvre: Hengepiggefrø (NT) i skrenten ved Kirkerud (nr. 342). Foto: Anders Thylén.
Midtre: Parti fra Åroselva. Foto: Ole J. Lønnve.
Nedre: Grov eik ved Frøtvedt. Foto: Ulrika Jansson.

LAYOUT
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-794-9

BioFokus-rapport 2019-16

Tittel

Kartlegging av biologisk mangfold i Røyken kommune, 2018 og 2019

Forfatter

Ole J. Lønnve, Anders Thylén og Ulrika Jansson

Dato

25.11.2019

Antall sider

30 sider + vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Røyken kommune

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Lønnve, O. J., Thylén, A. og Jansson, U. 2019.
Kartlegging av biologisk mangfold i Røyken kommune, 2018-19.. BioFokus-rapport 2019-16.
Stiftelsen BioFokus. Oslo

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:
<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO
Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Røyken kommune i Buskerud kartlagt biologisk mangfold i kommunen over to år (2018 og 2019). I prinsippet har hele kommunen vært gjenstand for kartlegging, men det har vært gitt føringer og prioriteringer over hva som skulle kartlegges. Arbeidet er en del av Røyken kommunes plan i perioden 2017-2020 om å øke kunnskapen om det biologiske mangfoldet i kommunen. BioFokus håper denne rapporten kan være et viktig bidrag til beslutningsgrunnlaget i den fremtidige forvaltningen av kommunen.

Kontaktpersoner hos oppdragsgiver har vært Bente Støa og Ingeborg Fønstelien. Prosjektleder hos BioFokus har vært Ole J. Lønnve, mens Anders Thylén og Ulrika Jansson (begge fra BioFokus) har bidratt både i felt og under rapportskriving.

Oslo, 25.11.2019

BioFokus ved Ole J. Lønnve

Kaneljuka (*Hapalopilus nidulans*). Denne arten er i liten grad registrert i Røyken kommune tidligere. Foto: Ole J. Lønnve.

Sammendrag

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Røyken kommune i Buskerud kartlagt biologisk mangfold i kommunen i 2018 og 2019. Prioriteringene i oppdraget som ble lyst ut var:

- Kvalitetssikring av allerede kartlagte naturtypelokaliteter med mangelfull beskrivelse.
- Naturtypekartlegging av dammer og amfibier.
- Naturtypekartlegging av områder i byggesonen, spesielt i de områdene som ligger på baserik mark.
- Kartlegging av den utvalgte naturtypen hule eiker.
- Kartlegging av lavereliggende skoglokaliteter på marine løsmasser.

Totalt er det beskrevet 183 ulike naturtypelokaliteter gjennom disse delprosjektene. 165 av disse er nye naturtypelokaliteter, mens 18 er oppdateringer av eldre naturtypelokaliteter. Alle artsfunn i denne undersøkelsen er rapportert inn til Artskart og tilgjengeliggjort der.

Lokalitetene spenner fra et bredt spekter av ulike naturtyper, både forskjellige limniske typer, ulike typer skog, store gamle trær, myr og eng.

BioFokus håper denne rapporten vil være et nyttig bidrag i kommunens arbeid med å få en oversikt over det biologiske mangfoldet i kommunen.

Innhold

1	INNLEDNING	5
1.1	OPPDRAGET	5
1.2	BAKGRUNNSINFORMASJON	5
2	METODE	6
3	NATURGRUNNLAG.....	7
4	RESULTATER	7
4.1	KVALITETSSIKRING AV ALLEREDE KARTLAGTE NATURTYPELOKALITETER MED MANGELFULL BESKRIVELSE.....	7
4.2	NATURTYPEKARTLEGGING AV DAMMER OG AMFIBIER.....	10
4.3	NATURTYPEKARTLEGGING AV OMRÅDER I BYGGESONEN, SPESIelt I DE OMRÅDENE SOM LIGGER PÅ BASERIK MARK	15
4.4	KARTLEGGING AV DEN UTVALGTE NATURTYPEN HULE EIKER	17
4.5	KARTLEGGING AV LAVERELIGGENDE SKOGLOKALITETER PÅ MARINE LØSMASSEr	22
4.6	RØDLISTEARTER OG FREMMEDARTER	23
5	OPPSUMMERING OG DISKUSJON	26
	REFERANSER	28

1 Innledning

1.1 Oppdraget

Røyken kommune har i budsjettet for 2018 og 2019 avsatt til sammen 500 000 kr til arbeid med naturmangfold i Røyken kommune. I 2018 lyste Røyken kommune ut en anbudskonkurranse om kartlegging av naturmangfold i kommunen i denne perioden. BioFokus vant anbudet og har gjennomført oppdraget.

Prioriteringene i oppdraget som ble lyst ut var:

- Kvalitetssikring av allerede kartlagte naturtypelokaliteter med mangelfull beskrivelse.
- Naturtypekartlegging av dammer og amfibier.
- Naturtypekartlegging av områder i byggesonen, spesielt i de områdene som ligger på baserik mark.
- Kartlegging av den utvalgte naturtypen hule eiker.
- Kartlegging av lavereliggende skoglokaliteter på marine løsmasser.

Kommunen ønsket at resultatene skulle presenteres i en samlet rapport som viser kartlagte naturtyper, salamanderdammer, rødlistede arter og fremmede arter. Denne rapporten er den samlede oversikten over resultatene fra kartleggingen.

Kartleggingsarbeidet som er gjennomført i prosjektet vil, sammen med allerede eksisterende data over naturmangfold i kommunen, utgjøre kunnskapsgrunnlaget for fremtidig planarbeid i Røyken kommune.

1.2 Bakgrunnsinformasjon

I Røyken kommune har det i begrenset grad vært gjennomført noen helhetlige kartlegginger av biologisk mangfold. I 2004-2005 kartla Frode Nordang Bye (Bye 2005) naturtype- og viltlokaliteter i kommunen, men ressursene var begrenset slik at resultatet bare er overfladisk. I 2014 ble datasettet kvalitetssikret av BioFokus (Abel 2015), men få nye lokaliteter ble kartlagt. Leif Åge Strand har i flere omganger kartlagt salamander i kommunen, men ingen naturtyper er beskrevet og lagt inn i Naturbase fra dette arbeidet (Strand 1996, 2009, 2013). Gjennom kvalitetssikringen i 2014 (Abel 2015) ble imidlertid flere av dammene med salamander naturtypekartlagt av BioFokus. Det har også vært gjennomført flere ulike temakartlegginger i regi av Miljødirektoratet. I 2013 var det edelløvskogskartlegginger (Hanssen et al. 2014) og i 2016 var det kalkskogskartlegginger (Reiso et al. 2017). NINA har også utført kartlegging av kalklindeskog (Brandrud 2011). I 2017 lyste Røyken kommune ut flere deloppdrag innen temaet biologisk mangfold. I den forbindelse ble det gjennomført en del kartlegging i kommunen, bl.a. av amfibiedammer og områdeplanen for Slemmestad (Abel et al. 2018). Ellers har det foregått diverse kartlegginger i forbindelse med reguleringsplaner som for eksempel i Båstø (Abel 2014), ved Røyken svømmehall (Midteng 2015) og Slemmestad (Liebel 2014). I 2018 ble det dessuten foretatt kartlegging i forbindelse med et snødeponi ved Stokkeråsen (Lønnve 2018) samt i forbindelse med reguleringsplan ved Frøtvedtåsen, Åros (Jansson 2018). Skogbruket

selv har gjennomført Miljøregistreringer i skog (MiS), men disse dataene er i dagens form ikke egnet til å konvertere til naturtypelokaliteter.

Kort oppsummert er statusen for naturtypekartleggingen i Røyken kommune i forkant av dette prosjektet mangelfull og med stort behov for en mer helhetlig gjennomgang.

2 Metode

DN-håndbok 13-2007 «Kartlegging av naturtyper» (Direktoratet for Naturforvaltning 2007) beskriver metodikken ved kartlegging av viktige (prioriterte) naturtyper for biologisk mangfold. Denne håndboken fokuserer på naturtyper som er spesielt viktige for det biologiske mangfoldet, med andre ord kartfestes ikke "hverdagsnaturen". Totalt 56 naturtyper er beskrevet i håndboka innenfor de sju hovednaturtypene; myr, rasmarek/berg/kantkratt, fjell, kulturlandskap, ferskvann/våtmark, skog og havstrand/kyst.

DN-håndbok 13-2007 har for øvrig vært under revisjon i perioden 2013-2015, og i den forbindelse har det vært utarbeidet nye faktaark for nesten alle de «opprinnelige» naturtypene (Miljødirektoratet 2015). I tillegg er det kommet til nye faktaark for viktige naturtyper som tidligere ikke har vært fanget opp. Viktige årsaker til revisjonsarbeidet har vært ønsket om å få bedre harmonisering med rødlista for naturtyper, samt tilskuddet av utvalgte naturtyper (UN), og ikke minst i forhold til den nye typeinndelingen av norsk natur; NiN (Halvorsen et al. 2008).

Ved kartlegging nå i 2018 og 2019 er de nye reviderte faktaark for prioriterte naturtyper brukt etter behov, det vil si hvor disse fyller mangler i forhold til den gamle DN-håndbok 13, eller er grundigere og bedre gjennomarbeidet i forhold til dem i håndboken.

Andre viktige bakgrunnsdokument for kartleggingen har vært Norsk rødliste for arter 2015 (Henriksen og Hilmo 2015), Fremmedartslista 2018 (Artsdatabanken 2018a), Norsk rødliste for naturtyper (Artsdatabanken 2018b), Natur i Norge 2.0 (Halvorsen et al. 2015) og vegetasjonstyper i Norge (Fremstad 1997).

Alle kartlagte og eventuelt reviderte naturtypelokaliteter kartlagt i prosjektet er beskrevet og lagt inn i siste versjon av databasen Natur2000. Faktaark for lokalitetene med egenskapsfiler vil bli overført til Fylkesmannen i Oslo og Viken for innlegging i Naturbase.

Artsfunn er koordinatfestet ved hjelp av håndholdt GPS, og funndata deretter lagt inn i BAB (BioFokus sin GBIF-portal) og via denne ut på Artskart (Artsdatabanken og GBIF Norge 2017). Av eventuelle spesielt interessante eller kritiske taksa er det tatt belegg.

De prioriterte oppgavene blir oppsummert i hvert sitt underkapittel fra 4.1-4.5. Her er det en generell områdebeskrivelse, resultater fra kartleggingene og en kort oppsummering/konklusjon. De enkelte naturtypebeskrivelsene er lagt ved i vedlegg 2. Marine naturtyper er ikke kartlagt.

Feltarbeidet fra BioFokus er basert på kartlegginger primært gjennomført fra august-november 2018 av Ole J. Lønnve, Anders Thylén og Ulrika Jansson. Høsten 2019 ble det gjennomført enkelte tilleggskartlegginger i noen utvalgte områder.

3 Naturgrunnlag

Røyken kommune har et totalareal på 113 km². Store deler av kommunen er skog. 1 km² er ferskvann. Omtrent 12% av arealet består av dyrket mark. Hele kommunens areal ligger i boreonemoral vegetasjonssone med varmekjær vegetasjon og et markant innslag av varmekjære treslag som for eksempel eik, ask og alm. Mesteparten av arealet befinner seg under marin grense, men enkelte koller og åspartier går litt over denne grensen, f.eks. Villingstadåsen, 356 moh. Et fåtall forholdsvis store vann finnes i åspartiene. Åroselva utgjør det største vassdraget. Denne elva drenerer gjennom kommunene Asker, Røyken og Hurum. Ellers finnes et utall mindre elver og bekker i kommunen. Kommunen grenser mot indre Oslofjord i øst og Drammensfjorden i vest. Naturvariasjonen kan betraktes som stor; her er både skog, kulturlandskap, ferskvannsmiljøer og strand- og marine områder. I tillegg ligger noen av øyene i indre Oslofjord innenfor kommunens grenser.

Geologisk ligger Røyken kommune i sin helhet innenfor Oslofeltet. Berggrunnen i store deler av kommunen utgjøres av grunnfjell (drammensgranitt). I nordøst er det imidlertid områder med kalkholdige bergarter (skifer og kalkstein). I de lavereliggende delene av kommunen, i jordbruksområder, langs elveløp etc. utgjør hav- og fjordavsetninger løsmassene.

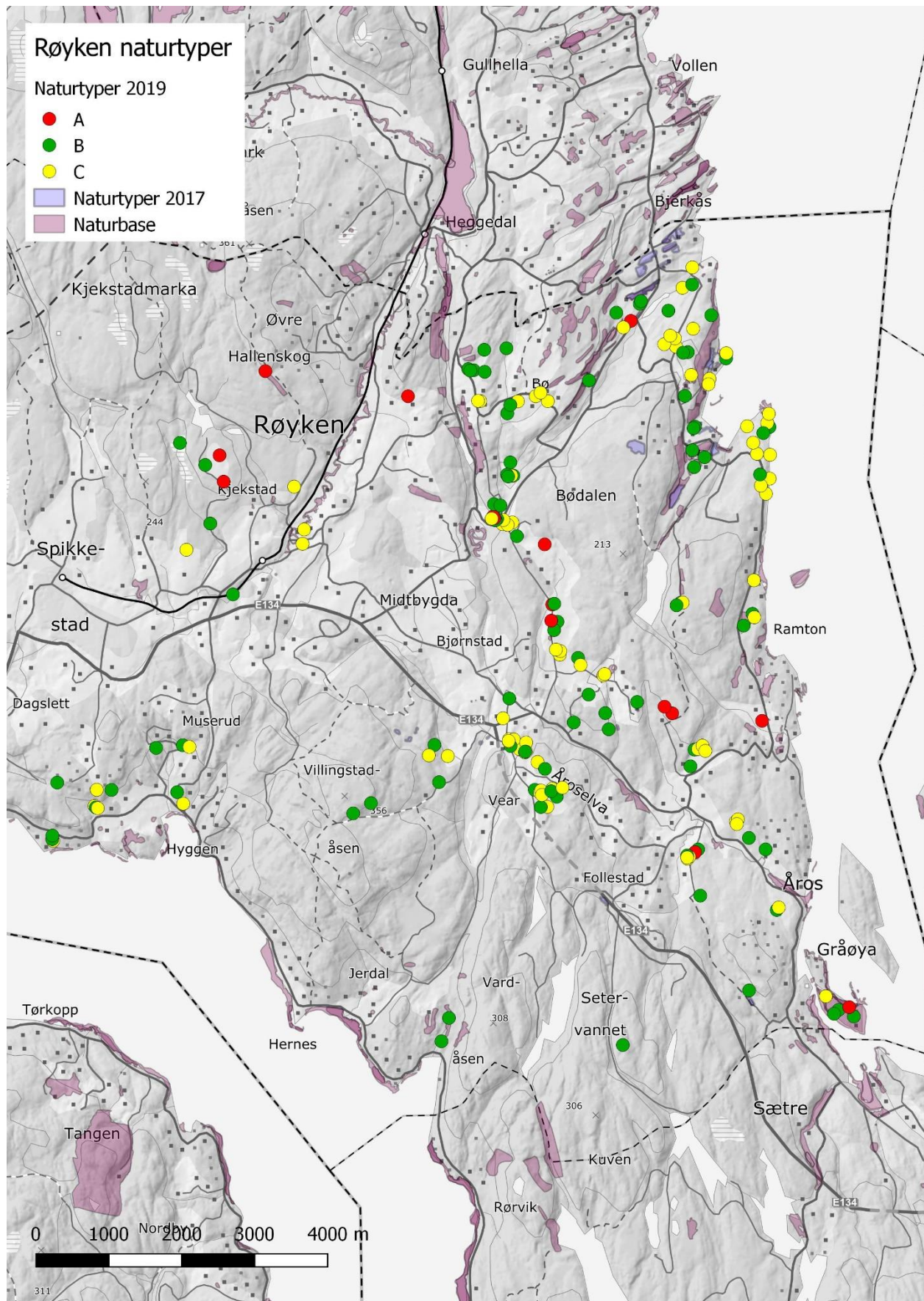
4 Resultater

Totalt er det beskrevet 183 ulike naturtypelokaliteter gjennom disse delprosjektene. 165 av disse er nye naturtypelokaliteter, mens 18 er oppdateringer av eldre naturtypelokaliteter. To eldre naturtypekartlegginger som er rekartlagt blir slettet, fordi de ikke har naturverdier per i dag eller fordi eldre avgrensninger er slått sammen. Kartleggingene er utført iht. prioriteringene fra oppdragsgiver, og resultat og status for de ulike prioriteringspunktene er beskrevet i delkapitlene nedenfor. En del lokaliteter kommer potensielt inn under flere prioriteringspunkter, men det er her valgt å føre hver lokalitet til kun et av delkapitlene.

4.1 Kvalitetssikring av allerede kartlagte naturtypelokaliteter med mangelfull beskrivelse

I følge Plan for ivaretagelse av naturmangfoldet i Røyken (Røyken kommune 2018) går det frem at mange av de eldre naturtypeavgrensningene som finnes i kommunen både er unøyaktig avgrenset og mangelfullt beskrevet. I følge en foreløpig vurdering (Røyken kommune 2018) kunne det dreie seg om 25-30 lokaliteter. En viktig del av prosjektet har derfor vært å gå gjennom disse og kvalitetssikre gamle lokaliteter der dette ble vurdert som nødvendig. Lokaliteter med svært mangelfull og lite informativ beskrivelse og usikker avgrensning ble prioritert først. I all hovedsak dreide dette seg om gamle avgrensninger eller bare punktforekomster. Lokaliteter på enkelte øyer og holmer ble ikke kartlagt.

Til sammen ble 24 eldre lokaliteter befart gjennom prosjektet (tabell 1). Av disse ble 18 revidert. De reviderte lokalitetene omfatter mange ulike naturtyper. Både beskrivelse, avgrensning og i enkelte tilfeller også verdien ble endret. Åtte av de kvalitetssikrede lokalitetene fikk endret verdi.

Figur 1: Oversikt over hvor naturtypene er kartlagt i Røyken i kartleggingsprosjektet i 2018-2019.

Av interessante resultater kan nevnes at det i flere av dammene som ble kvalitetssikret, ble larver av småsalamander funnet samtidig som det også ble konstatert til dels betydelige populasjoner med fisk, spesielt karpefisk (mort). Dette er et interessant resultat. I den generelle litteraturen over dette temaet, er det stort sett antatt at fisk og salamandere ikke kan sameksistere i særlig grad.

To lokaliteter ble strøket. For BN00025673 Plassen viste det seg at det ikke var noen naturverdier i dette området som tilfredsstilte kravene til DN-13 metodikken. I Svartdalen var BN00025670 i 2005 kartlagt som punkt, i nærheten av en annen lokalitet (BN00090820), kartlagt i 2011. Ved årets kartlegginger ble det kartlagt en større lokalitet som samlet begge de gamle registreringene, og punktforekomsten er dermed strøket.

Tre lokaliteter som ble oppsøkt (BN00101808, Hagen; BN00101850, Fabrikkdammen NV og BN00101874, Åmotåsen Ø), ble vurdert til hen at det ikke var nødvendig å revidere disse i denne omgang; beskrivelse, avgrensning og verdi var gode nok. Det kan imidlertid være fornuftig å kartlegge områdene langs Grodalselva bedre i fremtiden. Naturverdiene her kan potensielt være større enn det som til nå er klarlagt, samtidig som området er forholdsvis komplekst og tidkrevende å kartlegge. Områdene langs denne elvestrekningen kan f.eks. ha interessante forekomster av krevende insekter og arter knyttet til død ved. En fremtidig kartlegging av dette området bør derfor ha et større fokus på arter.

Lokaliteten Kinnartangen (BN00025675), som kun utgjør et punkt i de bratte bergsidene ned mot Drammensfjorden, ble oppsøkt, men konklusjonen ble at lokaliteten ble opprettholdt som et punkt inntil videre. Punktfestingen av dette området er basert på funn av interessante insekter i området rundt Kinnartangen ved Hyggen. Det er vanskelig å avgrense et definert område av de bratte skrentene ned mot Drammensfjorden som viktigere enn andre for insekter, og viktigheten av området som insektlokalitet må derfor betraktes mer på landskapsnivå enn til en spesifikke naturtypelokaliteter i disse bergsidene. Vurderingen av kvalitetene for insekter på landskapsnivå ligger utenfor mandatet og rammene til dette prosjektet.

Lokaliteten Skitthegga (BN00025617) ble heller ikke befart under dette prosjektet. Denne elvestrekningen kan med fordel kartlegges bedre, men ressursene i prosjektet tillot ikke dette. Imidlertid ble det gjennomført noe tilleggskartlegging langs denne elva i 2017 (Abel m.fl. 2018). I tillegg har det vært foretatt kartlegginger i forbindelse med andre prosjekter langs deler av elvestrekningen av Asplan Viak v/Rein Midteng. Resultatene fra dette arbeidet er inkludert i denne rapporten. De viktigste naturverdiene i og langs Skitthegga vurderes derfor som rimelig godt fanget opp av tidligere kartlegginger.

Tabell 1: Oversikt over egenskaper for kartlagte, kvalitetssikrede og reviderte naturtypelokalitetene som ble undersøkt under prosjektet i Røyken i 2018 og 2019. A=svært viktig, B=viktig og C=lokalt viktig.

Nasjonal ID	Lokal ID	Områdenavn	Verdi opprinnelig	Naturtype 2019	Utforming 2019	Vurdering og verdi 2019	Utvalgt Naturtype
BN00025622	166	Ramtondammen Sør	B	Dam	Isdam	B	nei
BN00025628	164	Nærsnes Nordre 1	B	Dam	Isdam	B	nei
BN00025630	165	Bråteløkka	B	Dam	Isdam	B	nei
BN00025633	168	Stordammen, Åros	C	Dam	Isdam	B	nei
BN00025641	161	Nedre Bårsruddam	B	Dam	Isdam	B	nei
BN00025642	162	Øvre Bårsruddam	C	Dam	Isdam	B	nei
BN00025643	163	Nærsnes Nordre 2	B	Dam	Isdam	B	nei

BN00025656	309	Grimsrud Ø	B	Rik edellauskog	Or-askeskog	B	nei
BN00025667	169	Morberg Vestre	B	Dam	Isdam	B	nei
BN00025668	215	Bestondammen øst	B	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	B	nei
BN00025669	280	Frøtvetåsen V	C	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B	nei
BN00025671	306	Bårslud I	B	Store gamle trær	Eik	B	ja
BN00025672	203	Haug	C	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	B	nei
BN00025674	217	Kinnartangen	A	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Varmekjær kildeskog	B	nei
BN00025675		Kinnartangen	A			Ikke revidert	
BN00025682	244	Bø gård	C	Rikmyr	Åpen intermediaær- og rikmyr i låglandet	C	nei
BN00090820	328	Svartvann Sørøst	B	Skogbekkekløft	Lavlands-granbekkekløft på Østlandet	A	nei
BN00025670		Svartdalen	B			Strøket	
BN00025649	331	Torvøya	B	Strandeng og strandsump	Naturlig strandeng	C	nei
BN00025673		Plassen	C			Strøket	
BN00076829	336	Slemmestadveien V	B	Kalkedellauskog	Kalklindeskog	A	Ja
BN00101808		Hagen	B			Ikke revidert	
BN00101850		Fabrikkdammen NV	B			Ikke revidert	
BN00101874		Åmotåsen Ø	B			Ikke revidert	

4.2 Naturtypekartlegging av dammer og amfibier

Damkartleggingen ble foretatt i store deler av kommunen. Dammer ble i hovedsak valgt ut på bakgrunn av kartstudier eller eventuelle funn av amfibier eller andre interessante arter registrert i Artskart eller andre kilder. Dammer i tilknytning til kulturlandskapet og bebyggelsen ble prioritert, og dammer i skog ble derfor i liten grad kartlagt. Tolv nye dammer ble avgrenset som naturtypen dam (E09) og én lokalitet ble avgrenset som naturlige fisketomme innsjøer og tjern (E10) (tabell 2). Fem lokaliteter ble gitt verdi som svært viktig (A), tre ble gitt verdi som viktig (B) og fire ble gitt verdi som lokalt viktig (C). Kartleggingen ble foretatt sommer-tidlig høst 2018. Tidspunktet er gunstig for å fange opp larver av salamandere, og dermed konstatering av yngling. Det ble gjort søk etter amfibier ved nesten samtlige dammer, og det ble i tillegg samlet inn noe materiale av andre organismer fra lokalitetene. I tillegg ble det så langt det var mulig innenfor rammene til prosjektet, undersøkt om det var fisk i dammene. Forekomst av fisk sier mye om hvilket potensial dammene har for amfibier og diverse andre organismer, og dermed også verdien til dammen. Fisk ble da også konstatert i tre lokaliteter.

Salamandere ble funnet i flere av lokalitetene, spesielt småsalamander. I enkelte dammer ble det konstatert godt med larver av denne arten.

Figur 2. Skavgrasforekomst ved Kinnartangen (BN00025674), nordvest i kommunen, en av lokalitetene som ble revidert i prosjektet. Foto: Ole J. Lønnve.

På bakgrunn av kartleggingen i 2018 samt tidligere kartlegginger av dammer og amfibier i Røyken (se Abel m.fl. 2018), ser det ut til at særlig tre områder i kommunen som peker seg ut som generelt viktige for amfibier:

Kjekstad golfbane og omkringliggende områder

I tilknytning til og i landskapet rundt Kjekstad golfbane finnes flere flotte dammer. Her forekommer sannsynligvis en betydelig populasjon av storsalamander, men også småsalamander og frosk. Salamandere blir da også regelmessig observert på golfbanen i vandringstiden (opplysninger fra lokalkjent).

Området rundt Ski- og Skiskogen

Dette området sentralt i kommunen fremstår også som et svært viktig område for amfibier. Her er det et nettverk av mindre dammer i tilknytning til kulturlandskapet samtidig som de ligger i nærhet til skog. Store trafikkerte veier berører heller ikke dette området. Spesielt småsalamander, men også storsalamander, har sannsynligvis gode forekomster her. I flere av dammene i dette området er det observert betydelige mengder med larver av småsalamander.

Hyggen

Også i dette området finnes flere flotte dammer hvor både stor- og småsalamander er registrert tidligere. Området kan potensielt ha betydelige populasjoner av salamandere og andre arter amfibier.

Ut over disse tre områdene, er det flere steder langs østkysten av kommunen som er viktige for amfibier. I denne delen av kommunen finnes mange gamle isdammer. De store flotte isdammene ved Nærsnes og Båtstø-Ramton vurderes imidlertid som noe mindre potensielle i forhold til storsalamander, da flere av disse har til dels betydelige populasjoner med fisk (forskjellige arter).

Tabell 2: Oversikt over egenskaper til registrerte dammer og mindre ferskvannsforekomster fra kartleggingen i Røyken i 2018. A=svært viktig, B=viktig og C=lokalt viktig.

Lokal ID	Navn	Naturtype	Dato	Amfibier	Fisk	Verdi
160	Stokkerdammen	Dam	22.10.2018	Ikke registrert, men salamandere er observert av lokalkjente	Ikke registrert, kan være karpefisk	B
167	Ramtondammen Nord	Dam	17.08.2018	Småsalamander	Ikke registrert, kan være karpefisk	B
170	Skiskogen, dam sør	Dam	17.08.2018	Småsalamander	Fisketom	A
171	Skiskogen, dam nord	Dam	17.08.2018	Småsalamander	Fisketom	A
172	Vangsbråten SØ	Dam	23.08.2018	Ikke registrert, men noe potensial for amfibier	Fisketom	C
173	Kjekstad golfbane, øvre dam	Dam	05.09.2018	Storsalamander	Fisketom	A
174	Kjekstad golfbane, Andedammen	Dam	05.09.2018	Småsalamander, storsalamander (basert på opplysninger)	Fisketom	A
175	Kjekstad golfbane, dam vest	Dam	05.09.2018	Ikke registrert, men svært sannsynlig salamandere	Fisketom	A
176	Kjekstad golfbane, Jernbanedammen	Dam	05.09.2018	Ikke registrert	Ørret, ørekyte og sannsynligvis karuss	B
177	Botnemyra	Naturlige fisketomme innsjøer og tjern	05.09.2018	Ikke registrert	Karuss og ørret (?)	B
178	Grini nord	Dam	13.09.2018	Ikke registrert, men potensial for salamandere	Fisketom	C
179	Kleivardammen	Dam	13.09.2018	Ikke registrert	Ørekyte og ørret (?)	C
192	Ovnerud dam	Dam	23.10.2018	Ikke registrert, men noe potensial for salamandere	Uavklart	C

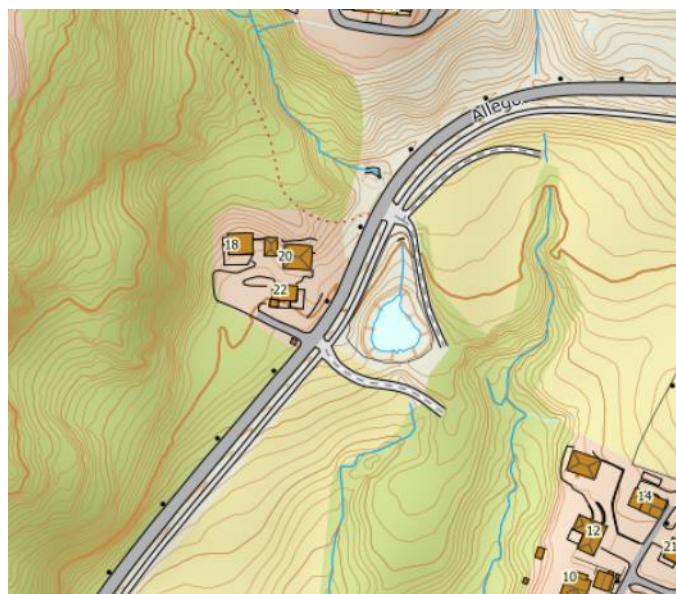
Figur 3:
Dammer som denne (nr. 174, Andedammen), ved Kjekstad golfbane, tilbyr gode betingelser for amfibier. Foto: Ole J. Lønnve.

Enkelte potensielle damlokaliteter ble oppsøkt, men ikke avgrenset. Dette kunne skyldes at dammen ikke eksisterte lenger eller at tilstanden til dammen var så dårlig at den ikke ble vurdert som naturtype. Følgende dammer ble oppsøkt, men ikke avgrenset som naturtype:

Allegotdtveien, Hyggen (UTM 32V 576851 6621360)

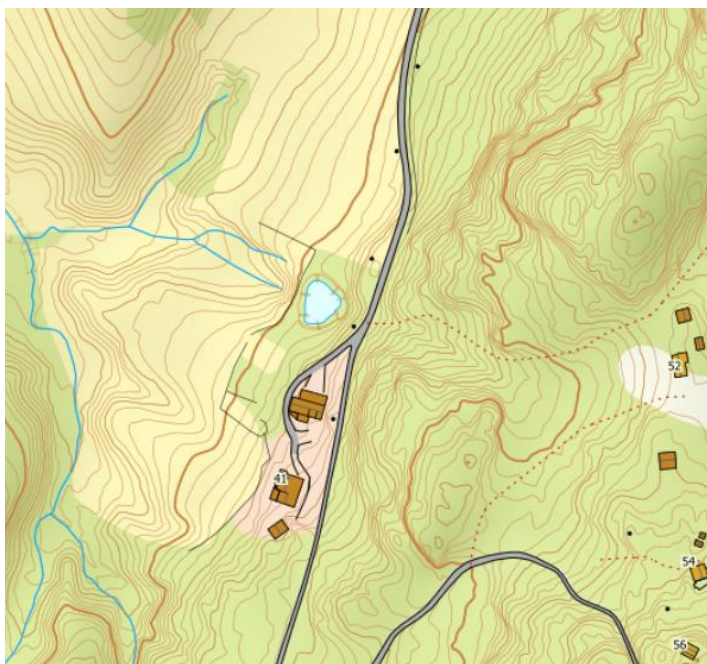
I følge Artskart skal storsalamander være registrert i tilknytning til en dam langs

Allegotdtveien ved Hyggen i 2000.

Lokaliteten ble oppsøkt den 13. september 2018. Det viste seg at dammen ikke eksisterte, det var knapt vann der i det hele tatt. Sommeren 2018 var svært varm og tørr, og det var nærliggende å anta at vannmangelen skyldtes tørke. Imidlertid indikerte vegetasjonen at dammen stort sett var tørr mesteparten av året, også under mer normale nedbørsforhold. Dammen var helt overtatt av høyvokste urter, bl.a. fremmedarten kjempespringfrø. Kjempespringfrø er vurdert til en art med et svært stort sprednings-potensial i norsk natur (SE).

Figur 4: Dammen ved Allegotdtveien viste seg ikke å eksistere. Storsalamander ble registrert her i 2000.

Vearhagen, Midtbygda (UTM 32V 581813 6620402)

I tilknytning til Vearhagen i Midtbygda ligger en dam. Dammen ble oppsøkt den 24. august 2018. Det ble da konstatert at lokaliteten utgjøres av en inngjerdet gårdsdam som benyttes til oppdrett av ender. Ender spiser bl.a. rumpetroll og salamanderlarver. Vannkvaliteten virket svært dårlig på befaringstidspunktet, og det var ikke nevneverdig med vegetasjon i dammen. Lokaliteten ble derfor vurdert til en så lav verdi at den ikke ble avgrenset.

Figur 5: Dammen ved Vearhagen ble på befaringstidspunktet benyttet til oppdrett av ender.

Vangsbråten SØ (UTM 32V 582181 6620586)

Fra kartstudier i forkant, var det markert en liten dam i området sørøst for Vangsbråten i Midtbygda. Lokaliteten ble oppsøkt den 24. august 2018. Det ble da konstatert at det ikke var noen dam, men snarere et lite fuktdrag som var tørket helt inn på befaringstidspunktet. Det ble derfor ikke foretatt noen avgrensning av denne lokaliteten, men lokaliteten kan sannsynligvis ha en funksjon som ynglelokalitet for frosk i området.

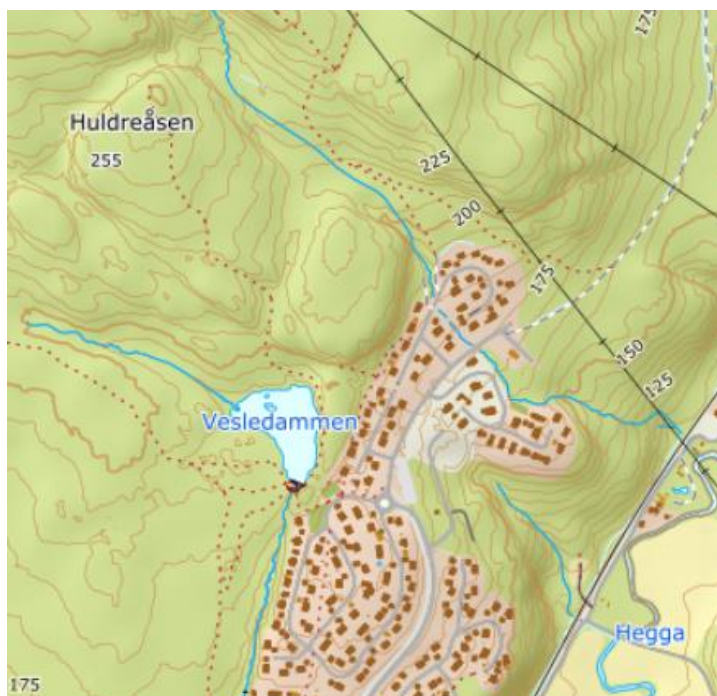
Figur 6: Dammen Vangsbråten SØ viste seg å være et inntørket fuktdrag i tilknytning til en liten bekk.

Liten dam nord for naturtypelokalitet Hyggen nord (BN00025627)

Nord for naturtypelokalitet Hyggen nord, er det på kartet markert en liten dam. Dammen ble oppsøkt den 23. oktober 2018. Det viste seg at denne dammen ikke eksisterer, eller i beste fall kun har vann om våren eller perioder med svært mye nedbør. Lokaliteten ble derfor ikke avgrenset.

Figur 7: Liten dam (dam lengst nord) nord for naturtypelokalitet Hyggen nord eksisterer ikke, i hvert fall ikke som permanent dam.

Vesledammen ved Kleiverfeltet (UTM 32V 578618 6625693)

Vesledammen er en forholdsvis stor dam, nærmest et lite tjern, som er et resultat av oppdemning av en bekk gjennom området. Bekken har muligens sitt utspring fra Tretjern i Kjekstadmarka, men dette er uklart. Lokaliteten ble oppsøkt den 13. september 2018. Dammen er fattig og kun sparsomt med vannvegetasjon ble registrert. Fisk, trolig ørret, ble dessuten observert vakende. Vesledammen ble derfor ikke vurdert til å ha spesielt store verdier knyttet opp mot biologisk mangfold og av den grunn ikke avgrenset som naturtype.

Figur 8: Vesledammen ved Kleiverfeltet ble ikke vurdert til å ha store nok kvaliteter som dam til at den ble avgrenset.

4.3 Naturtypekartlegging av områder i byggesonen, spesielt i de områdene som ligger på baserik mark

De baserike (kalkrike) delene av Røyken omfatter først og fremst de nordøstlige områdene rundt Slemmestad, samt Bø/Stokker/Åsgard-triangelen (mellom vei 165 og 167) opp til Asker-grensa, men også områder rundt Nærnes. Både Slemmestad og sentrale deler av

Nærnes er både forholdsvis tett befolket og pressområder samtidig som det er store naturverdier knyttet til kalknaturen i disse områdene. På bakgrunn av dette var det ønskelig med ytterligere kartlegginger, slik at så mye som mulig av naturverdiene i denne delen av kommunen ble fanget opp. Fra før har disse områdene vært forholdsvis grundig kartlagt, men det var fremdeles antatt at det var verdier som ikke var fanget opp av tidligere kartlegginger. Det er ved denne kartleggingen registrert i alt 15 nye lokaliteter med kalkrike naturtyper i disse områdene, tolv med B-verdi og tre med C-verdi. Fire av lokalitetene består av den utvalgte naturtypen kalklindeskog.

Sentralt i Slemmestad ble det fanget opp en del nye arealer i randsoner. Det ble samtidig undersøkt en del områder, f.eks. helt i nordøst mellom Tajetbukta og Slemmestad fabrikker, hvor det ikke ble funnet naturverdier som ikke er kartlagt fra før.

I de kalkrike skogområdene nord mot Askergrensa, Stokkeråsen og Nordmarka, ble det registrert et fåtall lokaliteter i vestre del. Her er det fra tidligere kartlagt en del lokaliteter i østre deler, men skogen for øvrig er hardt drevet, og det er også tatt opp en del store hogstflater i senere år. Det er dermed trolig ikke noe igjen av intakt skog i disse områdene som ikke er fanget opp etter årets kartlegginger.

På østsiden av Slemmestad, rundt naturreservatet Slemmestadåsen-Morberg, er det kartlagt en del nye lokaliteter, bl.a. ved Grundvik. Sjøsidene her må sies å være relativt grundig kartlagt, mens det fortsatt kan finnes rike skogtyper på oppsiden i tilknytning til reservatet som ikke er fanget opp.

Denne kalkrike delen av kommunen må samlet kunne sies å være godt kartlagt, selv om det fortsatt kan finnes mindre arealer med naturverdier som ikke er fanget opp.

Figur 9: Rik furuskog/blandingsskog med kalkskogspreg ved Kirkerud (342). Arealer grensende til verneområdet her er i liten grad prioritert for kartlegging, og her kan det fortsatt være mer å finne. Foto: Anders Thylén

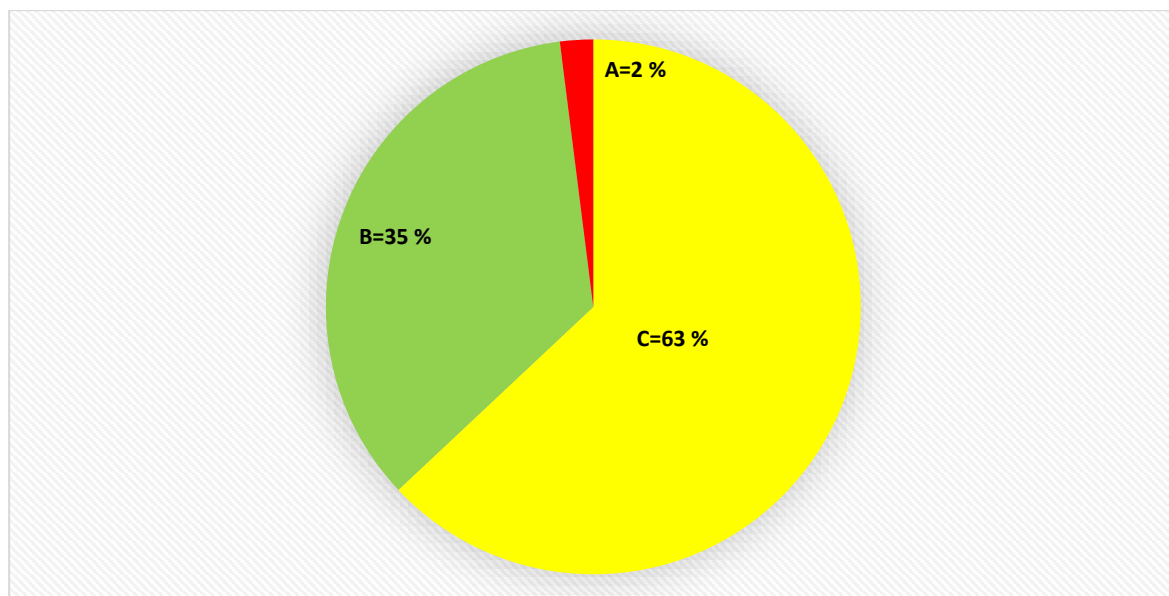
Tabell 3: Oversikt over egenskaper til kartlagte naturtyper i de kalkrike områdene nordøst i Røyken i 2018 og 2019. A=svært viktig, B=viktig og C=lokalt viktig.

Lokal ID	NAVN	Naturtype	UtformingBeskrivelse	BMVERDI	Utvalgt
195	Stokker øst	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	B	nei
206	Stokkeråsen øst	Kalkedelløvskog	Kalklindeskog	B	ja
226	Hiken sør	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	nei
227	Hiken nord	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	C	nei
229	Gruntvikveien nord eng	Engpregete erstatningsbiotoper	Plen og tun	C	nei
234	Nærnestangen	Rik berglendt mark	Rik grunnlendt mark	C	nei
242	Bøsnipa Ø II	Kalkbarskog	Kalkgranskog	B	nei
260	Morberg N	Rik berglendt mark	Rik grunnlendt mark	B	nei
322	Søndre Bø vest	Kalkbarskog	Kalkgranskog	B	nei
323	Søndre Bø vest II	Hagemark	Rik hagemark med edelløvtrær	B	nei
326	Åsgard N	Kalkbarskog	Kalkgranskog	B	nei
327	Åsgard N II	Kalkedellauvskog	Kalklindeskog	B	ja
338	Skolebakken vest	Kalkedellauvskog	Kalklindeskog	B	ja
339	Skolebakken øst I	Kalkedellauvskog	Kalklindeskog	B	ja
342	Kirkerud	Kalkbarskog	Urterik kalkfuruskog	B	nei

4.4 Kartlegging av den utvalgte naturtypen hule eiker

Røyken ligger i sin helhet innenfor eikas naturlige utbredelsesområde i Norge. Både sommereik og vintereik forekommer naturlig i denne regionen. Imidlertid var kun 33 lokaliteter med hul eik registrert i Røyken fra før (Røyken kommune 2018). Dette tallet ble vurdert som lavt, tatt i betraktning kommunens beliggenhet, samtidig som mye av kommunen utgjøres av gammelt kulturlandskap. Potensialet for flere forekomster av naturtypen hul eik ble derfor vurdert til å være betydelig. Imidlertid viste det seg at det var vanskelig å få oversikt over slike trær. Større eiketrær forekommer mer eller mindre spredt gjennom hele kommunen, men med et slags tyngdepunkt i de nordøstlige delene (fra Sætre i sør til Slemmestad i nord). Totalt ble 88 nye lokaliteter med den utvalgte naturtypen hul eik registrert (tabell 4). Få av disse trærne var spesielt store, de fleste ligger i det nedre sjiktet for kravet til hul eik (figur 10), og bare et fåtall hadde synlige hulheter. Kun to lokaliteter fikk verdien svært viktig (A). Den ene av disse utgjøres av et todelt eiketre i nærheten av Klemetsrud (Klemetsrud N, nr. 273). Omkretsen til dette treet er målt til omlag 6 og 2 meter ved brysthøyde for de to stammene. Treet har hulheter og døde grove greinpartier. Treet er således ett av de største målte eiketrærne i Røyken kommune. Den andre lokaliteten (Frøtvett II, nr. 282) utgjøres av naturtypen rik hagemark som inkluderer flere store eiketrær. Det er også kartlagt en lokalitet med lågurt-eikeskog i tilknytning til kulturlandskapet i Bårslud (nr. 307) som inkluderer forskriftseiker.

Selv om dette ikke ble like prioritert som kartlegging av hul eik, ble også enkelte andre store edelløvtrær registrert under prosjektet. Tilsammen 28 andre store edelløvtrær (inkludert et par alléer), for det meste ask men også enkelte alm og spisslønn, ble avgrenset, beskrevet og verdisatt (tabell 5). Flere av asketrærne er gamle styvingstrær. Spesielt ask finnes som tuntrær på gårder, eller de står spredt i tilknytning til kulturlandskapet i kommunen.

Figur 10: Sektordiagram som viser fordelingen i prosent til naturtypen hul eik (n = 89) kartlagt i Røyken kommune 2018-2019. A = svært viktig, B = viktig og C = lokalt viktig.

Tabell 4. Oversikt over enkelte egenskaper til registrerte lokaliteter av den utvalgte naturtypen hul eik kartlagt i Røyken i 2018 og 2019. A=svært viktig, B=viktig og C=lokalt viktig.

Lokal ID	Navn	Naturtypeutforming	Verdi
180	Stordammen øst	Eik	C
181	Ramton camping	Eik	C
182	Vangsbråten S	Eik	B
183	Vangsbråten	Eik	B
184	Fjordutsikten	Eik	B
185	Allegodtveien	Eik	B
187	Hyggenveien 1	Eik	C
188	Hyggenveien 2	Eik	B
189	Ovnerudfloget sør 1	Eik	C
190	Ovnerudfloget sør 2	Eik	B
191	Ovnerudfloget sør 3	Eik	C
193	Hov åkerholme	Eik	B
196	Berget vest	Eik	B
197	Hovåsen øst 1	Eik	B
198	Hovåsen øst 2	Eik	C
199	Hovåsen øst 3	Eik	C
200	Hovåsen øst 4	Eik	C
201	Kinnartangen 2	Eik	C
202	Haug 2	Eik	C
207	Vangsbråten øst 1	Eik	C
208	Vangsbråten øst 2	Eik	C
209	Vangsbråten øst 3	Eik	C
210	Lund 1	Eik	C
211	Lund 2	Eik	B
212	Lund 3	Eik	C
222	Hotvedt 3	Eik	B

- Kartlegging av biologisk mangfold i Røyken kommune -

223	Hotvedt 2	Eik	B
225	Nærnes Nordstrand	Eik	B
228	Gruntvikveien nord	Eik	C
230	Nærnestangen 16	Eik	C
231	Strandheim I	Eik	B
232	Strandheim II	Eik	B
233	Strandheim III	Eik	C
237	Bråtaløkka sør	Eik	C
238	Sundbyveien 18	Eik	C
239	Stinaåsen 1	Eik	C
243	Bjørneroa	Eik	C
248	Bøveien 30	Eik	B
249	Bøveien 9	Eik	C
255	Bergertoppen sør I	Eik	C
256	Morbergtoppen innfart	Eik	C
257	Morbergtoppen N	Eik	C
258	Bekkeliveien	Eik	C
259	Ødegårdslia 48	Eik	C
261	Åshaug	Eik	C
262	Åshaug S I	Eik	B
263	Åshaug S II	Eik	C
264	Åsgard Ø	Eik	C
266	Åsgard Ø III	Eik	C
272	Åsgard V	Eik	C
273	Klemmetsrud N	Eik	A
274	Klemmetsrudveien 4	Eik	B
275	Klemmetsrud N II	Eik	B
278	Nordre Mortensrud	Eik	C
279	Nordre Mortensrud II	Eik	C
282	Frøtvet II	Rik hagemark uten styva trær	A
284	Frøtvet IV	Eik	C
285	Frøtvet V	Eik	C
286	Frøtvet VI	Eik	C
287	Frøtvet VII	Eik	B
288	Kjøyaveien 9	Eik	B
289	Havreveien 17	Eik	B
291	Krokoddveien 8 I	Eik	C
292	Krokoddveien 8 II	Eik	C
293	Krokoddveien 6	Eik	C
294	Krokoddveien 10 I	Eik	B
295	Krokoddveien 10 II	Eik	C
296	Krokoddveien 10 III	Eik	B
297	Krokoddveien 12	Eik	C
298	Krokoddveien 14 I	Eik	C
299	Krokoddveien 14 II	Eik	C
300	Krokoddveien 14 III	Eik	C
301	Krokoddveien 14 IV	Eik	C
302	Krokoddveien 14 V	Eik	B
303	Krokoddveien 14 VI	Eik	C
304	Krokoddveien 1	Eik	C
305	Krokoddveien 2	Eik	B

307	Bårsrud II	Lågurt-eikeskog	B
314	Nordre Mortensrud III	Eik	C
316	Skiveien I	Eik	C
317	Skiveien II	Eik	C
319	Mortensrud Ø II	Eik	C
321	Bøveien 17	Eik	C
324	Åshaug SV	Eik	B
325	Åshaug SV II	Eik	B
337	Snipeveien øst	Eik	C
340	Skolebakken øst II	Eik	B
341	Bergertoppen sør II	Eik	B

Lokal ID	Navn	Naturtypeutforming	Verdi
186	Hallangen	Eik*	C
214	Lund 4	Ask	B
218	Hotvedt	Ask	B
235	Nærnestangen 50	Ask	B
240	Ramton p-plass	Ask	C
241	Høvik sør	Ask	A
245	Stokker I	Spisslønn	B
246	Stokker II	Ask	B
247	Stokker III	Ask	B
250	Odalsveien 26	Ask	B
251	Boligveien 14	Ask	C
252	Odalsveien 15	Ask	B
253	Vaterlandsveien 23	Ask	C
254	Bergerveien 10	Ask	C
268	Åsgard I	Ask	B
269	Åsgard II	Alm	B
270	Åsgard III	Alm	A
271	Åsgard IV	Ask	A
276	Klemmetsrud allé	Ask	B
277	Klemmetsrud tun	Ask	B
290	Frydenlundsbakken 26	Allé	C
308	Bårsrud III	Allé	C
315	Nordre Ski sør	Ask	B
320	Grav	Ask	A
281	Frøtvet I	Ask	B
329	Rundløkka	Ask	B
330	Mølleveien 24	Ask	A
335	Torvøya 4	Ask	A

Tabell 5. Oversikt over enkelte egenskaper til registrerte lokaliteter av store gamle trær kartlagt i Røyken i 2018 og 2019. * gjelder et eiketre som er akkurat under terskelverdien (200 cm i omkrets målt ved brysthøyde) for den utvalgte naturtypen hul eik. Treet ble likevel valgt avgrenset som naturtypen store gamle trær, utforming eik. Treet vil sannsynligvis om bare få år være over terskelverdien til hul eik. A=svært viktig, B=viktig og C=lokalt viktig.

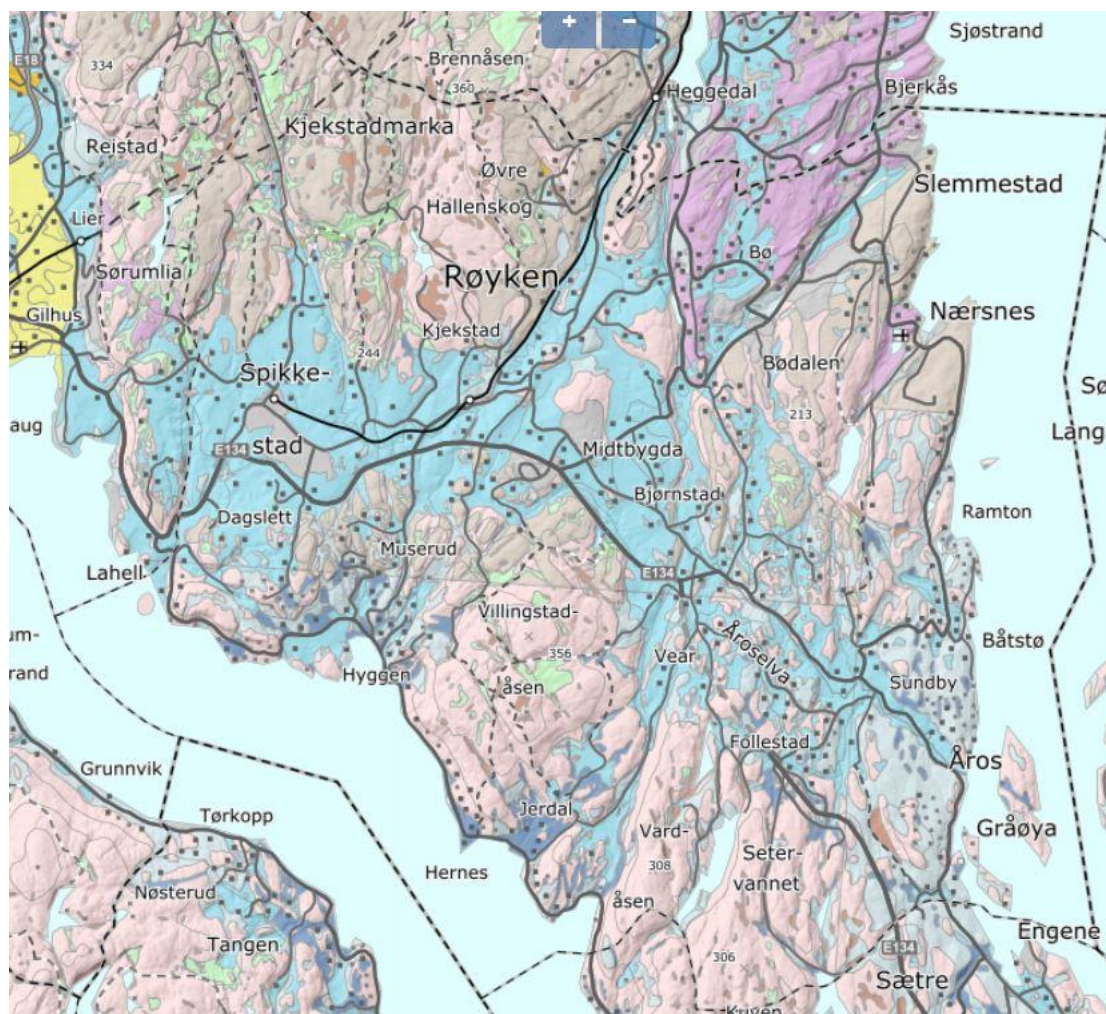
Figur 11: Et av de største eiketrærne kartlagt under prosjektet (nr. 273, Klemmetsrud N). Foto: Anders Thylén.

Figur 12: Det ble registrert flere gamle styvete asketrær under prosjektet, som dette treet fra Torvøya (nr. 335, Torvøya 4). Kartlagt i august 2019. Foto: Ole J. Lønnve.

4.5 Kartlegging av lavereliggende skoglokaliteter på marine løsmasser

Store deler av kommunens areal befinner seg under marin grense. Områder med betydelige forekomster av marine løsmasser finnes hovedsakelig i de lavereliggende delene og utgjøres i dag stort sett av dyrket mark. Imidlertid finnes partier, spesielt i randsonene i kulturlandskapet, hvor det er skog. Denne type skog kan ofte ha forekomster av eik og andre edelløvtrær samt lågurtvegetasjon i feltsjiktet. Marine løsmasser gir gode betingelser for forholdsvis krevende og rik flora. Det var derfor ønskelig at eventuelle skoglokaliteter på marine løsmasser som ikke tidligere var fanget opp av annen kartlegging, skulle kartlegges. Dette var imidlertid ikke hovedprioritet under prosjektet, og det finnes ganske sikkert flere områder med naturverdier enn det som ble kartlagt. Utvalgte områder i Midtbygda og ellers sentralt i kommunen ble prioritert under dette arbeidet.

Figur 13: Kartutsnitt som viser en oversikt over løsmassene i Røyken kommune. Blå farge viser områder med marine løsmasser. Hentet fra NGU, 2019.

Totalt ble 18 lokaliteter kartlagt. I tillegg ble noen lokaliteter kartlagt ut fra litt andre kriterier eller grunner enn forekomster av marine løsmasser. Dette gjelder spesielt:

Åroselva og Grodalselva (nr. 216)

Åroselva ble i sin helhet avgrenset og beskrevet. Denne viktige elva var ikke tidligere vurdert, men det var fra før foretatt kartlegginger av skog enkelte steder som ligger langs elva. Også enkelte interessante artsregistreringer foreligger. Elva har imidlertid i seg selv

stor betydning for biologisk mangfold i denne regionen, og det er også kjent forekomster av enkelte rødlistearter, bl.a. elvemusling (VU) og flere krevende mosearter er registrert i- og langs elvestrekningen. Den er dessuten en av de viktigste elvene for anadrom laksefisk i Indre Oslofjord.

Smedmyråsen (nr. 205)

Området ble kartlagt på bakgrunn av kjennskap til forekomster av gammel eik, samt at det på Artskart var gjort funn av enkelte interessante arter. Området er imidlertid skrint, og vegetasjonen er fattig.

Villingstadåsen (nr. 312 og 313)

Villingstadåsen ble kartlagt i forbindelse med befaring og kvalitetssikring av lokaliteten Plassen (BN00025673). To skoglokaliteter (én med lågurt-eikeskog og én med gammel blandingsskog) ble her avgrenset og beskrevet. Lokalitetene ligger i den sørvendte lisen ned fra Villingstadåsen.

Tabell 6: Oversikt over egenskaper til kartlagte naturtyper i skog i Røyken i 2018 og 2019. A=svært viktig, B=viktig og C=lokalt viktig.

Lokal ID	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi
194	Ovnerudfloget	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	B
204	Ovnerudfloget nv	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	B
205	Smedmyråsen	Gammel edelløvskog	Gammel eikeskog	B
213	Lund	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	C
216	Åroselva	Viktig Bekkedrag	Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap	A
219	N1 Godheimveien	Gammel boreal lauvskog	Gammel gråorheggskog	C
220	N2 Vangsveien	Gammel boreal lauvskog	Gammel gråorheggskog	C
221	N3 Skithegga SØ	Gammel boreal lauvskog	Gammel gråorheggskog	B
224	Hotvedt 1	Rik edelløvskog	Lågurt-eikeskog	B
236	Tangenhagen-Bråtaløkka	Rik edellauvskog	Rasmark-lindeskog	C
265	Åsgard Ø II	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	C
267	Åsgard Ø IV	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	C
283	Frøtvet III	Rik edelløvskog	Lågurt-eikeskog	C
310	Grimsrud SØ	Rik blandingsskog i lavlandet	Boreonemoral blandingsskog	B
311	Tjuvkollen S	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	C
312	Villingstadåsen S	Gammel lavlandsblandingsskog	Boreonemoral gran-blandingsskog	B
313	Villingstadåsen SØ	Rik edelløvskog	Lågurt-eikeskog	B
318	Mortensrud Ø	Rik edelløvskog	Lågurt-eikeskog	B
332	Torvøya 2	Rik barskog	Lågurt granskog	B
333	Torvøya 5	Rik edelløvskog	Alm-lindeskog	B
334	Torvøya 4	Gammel lavlandsblandingsskog	Sørboreal gran-blandingsskog	B

4.6 Rødlistearter og fremmedarter

Alle artsforekomster registrert under prosjektet er tilgjengeliggjort på Artskart. For nærmere opplysninger om de enkelte funnene henvises det derfor til Artskart.

En rekke interessante artsforekomster ble registrert under prosjektet, også arter som ikke er rødlistet. F. eks. ble kanelkjuke funnet på hassel den 30. august i 2019. Arten er ifølge Artskart kun registrert et par ganger i Røyken kommune tidligere. Torvmoselibelle (*Aeshna*

subarctica) er et eksempel på en art som ikke tidligere er kjent fra kommunen. Denne arten ble funnet den 5. september 2018 ved Botnemyra ved Kjekstad.

Rødlistearter

I løpet av prosjektet ble det funnet 19 arter som iht. Norsk rødliste for arter, 2015 (Henriksen og Hilmo 2015) er oppført med en rødlistekategori (tabell 7).

De hyppigst registrerte rødlisteartene under prosjektet er ask, etterfulgt av alm og barlind. Disse tre artene er alle vurdert til sårbare (VU) på rødlista. Spesielt ask forekommer spredt over store deler av kommunen, gjerne i tilknytning til kulturlandskapet, men også der forholdene er gode for den i skog. Alm forekommer spesielt i de kalkrike delene av kommunen, mens barlind ble funnet spredt både i randsoneområder til kulturlandskapet, men også i mer fattig skog. Av de mer interessante funnene kan nevnes funn av bleik kraterlav (VU) på en alm i en skogskrent. Arten er svært sjelden rundt Indre Oslofjord og er ikke funnet i kommunen tidligere. For øvrig kan nevnes vedsoppene oksetungesopp og rosenkjuke, som begge er vurdert til nær truet (NT) på rødlista. Oksetungesopp er eksklusivt knyttet til gammel grov eik, og er lite kjent fra Røyken tidligere. Rosenkjuke lever på læger av gran, og den er iht. Artskart ikke registrert i Røyken tidligere. Bleikdoggnål (NT) er en karakterart for gamle styvingstre av ask og alm, og er funnet en god del steder. Det ble i tillegg på en styvet ask funnet en ubestemt doggnål *Sclerophora*, enten blådoggnål eller kystdoggnål, som ikke kunne bestemmes i felt og som dessverre ikke ble samlet. Begge disse er rødlistet og er svært sjeldne i regionen.

Insekter var i liten grad fokus under kartleggingen, dels pga. at mye av kartleggingen foregikk på høsten, men også fordi dette krever en annen metodikk og krever helt andre ressurser. Imidlertid kan nevnes at stikkevepsen geithams (NT) og sommerfuglen slåpetornstjertvinge (NT) ble funnet under feltarbeidet. Disse artene er i liten grad registrert i kommunen tidligere.

I tillegg er det innenfor de avgrensede naturtypelokalitetene en del rødlistearter som er kartlagt i andre sammenheng. Dette gjelder framfor alt et par av lokalitetene på kalken i Slemmestad-området. I lokalitet 336 Slemmestadveien V, som er en kalklindeskog, er det registrert et stort antall rødlistede kalklindeskogssopper, bl.a. de sterkt truede (EN) artene vrangslørsopp, skiferslørsopp og rasmaksslørsopp (Brandrud 2016). I de åpne kalkmarkene på Hiken (226 og 227) er det registrert grov styltesopp (EN) og nikkesmelle (NT), og i kalkskogen på Kirkerud (342) er det bl.a. flere funn av flueblom (NT).

Tabell 7: Oversikt over rødlistearter registrert under prosjektet i Røyken i 2018 og 2019. Rødlistekategoriene følger Rødlista for arter 2015 (Henriksen og Hilmo 2015).

Art	Norsk navn	Artsgruppe	Rødlistestatus 2015
<i>Ancistrocerus ichneumonideus</i>	Furumurevps	Veps	NT
<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospehvitkjuke	Sopper	NT
<i>Auricularia mesenterica</i>	Skrukkeøre	Sopper	NT
<i>Fistulina hepatica</i>	Oksetungesopp	Sopper	NT
<i>Fomitopsis rosea</i>	Rosenkjuke	Sopper	NT
<i>Fraxinus excelsior</i>	Ask	Karplanter	VU
<i>Gyalecta flotowii</i>	Bleik kraterlav	Lav	VU
<i>Lappula deflexa</i>	Hengepiggrø	Karplanter	NT
<i>Mycoacia fuscoatra</i>	Mørk vokspigg	Sopper	NT
<i>Phlebia centrifuga</i>	Rynkeskinn	Sopper	NT
<i>Sclerophora sp.</i>	Blådoggnål/kystdoggnål	Lav	VU/NT

<i>Sclerophora pallida</i>	Bleikdoggnål	Lav	NT
<i>Silene nutans</i>	Nikkesmelle	Karplanter	NT
<i>Taxus baccata</i>	Barlind	Karplanter	VU
<i>Thecla betulae</i>	Slåpetornstjertvinge	Sommerfugler	NT
<i>Triturus cristatus</i>	Storsalamander	Amfibier	NT
<i>Ulmus glabra</i>	Alm	Karplanter	VU
<i>Vespa crabro</i>	Geithams	Veps	NT
<i>Vicia pisiformis</i>	Ertevikke	karplanter	EN

Fremmedarter

Fremmedarter ble registrert der disse ble observert under kartleggingen, men det ble ikke gjort systematiske søk etter fremmedarter ut over dette. Totalt 24 arter ble registrert, i all hovedsak arter vurdert til svært høy risiko for spredning i norsk natur (SE) iht. Fremmedartlista 2018 (Artsdatabanken 2019) (tabell 8). Fremmedartproblematikken i Røyken fremstår som forholdsvis alvorlig og omfattende, og mange arter sprer seg inn i naturmiljøer. Eksempelvis kan nevnes kanadagullris, kjempespringfrø og mongolspringfrø. Disse artene blir ofte svært dominerende der de etablerer seg. Kanadagullris forekommer nær sakt over alt der forholdene ligger til rette for den. Tette bestander av kjempespringfrø ble bl.a. registrert enkelte steder langs Åroselva og Bøbekken, mens mongolspringfrø sprer seg inn i områder med rike skogtyper. På strandberg ved Hiken og Nærsnes ble gravbergknapp registrert. Denne fremmedarten utgjør en stor trussel mot stedegen vegetasjon knyttet til kalkrike strandberg, ved at den overtar og fortrenger annen flora. Av dyr kan nevnes brunskogsnegl som, litt overraskende, ble funnet på Torvøya i 2019.

Tabell 8: Oversikt over fremmedlistearter registrert under prosjektet i Røyken i 2018 og 2019. Kategori følger Fremmedartlista 2018 (Artsdatabanken 2019)

Art	Norsk navn	Artsgruppe	Fremmedarts-kategori 2018
<i>Helix pomatia</i>	Vinbergsnegl	Bløtdyr	HI
<i>Solidago canadensis</i>	Kanadagullris	Karplanter	SE
<i>Impatiens glandulifera</i>	Kjempespringfrø	Karplanter	SE
<i>Reynoutria japonica</i>	Parkslirekne	Karplanter	SE
<i>Impatiens parviflora</i>	Mongolspringfrø	Karplanter	SE
<i>Lupinus polyphyllus</i>	Hagelupin	Karplanter	SE
<i>Sambucus racemosa</i>	Rødhyll	Karplanter	SE
<i>Vinca minor</i>	Gravmyrt	Karplanter	SE
<i>Rosa rugosa</i>	Rynkerose	Karplanter	SE
<i>Phedimus spurius</i>	Gravbergknapp	Karplanter	SE
<i>Syringa vulgaris</i>	Syrin	Karplanter	NR
<i>Cotoneaster horizontalis</i>	Krypmispel	Karplanter	SE
<i>Cerastium tomentosum</i>	Filtarve	Karplanter	SE
<i>Cotoneaster lucidus</i>	Blankmispel	Karplanter	SE
<i>Bunias orientalis</i>	Russekål	Karplanter	SE
<i>Cotoneaster divaricatus</i>	Sprikemispel	Karplanter	SE
<i>Geranium pyrenaicum</i>	Askerstorkenebb	Karplanter	PH
<i>Berteroia incana</i>	Hvitdodre	Karplanter	SE
<i>Melilotus albus</i>	Hvitsteinkløver	Karplanter	SE

<i>Arion vulgaris</i>	Brunskogsnegl	Bløtdyr	SE
<i>Lysimachia punctata</i>	Fagerfredløs	Karplanter	SE
<i>Abies alba</i>	Edelgran	Karplanter	NR
<i>Cotoneaster bullatus</i>	Bulkemispel	Karplanter	SE
<i>Berberis thunbergii</i>	Høstberberis	Karplanter	SE

Figur 14: Eksempler på interessante arter funnet under prosjektet i Røyken i 2018 og 2019. Øverst til venstre vedsoppen rosenkjuka (NT), som ble funnet på læger av gran ved Hyggen. Øverst til høyre en arbeider av stikkevepsen geithams (NT), som ble funnet ved et par anledninger under feltarbeidet i 2018. Geithamsen har ofte bolet sitt i hulheter i trær, særlig eik. Nederst til venstre vedsoppen rynkesinn (NT) på låg av gran. Arten ble funnet noen få ganger under prosjektet. Nederst til høyre vedsoppen oksetungesopp (NT), som er eksklusivt knyttet til eik. Alle disse artene er eksempler på arter som i liten grad er registrert i Røyken kommune tidligere. Foto: Ole J. Lønnve og Ulrika Jansson.

5 Oppsummering og diskusjon

Kartleggingen i 2018 og 2019 har vist at det innenfor Røyken kommune var mange forekomster av viktig natur som ikke var fanget opp av tidligere kartlegginger og registreringer. Dette omfattet både områdene på kalken nordøst i kommunen, men også generelt gjennom mesteparten av kommunens areal. Svært mange lokaliteter med store gamle trær, spesielt eik, ble kartlagt i kulturlandskapet og i tettbebyggelsen.

Status og hva gjenstår?

Selv om denne kartleggingen har vært omfattende og til dels forholdsvis heldekkende, er ikke alle deler av kommunen kartlagt like godt. Prosjektet hadde dessuten flere føringer, som medførte at enkelt ting ble prioritert fremfor andre. Imidlertid gir denne type omfattende kartlegging også bedre total oversikt over kommunens naturkvaliteter, og dermed også et bedre grunnlag for å mene noe om hvo som mangler og hvor det kan være fornuftig å foreta tilleggskartlegginger i fremtiden.

Revidering av gamle naturtypelokaliteter

Gjennom dette prosjektet er de fleste eldre naturtyper med mangelfulle beskrivelser og upresise avgrensninger blitt kvalitetssikret. Ved eventuelle senere kartlegginger kan det allikevel være fornuftig å kvalitetssikre flere. Lokalitetene som har blitt kvalitetssikret i dette prosjektet er de som vi har vurdert som de mest presserende, der spesielt beskrivelsene, naturtypene og verdiene var svært mangelfulle og lite informative.

Dammer og amfibier

Generelt er de fleste dammer i tilknytning til kulturlandskapet og i de lavereliggende delene av kommunen kartlagt eller kvalitetssikret, både gjennom dette prosjektet og tidligere prosjekter. Det betyr imidlertid ikke at alle dammer er kartlagt, men det er sannsynligvis få som gjenstår. Å skaffe kunnskap om hvor alle dammer er, kan være vanskelig, og omfattende finstudier av kart er nødvendig for å skaffe en god oversikt, dette gjelder spesielt svært små dammer. Små dammer kan allikevel ha en viktig funksjon for diverse organismer, inkludert amfibier.

Områder i byggesonen, spesielt i de områdene som ligger på baserik mark

Dette er områder som spesielt innbefatter de kalkrike delene av kommunen, spesielt Slemmestad-Bødalen og omegn, samt områder rundt Nærsnes. Disse områdene vurderes som grundig kartlagt, både som et resultat av dette prosjektet, men også tidligere og andre kartlegginger. Tilgrensende Slemmestadåsen-Morberg naturreservat kan det fortsatt finnes kalkrike arealer som ikke er fanget opp, og som kan kartlegges bedre. Forøvrig vurderes det som lite behov for ytterligere kartlegging i området, men det kan fortsatt finnes mindre og litt marginale naturverdier som ikke er fanget opp. Det bør derfor i alle plansaker i dette området stilles krav om kompletterende kartlegging.

For øvrig har Miljødirektoratet i 2019 parallelt gjennomført kartlegging av naturtyper etter Miljødirektoratets instruks (Miljødirektoratet 2019) i en stripe langs kysten mellom Slemmestad og Nærsnes. Disse dataene vil trolig etter hvert bli publisert på Naturbase og vil utgjøre et til dels overlappende og forhåpentligvis også kompletterende datasett til naturtypene kartlagt etter DN-håndbok 13.

Den utvalgte naturtypen hul eik

Gjennom dette prosjektet ble det registrert 88 lokaliteter der den utvalgte naturtypen hul eik inngår. Det har likevel vist seg at det er vanskelig å fange opp denne naturtypen på en systematisk måte i kommunen. Større eiketrær finnes spredt i hele kommunen, både i tettbebyggelsen og i kulturlandskapet. Trærne er ofte umulige å se uten at man går rundt i terrenget og leter. Det finnes derfor opplagt flere slike trær. Imidlertid antar vi at de aller fleste av de største og viktigste trærne er fanget opp både gjennom denne kartleggingen og tidligere kartlegginger, spesielt gjelder dette de kalkrike områdene i nordøst. Resultatene fra kartleggingen viste dessuten at de fleste eiketrær, som faller inn under forskriften hul eik i kommunen, som regel var i det nedre sjiktet hva forskriften gjelder (63% av de kartlagte trærne). Generelt er inntrykket at det finnes ganske mye halvstor eik, som innen et ikke alt for langt tidsperspektiv vil tilfredsstille kravene i forskriften.

Kartlegging av lavereliggende skoglokaliteter på marine løsmasser

Det er opplagt flere slike lokaliteter i kommunen enn det som til nå er fanget opp. Ved eventuelle

senere kartlegginger bør derfor dette prioriteres. Spesielt i randsoner i sentrale og vestlige deler av kommunen kan det være forekomster av rike skogtyper, men også i nord mellom elvene Grodalselva og Hegga, er det et visst potensial.

Følgende områder har man forholdsvis dårlig kunnskap om, og som derfor bør prioriteres i fremtidige kartlegginger:

Markaområdene sør i kommunen, «Røykenmarka»

Her er store arealer med skog, men på fattig berggrunn, med drammensgranitt som dominerende bergart. Mye av denne skogen er sterkt drevet og påvirket av skogsdrift gjennom lang tid. Imidlertid finnes stedvis partier av varierende størrelse med marine sedimenter. Marka er dessuten forholdsvis kupert med innslag av til dels bratte lisider. Det kan derfor tenkes at det enkelte steder er forekomster av interessant og viktig skog som ikke er kartlagt. Under dette prosjektet ble det bl.a. funnet interessant skog i tilknytning til Villingstadåsen, noe som kan indikere at slike forekomster også finnes andre steder i Røykenmarka.

De bratte områdene langs Drammensfjorden

Langs den sørvestlige kystlinjen av kommunen, fra Lahell til kommunegrensen mot Hurum, finnes til dels svært bratte og ganske sammenhengende partier med berg og rasmark. I slike partier kan det være rike arealer på finkornet rasjord. I tillegg er denne strekningen sør- og sørvestvendt, hvilket gir stor solinnstråling. Selv om noe av dette ble kartlagt gjennom prosjektet, kan det potensielt være flere forekomster av rike skogtyper, inkludert edelløvskog, i disse bratte partiene. Mye av dette området er forholdsvis utilgjengelig og krevende å kartlegge.

Marine lokaliteter

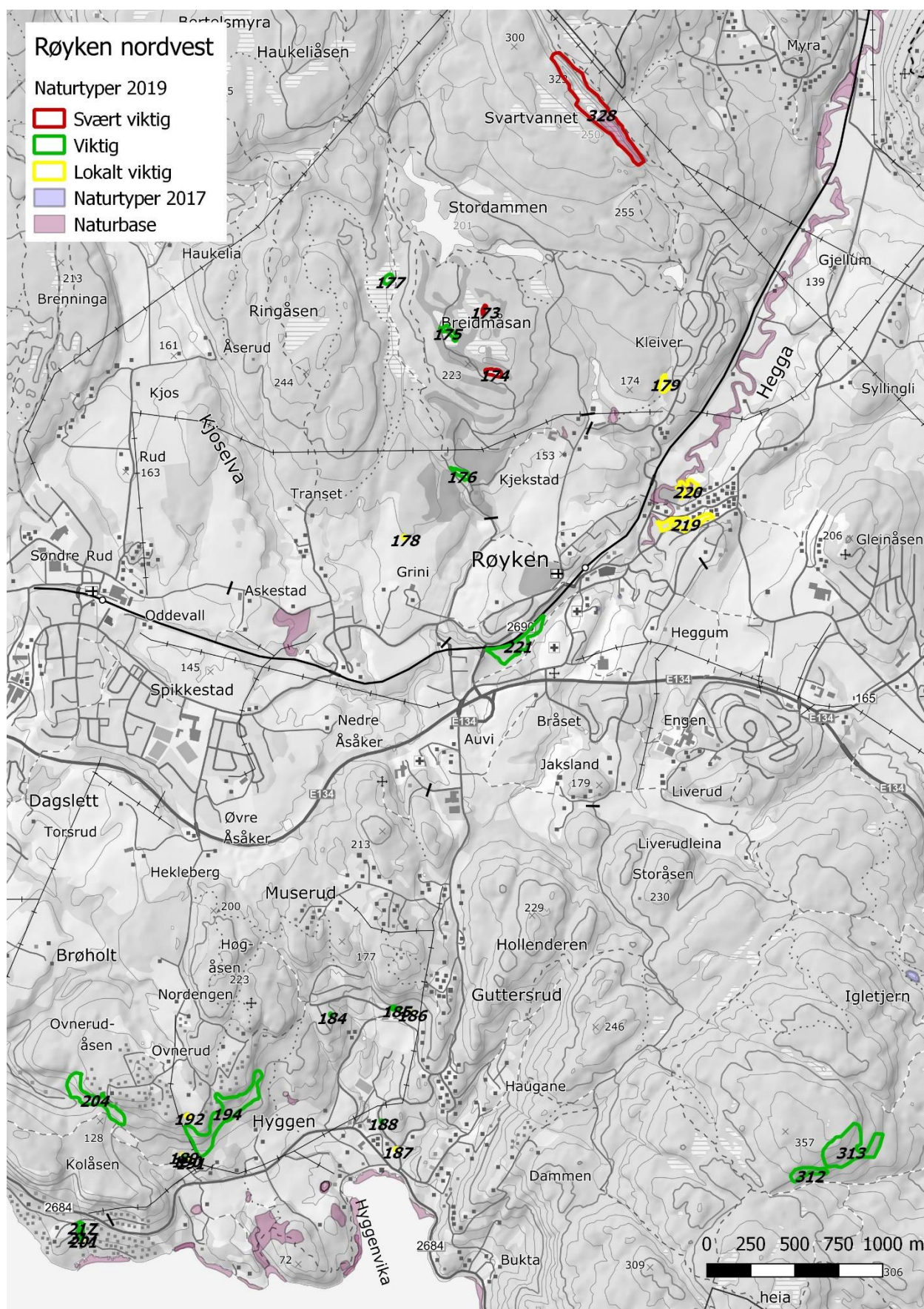
Sannsynligvis bør flere marine lokaliteter, spesielt ålegrasenger, kvalitetssikres. Omfanget av dette er imidlertid vanskelig å vurdere, da marine miljøer ikke har vært gjenstand for kartlegging i dette prosjektet.

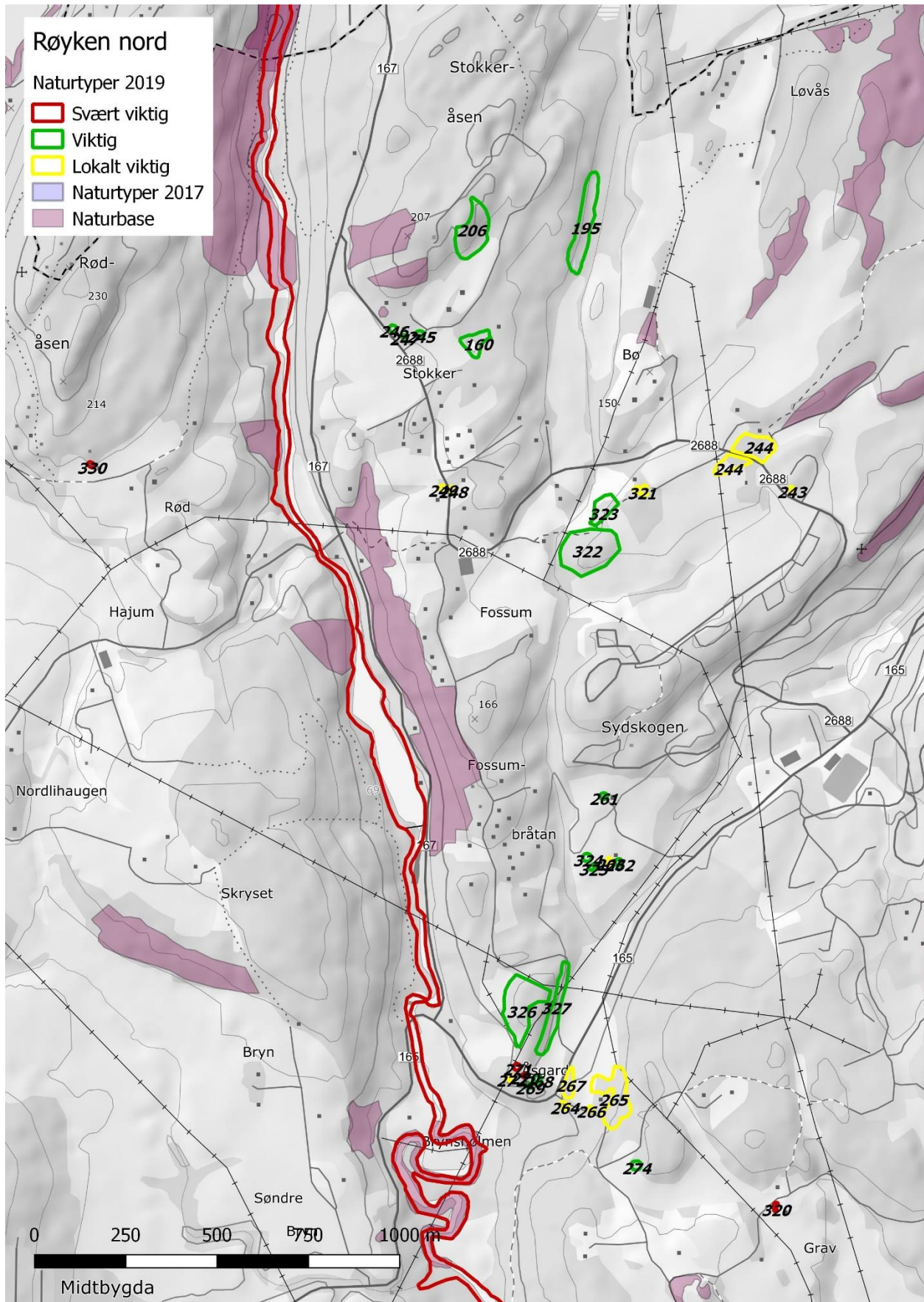
Referanser

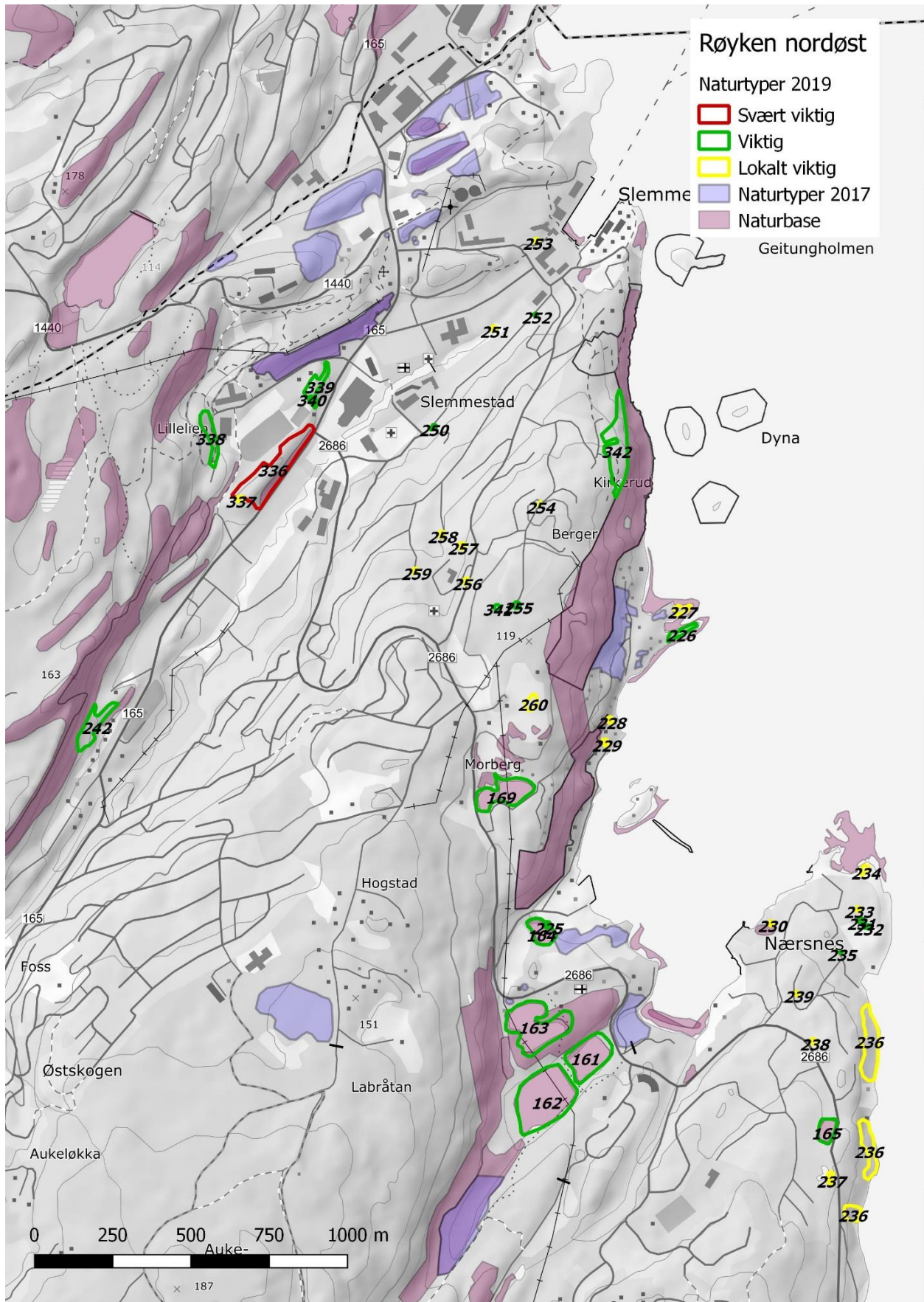
- Abel, K. 2014. Biologiske undersøkelser i forbindelse med kommunedelplan for området Båttstø, Røyken kommune. BioFokus-rapport 2014-31. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2014-31.pdf>
- Abel, K. 2015. Kvalitetssikring av naturtyper i Røyken og Hurum kommuner 2014. BioFokus-rapport 2015-10. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2015-10.pdf>
- Abel, K., Olberg, S. og Lønnve, O. J. 2018. Kartlegging av biologisk mangfold i Røyken kommune. BioFokus-rapport 2018-2, s.82. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2018-2.pdf>
- Artsdatabanken. 2018a. Fremmedartslista 2018. <https://www.artsdatabanken.no/fremmedartslista2018>
- Artsdatabanken. 2018b. Norsk rødliste for Naturtyper 2018. <https://www.artsdatabanken.no/rodlistefornaturtyper>
- Artsdatabanken og GBIF Norge. 2017. Artskart. Internettportal for artssøk. <http://artskart.artsdatabanken.no/default.aspx>
- Brandrud, T. E., Evju, M., Blaaid, R. og Skarpaas, O. 2016. Nasjonal overvåking av kalklindeskog og kalklindeskogsopper. Resultat fra første overvåkingsomløp 2013–2015., s.128.
- Brandrud, T. E., Hanssen, O., Sverdrup-Thygeson, A., Ødegaard, F. . 2011. Kalklindeskog – et hotspot-habitat. Sluttrapport under ARKO-prosjektets periode II. s.50.
- Bye, F. N. 2005. Kartlegging av biologisk mangfold i Røyken kommune. Sluttrapport., s.34s.

- Direktoratet for Naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13. 2. utgave 2006 (oppdatert 2007). DN-håndbok 13. <http://www.dirnat.no/content.ap?thisId=500031188&language=0>
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA, Trondheim.
- Halvorsen, R., Andersen, T. og Blom, H. H. 2008. Naturtyper i Norge - teoretisk grunnlag, prinsipper for inndeling og definisjoner. - Naturtyper i Norge. Bakgrunnsdokument 2. s.121.
- Halvorsen, R., Bryn, A., Erikstad, L., et al. 2015. Natur i Norge - NiN. Versjon 2.0.0. <http://www.artsdatabanken.no>
- Hanssen, U., Flynn, K. M., Gaarder, G., et al. 2014. Edelløvskogkartlegging i Sogn og Fjordane og Buskerud i 2013. Miljøfaglig Utredning Rapport 2014-15.
- Henriksen, S. og Hilmo, O., editors. 2015. Norsk rødliste for arter 2015. Artsdatabanken, Norge.
- Jansson, U. 2018. Biologiske undersøkelser i forbindelse med planarbeid ved Frøtvedtåsen, Åros i Røyken kommune. BioFokusnotat 2018-45. <http://lager.biofokus.no/biofokus-notat/biofokusnotat2018-45.pdf>
- Liebel, H. T. 2014. Områderegulering for Slemmestad sentrum. Vedlegg: Naturverdier/biologisk mangfold., s.20.
- Lønnve, O. J. 2018. Naturverdier i tilknytning til et massedeponi ved Stokkeråsen i Røyken kommune. BioFokusnotat 2018-55. <http://lager.biofokus.no/biofokus-notat/biofokusnotat2018-55.pdf>
- Midteng, R. 2015. Svømmehall i Røyken sentrum. Røyken kommune. Naturverdier og konsekvensvurdering, deltema naturmiljø., s.15 s.
- Miljødirektoratet. 2019. Kartleggingsinstruks. Kartlegging av naturtyper etter NiN2 i 2019. Veileder M-1287 | 2019. <https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/m1287/m1287.pdf>
- Reiso, S., Klepsland, J., Olberg, S., et al. 2017. Kartlegging av kalkskog i Buskerud, Vestfold, Oslo og Akershus 2016. BioFokus-rapport 2017-8. Stiftelsen BioFokus. Oslo. BioFokus-rapport 2017-8. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2017-8.pdf>
- Strand, L. Å. 1996. Amfibier i Røyken. Rapport til Røyken kommune.
- Strand, L. Å. 2009. Forvaltningsplan for fire dammer med stor salamander i Hurum og Røyken. Rapport til Fylkesmannen i Buskerud, Miljøvernavdelinga.
- Strand, L. Å. 2013. Status for kartlegging av storsalamander i Buskerud per 2013. Rapport til Fylkesmannen i Buskerud, Miljøvernavdelinga.

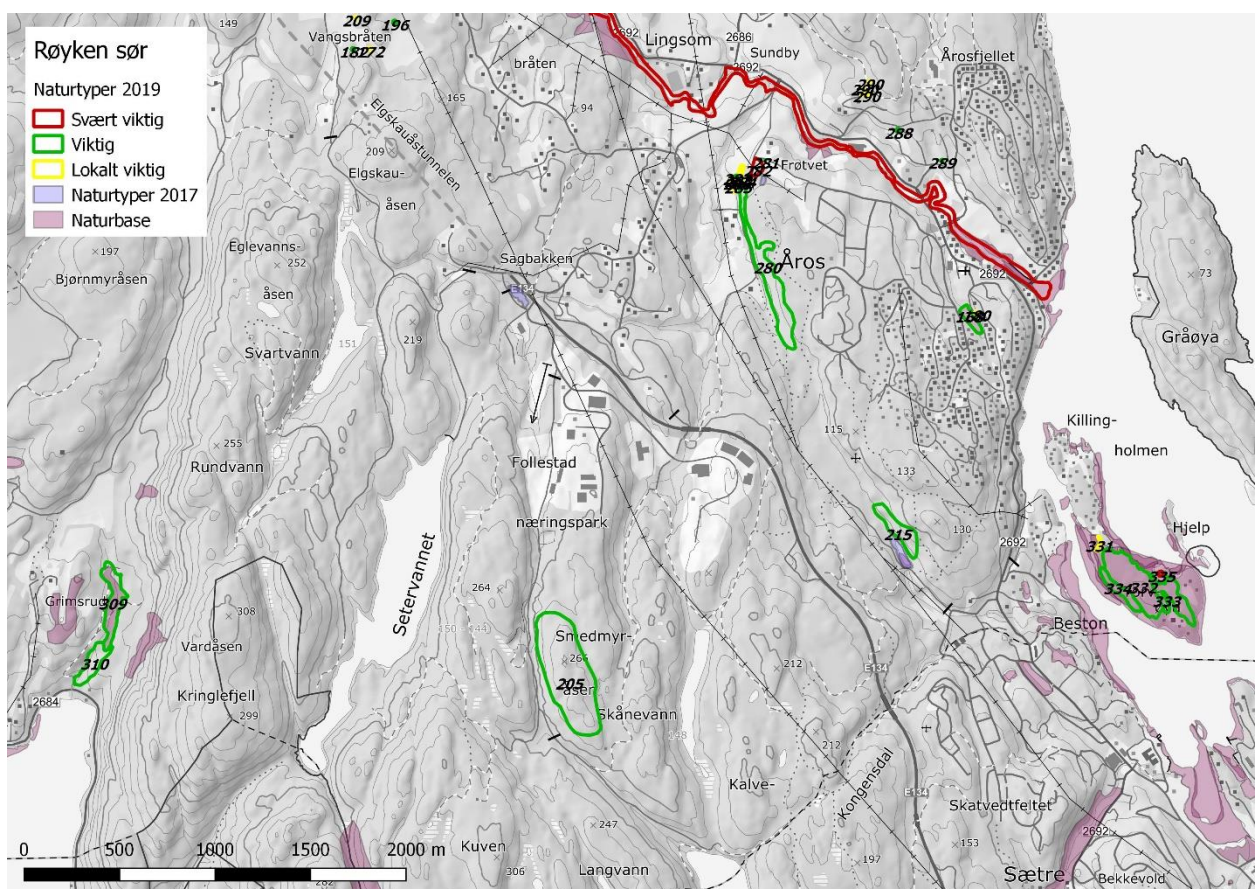
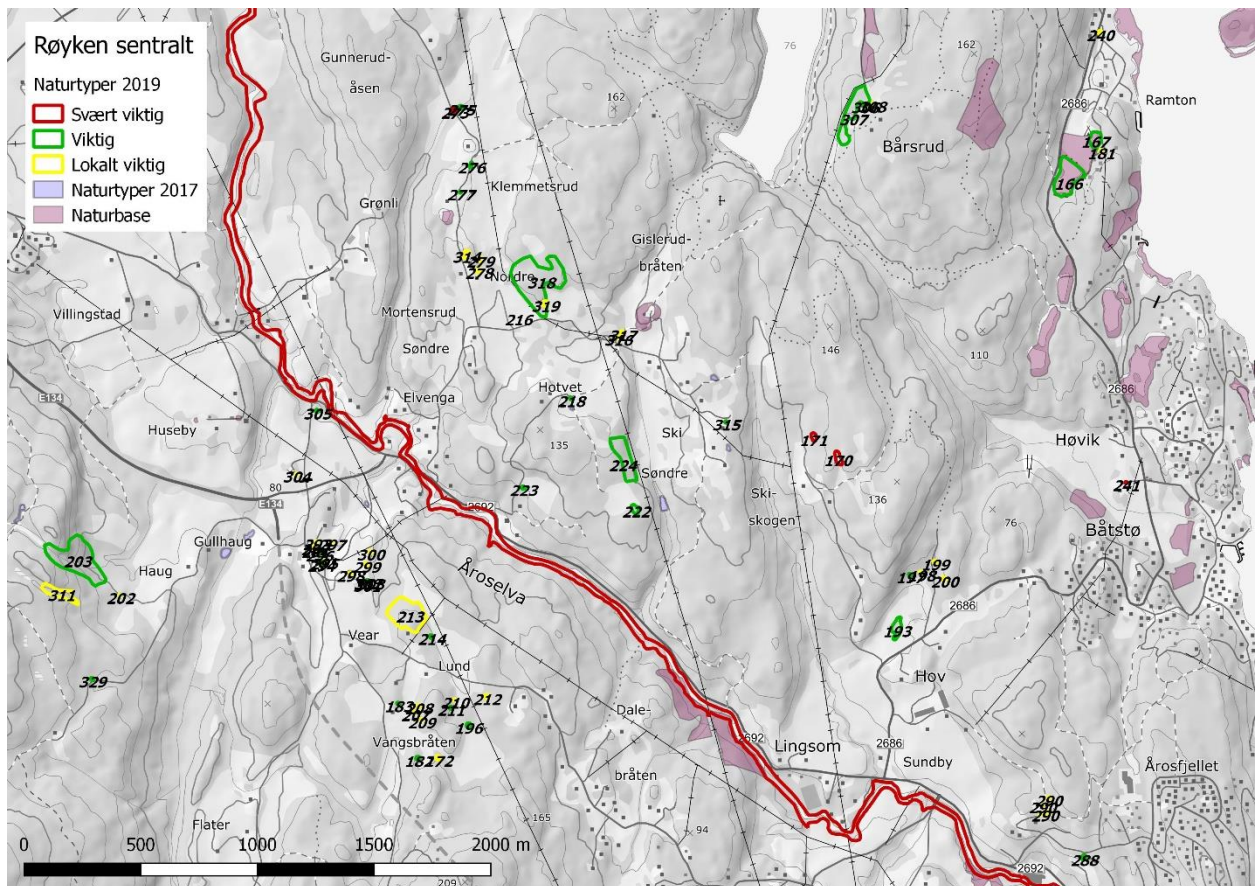
Vedlegg 1. Kart over naturtypelokaliteter i Røyken

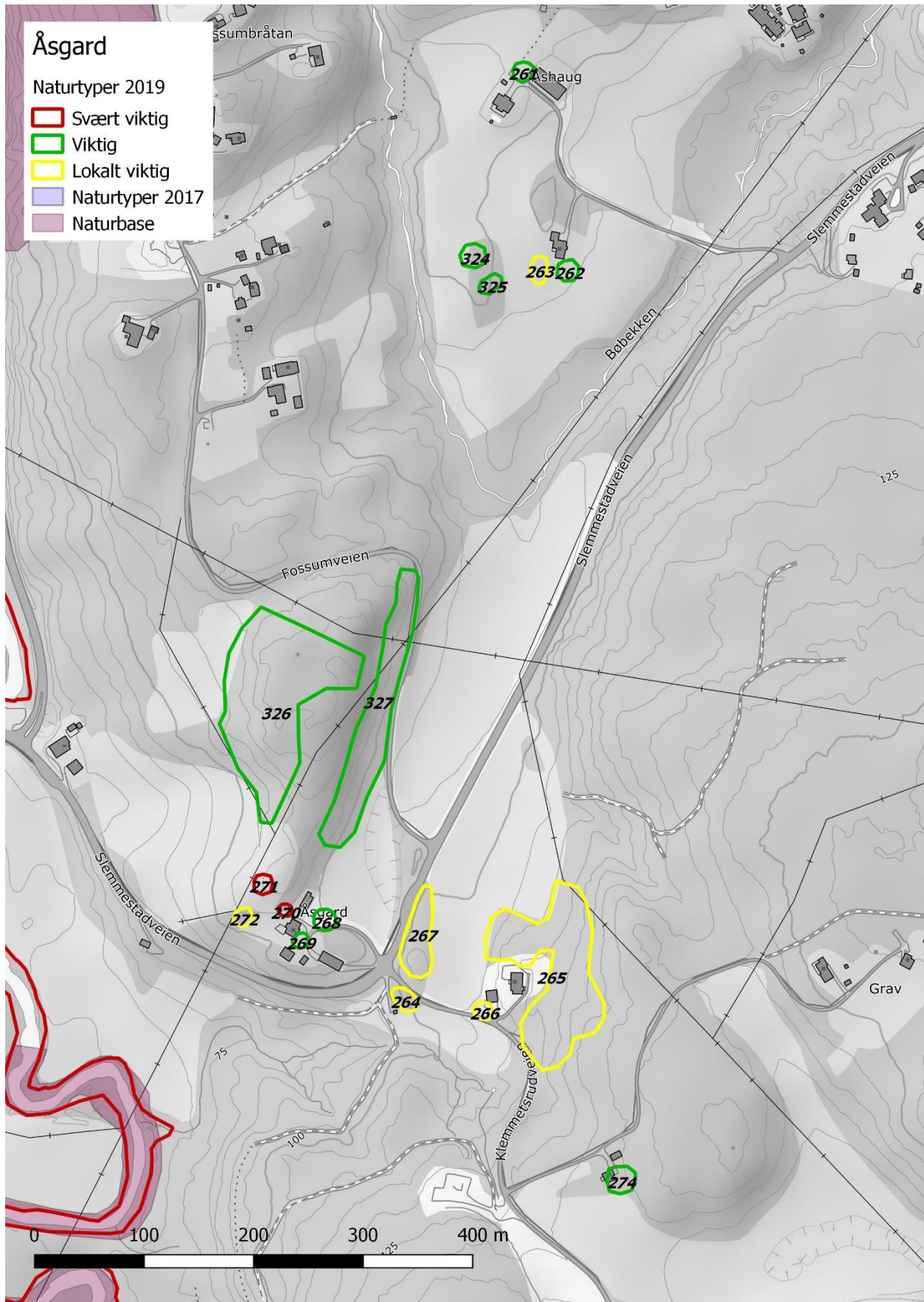

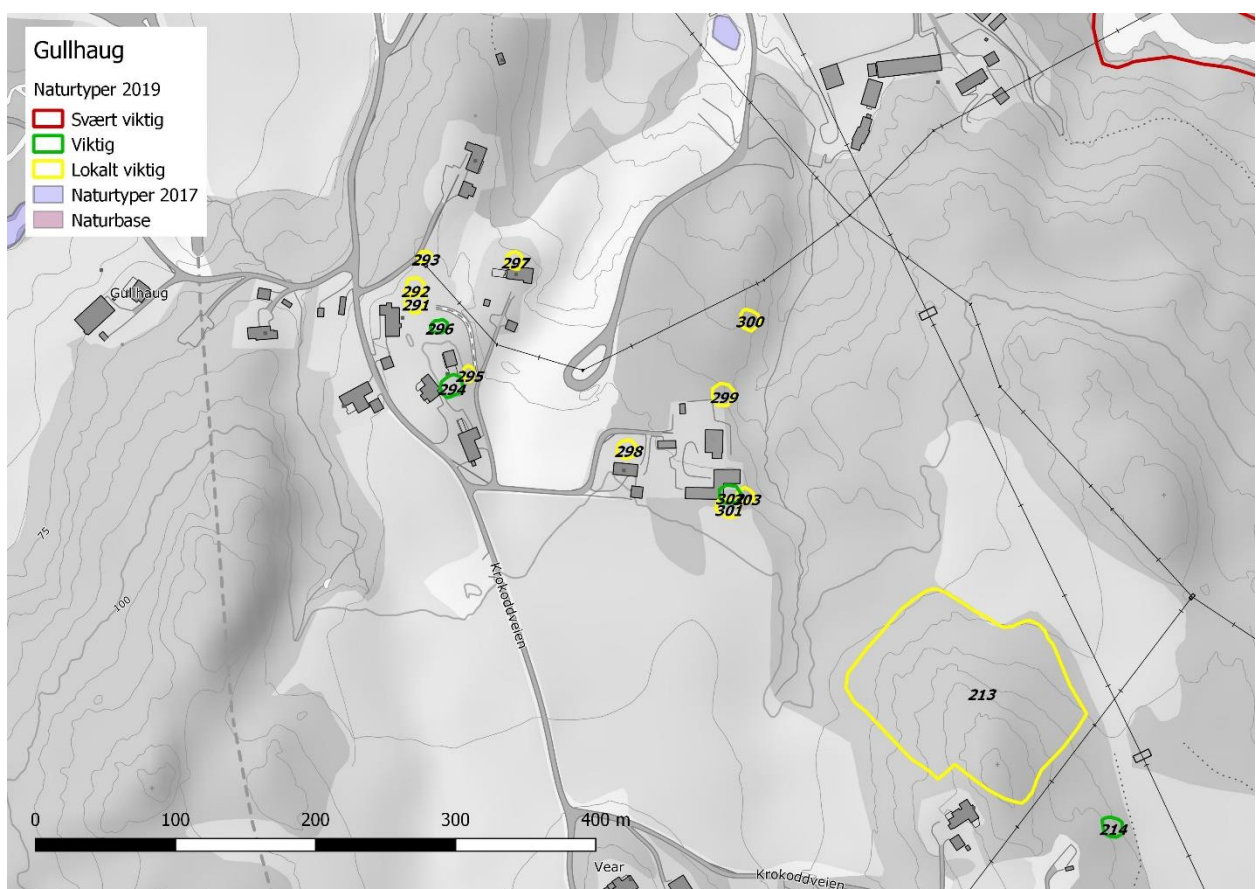
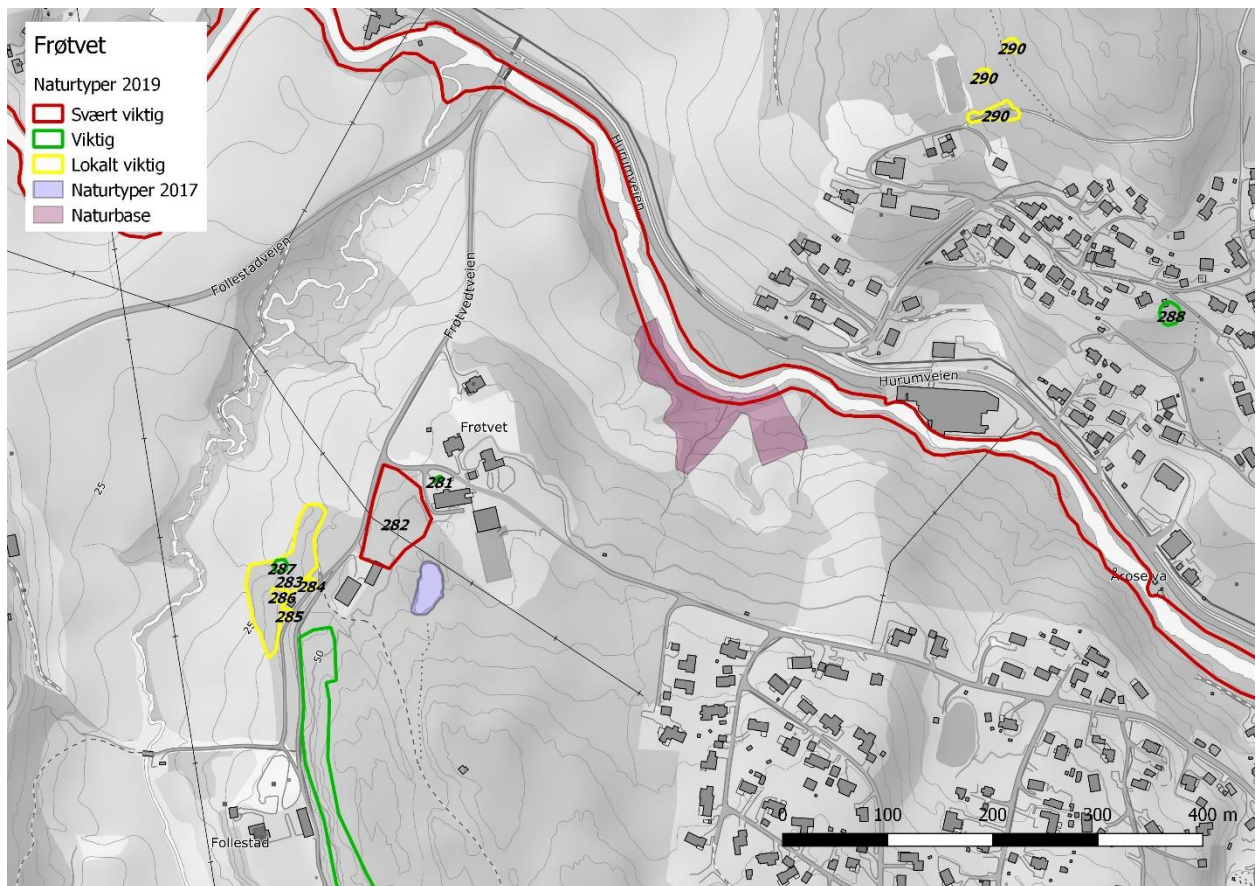

- Kartlegging av biologisk mangfold i Røyken kommune -

Vedlegg 2. Naturtypebeskrivelser

160 Stokkerdammen

Dam – Gårdsdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 22. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til Stokker gård, nord i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot fulldyrket mark og skog. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer. Løsmassene utgjøres vesentlig av forvittringsmateriale, men også noe torv og myr i østenden av dammen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming gårdsdam. Avgrensningen omfatter en forholdsvis dyp, middels stor dam. Langs østsiden er det et stort parti med dunkjeve. Vegetasjonen ellers i dammen er forholdsvis sparsom, men litt tønna og liten andemat ble registrert. Langs bredden forekommer løvtrær, for det meste selje og bjørk. Et mindre parti med fredløs og myrhatt forekommer i den sørlige delen. Det ble ikke funnet fisk, og det ble heller ikke opplyst at det var fisk i dammen. Av den grunn antas det at dammen er fisketom, men for å være 100% sikker på dette måtte en ha gjennomført prøvafiske.

Artsmangfold: Ingen rødlistearter er sikkert registrert, men ifølge opplysninger fra lokalkjent, skal det være funnet/sett salamandere i dammen. Det er imidlertid usikkert om det dreier seg om små- eller storsalamander eller begge artene. Imidlertid vurderes dammen til å ha potensial for begge artene. Kartleggingen ble uansett foretatt for seint på året til at salamandere var mulig å påvise. Dammen har også noe potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Imidlertid ble det bare funnet noen få nymfer av den vanlige øyenstikkeren spydvannymfe.

Bruk tilstand og påvirkning: Åpent vannspeil har tidligere dekket et vesentlig større areal enn slik det fremstår i dag. Den østlige delen av dammen har grodd helt igjen med dunkjeve. Dette partiet dekker i dag nær halvparten av dammens totalareal. Dammens tidligere bruk er uklar, men den har sannsynligvis vært benyttet som vanningsdam og/eller som drikkevann til husdyr. Den kan kanskje også i perioder ha vært en isdam.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt i nordlige deler av Røyken og sørlige deler av Asker. I flere av disse dammene er det bl.a. funnet både små- og storsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen har grodd mye igjen. Imidlertid er det lite trolig at resterende åpne damareal vil gro igjen med det første. I dette partiet er dammen forholdsvis dyp. Lokaliteten har potensial for flere arter amfibier, og salamandere skal være observert. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B).

Skjøtsel og hensyn: Det kan vurderes om deler av dammen må renskes opp for å hindre ytterligere gjengroing.

161 Nedre Bårsruddam

Dam – Isdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 2. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018 er beskrivelse revidert. Lokalitetsnavnet er endret, tidligere navn var Nærnes Søndre. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en av flere isdammer ved Nærnes i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot Øvre Bårsruddam og skog, vesentlig rik edelløvskog. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer. Løsmassene utgjøres vesentlig av forvittringsmateriale. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming isdam. Avgrensningen omfatter en middels stor dam, der mye av bunnsubstratet består av grus. Partier med hvit nøkkerose og tønna forekommer i vannet. Langs bredden er store partier med sjøsivaks og noe bred dunkjeve. I kantsonen forekommer stedvis elvesnelle, klourt og myrkongle. Skogen rundt dammen er tett, med innslag av svartor, bjørk og Salix-arter.

Artsmangfold: Buttsnutefrosk og padde er funnet i dammen. Dammen har også noe potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Fuglene sivhøne og sothøne (begge VU) er observert tidligere. Myrrikse (EN) er registrert i tilknytning til denne dammen samt Øvre Bårsruddam i 1978.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i god stand, og er ikke preget av gjengroing.

Fremmede arter: Store mengder av fremmedarten rødgjellet solabbor forekommer i dammen (Fylkesmannen i Oslo og Akershus, Miljøvernnavdelingen 2012). Arten ble også registrert i 2014. I følge Artskart finnes også suter i dammen. Rødgjellet solabbor er iht. Fremmedarter i Norge (2018) vurdert til en art med lav risiko (LO), mens suter er vurdert til en art med høy risiko (HI). Også karpe (HI) er ifølge Artskart registrert i dammen (2006). Imidlertid er det grunn til å være skeptisk til denne observasjonen, det kan likegodt dreie seg om suter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen. I flere av disse dammene er det bl.a. funnet både små- og storsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Imidlertid er problematikken knyttet til fremmede fiskearter betydelig. Suter og rødgjellet solabbor har potensielt en betydelig negativ påvirkning på øvrig fauna i dammen. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B).

Skjøtsel og hensyn: Det bør vurderes tiltak for å utrydde eller desimere populasjoner av fremmede fiskearter. Dette kan imidlertid være vanskelig og krevende.

162 Øvre Bårsruddam

Dam – Isdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 2. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018 er beskrivelse og verdi revidert. Lokalitetsnavnet er endret, tidligere navn er Nærnes Søndre 1. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en av flere isdammer ved Nærnes i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot Nedre Bårsruddam og skog, vesentlig rik edelløvskog. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer. Løsmassene utgjøres vesentlig av forvittringsmateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming isdam. Avgrensningen omfatter en middels stor dam. Partier med hvit nøkkerose og tjønnaks forekommer i vannet. Langs bunn forekommer i partier mye kransalger. Langs bredden er store partier med sjøsvaks og noe bred dunkjeve. Skogen rundt dammen er tett, med innslag av svartor, bjørk og Salix-arter.

Artsmangfold: Spissnutefrosk er funnet i dammen (2013). Spissnutefrosk er uvanlig i Røyken, og iht. Artskart (2019) er dette eneste kjente forekomst av denne arten i kommunen. Høyst sannsynlig benytter også buttsnutefrosk, padde og småsalamander dammen. Lokaliteten vurderes til å ha noe potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Fuglene sivhøne og sothøne (begge VU) er registrert tidligere. Myrrikse (EN) er registrert i tilknytning til denne dammen og Nedre Bårsruddam i 1978.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i god stand, og er ikke preget av gjengroing.

Fremmede arter: Suter skal forekomme i dammen. Suter er iht. Fremmedarter i Norge (2018) vurdert til en art med høy risiko (HI). Også karpe (HI) er ifølge Artskart registrert i dammen (2006). Imidlertid er det grunn til å være skeptisk til denne observasjonen, det kan likegodt dreie seg om suter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen. I flere av disse dammene er det bl.a. funnet både små- og storsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Imidlertid er det problematikk knyttet til fremmede fiskearter. Suter har potensielt en betydelig negativ påvirkning på øvrig fauna i dammen. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster samt forholdsvis nye observasjoner av krevende og rødlistede fugler.

Skjøtsel og hensyn: Bedre data på suterbestanden bør fremskaffes. Det kan være aktuelt å gjøre tiltak for å bekjempe/reducere bestanden av suter. Dette kan imidlertid være vanskelig og krevende.

.....

163 Nærnes Nordre 2

Dam – Isdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 2. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018 er beskrivelse revidert. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en av flere isdammer ved Nærnes i Røyken kommune. Lokaliteten grenser i store deler mot skog, vesentlig rik edelløvskog. Mot nord grenser lokaliteten mot Sundbyveien og i øst finnes en boligeiendom. Berggrunnen består av fyllitt og glimmerskifer. Løsmassene utgjøres vesentlig av forvittringsmateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming isdam. Avgrensningen omfatter en middels stor vegetasjonsrik dam. Store partier med for det meste hvit nøkkerose og tjønnaks dekker vannspeilet. Også gul nøkkerose ble notert. Langs bredden er store partier med sjøsvaks og noe bred dunkjeve. Elvesnelle og myrkongle forekommer i partier. Skogen rundt dammen er tett, med innslag av bl.a. svartor, alm, hassel, rogn, bjørk og Salix-arter.

Artsmangfold: Småsalamander er funnet i dammen (1996). Høyst sannsynlig benytter også buttsnutefrosk, spissnutefrosk og padde dammen. Lokaliteten vurderes til å ha noe potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Fuglene sivhøne og sothøne (begge VU) er registrert i denne og andre dammer i nærheten.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i ferd med gro noe igjen. En kraftlinje krysser lokaliteten.

Fremmede arter: Det er ikke kjent bestander av fisk i dammen, men fisk kan utmerket godt forekomme. I nabodammene, Øvre- og Nedre Bårsruddam, finnes suter og rødgljell solabbor. Dammen bør undersøkes næyere m.h.p. fisk.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen. I flere av disse dammene er det bl.a. funnet både små- og storsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster samt forholdsvis nye observasjoner av krevende og rødlistede fugler.

Skjøtsel og hensyn: Dammen bør overvåkes/kartlegges bedre m.h.p. fremmede fiskearter. Det bør vurderes om dammen skal renskes opp. Den er i ferd med å gro igjen.

.....

164 Nærnes Nordre 1

Dam – Isdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 2. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018 er beskrivelse revidert. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en av flere isdammer ved Nærnes i Røyken kommune. Lokaliteten grenser dels mot skog, vesentlig rik edelløvskog, beiteareal og et næringsområde i nordøst. Berggrunnen består av gneis og migmatitt. Løsmassene utgjøres vesentlig av forvittringsmateriale. Dammen ligger kun 140 m fra sjøen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming isdam. Avgrensningen omfatter en middels stor, vegetasjonsrik dam. Partier med for det meste hvit nøkkerose og tjønnaks dekker vannspeilet. Langs bredden er store partier med sjøsvaks og noe bred dunkjeve. Kantsonen er forholdsvis åpen, men med noe innslag av svartor, bjørk og Salix-arter.

Artsmangfold: Småsalamander er funnet i dammen (1996). Høyst sannsynlig benytter også buttsnutefrosk, spissnutefrosk og padde dammen. Lokaliteten vurderes til å ha noe potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Fuglene sivhøne og sothøne (begge VU) er registrert i denne og andre dammer i nærheten.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i forholdsvis god stand, og er i liten grad preget av gjengroing. En kraftlinje krysser lokaliteten i nord.

Fremmede arter: Det er ikke kjent bestander av fisk i dammen, men fisk kan utmerket godt forekomme. I enkelte av nabodammene, Øvre- og Nedre Bårsruddam, finnes suter og rødgljell solabbor. Dammen bør undersøkes næyere m.h.p. fisk, spesielt fremmede arter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt ved Nærnes. I flere av disse dammene er det bl.a. funnet både små- og storsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Samlet sett vurderes

lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster samt forholdsvis nye observasjoner av krevende og rødlistede fugler.

Skjøtsel og hensyn: Dammen bør overvåkes/kartlegges bedre m.h.p. fremmede fiskearter.

165 Bråteløkka

Dam – Isdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018 er beskrivelse og verdi revidert. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en av flere isdammer ved Nærnes i Røyken kommune. Lokaliteten grenser i hovedsak mot bebyggelse, hager og veier. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene utgjøres for det meste av et tynt humusdekke over berggrunnen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming isdam. Avgrensningen omfatter en forholdsvis liten, men ganske dyp dam. Store partier med for det meste tønnaks dekker vannspeilet, men hvit nøkkerose forekommer også sparsomt. Langs bredden finnes partier med innslag av krattvegetasjon og yngre trær, for det meste ulike Salix-arter.

Artsmangfold: Larver av småsalamander ble funnet i dammen den 9. august 2018. Høyst sannsynlig benytter også buttsnutefrosk og padde dammen. Lokaliteten vurderes til å ha noe potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Fuglene sivhøne og sothøne (begge VU) er nylig registrert i denne og andre dammer i nærheten. Fisken nipigget stingsild forekommer i dammen.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i forholdsvis god stand, og i liten grad preget av gjengroing.

Fremmede arter: Det er ikke kjent bestander av fremmede fiskearter i dammen, men slike kan godt forekomme. I enkelte av dammene ved Nærnes, Øvre- og Nedre Bårsruddam, finnes suter og rødgljell solabor. Dammen bør av den grunn undersøkes næyere m.h.p. fisk, spesielt fremmede arter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt ved Nærnes. I flere av disse dammene er det bl.a. funnet både små- og storsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster samt forholdsvis nye observasjoner av krevende og rødlistede fugler.

Skjøtsel og hensyn: Dammen bør overvåkes/kartlegges bedre m.h.p. fremmede fiskearter. Slike kan forekomme.

166 Ramtondammen Sør

Dam – Isdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018, er avgrensning og beskrivelse revidert. Den gamle avgrensningen inkluderte begge dammene ved Ramton, i tillegg til mye av campingplassen. Etter kartleggingen i 2018 avgrensningen delt opp, slik at dammene er avgrenset og beskrevet som to naturtypelokaliteter. Ramtondammen Sør erstatter tidligere avgrensning. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en av to isdammer ved Ramton Camping i Røyken kommune. Lokaliteten grenser i hovedsak mot vei, campingplass, og noe skog. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene utgjøres for det meste av et tynt dekke med hav- og fjordavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming isdam. Avgrensningen omfatter en forholdsvis stor, men ganske grunn dam. Store partier med for det meste hvit nøkkerose, grastjernaks, og piggeknope dekker vannspeilet, men gul nøkkerose forekommer sparsomt. Langs bredden finnes partier som inkluderer hesterumpe, sjøsvaks og vassgro. Store stimer med karpefisk, sannsynligvis mort, ble observert i dammen.

Artsmangfold: Larver av småsalamander ble funnet i dammen den 9. august 2018. Høyst sannsynlig benytter også buttsnutefrosk og padde dammen. Lokaliteten vurderes til å ha potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Fuglen sothøne (VU) er tidligere registrert i dammen. Lokaliteten har generelt en funksjon som trekk-, raste- og hekkeplass for fugl knyttet til vann og våtmark. Den forholdsvis uvanlige øyenstikkeren blodrød høstlibelle ble observert flygende rundt dammen i antall på befaringsstidspunktet.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i ferd med å gro noe igjen. Dagens bruk er ukjent.

Fremmede arter: Det er ikke kjent bestander av fremmede fiskearter i dammen, men slike kan utmerket godt forekomme.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen. Spesielt den nordlige Ramtondammen og dammene litt lenger sør mot Båstø. I flere av disse dammene er det bl.a. funnet småsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster samt observasjoner av krevende og rødlistede fugler.

Skjøtsel og hensyn: Det bør vurderes å renske dammen noe opp. Dammen kan overvåkes/kartlegges bedre m.h.p. fremmede fiskearter. Slike kan forekomme.

167 Ramtondammen Nord

Dam – Isdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 17. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018 er avgrensning, beskrivelse og verdi revidert. Den gamle avgrensningen inkluderte begge dammene ved Ramton, i tillegg til mye av campingplassen. Etter kartleggingen i 2018 er avgrensningen delt opp, slik at dammene er avgrenset og beskrevet som to naturtypelokaliteter. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en av to isdammer ved Ramton Camping i Røyken kommune. Lokaliteten grenser i hovedsak mot vei, campingplass, og skog. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene utgjøres for det meste av et tynt dekke med hav- og fjordavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming isdam. Avgrensningen omfatter en forholdsvis liten, men ganske dyp dam. Partier med for det meste hvit nøkkerose dekker vannspeilet. Langs bredden finnes mindre partier som

inkluderer elvesnelle, fredløs, og vassgro. Det er ellers få trær og busker langs bredden. Det er uklart om dammen er fiskeløs, men karpefisk (mort) forekommer i nabodammen.

Artsmangfold: Larver av småsalamander ble funnet i dammen den 17. august 2018. Høyst sannsynlig benytter også buttsnutefrosk og padde dammen, men storsalamander kan potensielt også forekomme. Lokaliteten vurderes til å ha potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Den forholdsvis uvanlige øyestikkeren blodrød høstlibelle ble observert flygende rundt dammen på befaringstidspunktet. Vannskorpion ble også funnet. Denne arten er i følge Artskart (per 2019) ikke sikkert registrert i Røyken kommune tidligere.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i god stand. Dagens bruk er ukjent.

Fremmede arter: Det er ikke kjent bestander av fisk i dammen, men fisk kan utmerket godt forekomme. Karpefisk finnes i nabodammen (Ramtondammen sør).

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen. Spesielt den sørlige Ramtondammen og dammene litt lenger sør mot Båstø. I enkelte av disse dammene er det bl.a. funnet småsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster (spesielt småsalamander).

Skjøtsel og hensyn: Ingen spesielle tiltak er påkrevd, men dammen kan gjerne kartlegges bedre m.h.p. fremmede fiskearter.

.....

168 Stordammen, Åros

Dam – Gårdsdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018 er beskrivelse og verdi revidert. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom bebyggelsen sør for Åros sentrum i Røyken kommune. Lokaliteten grenser i hovedsak mot vei og bebyggelse, men den er omkranset av en kantsone med tett løvdominert skog. Berggrunnen består av granitt og gneis. Løsmassene utgjøres for det meste av et tynt dekke med hav- og fjordavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming gårdsdam. Lokaliteten kan trolig også henføres som isdam, men siden tidligere bruk ikke er klarlagt brukes gårdsdam, som også er utforming i opprinnelig beskrivelse. Avgrensningen omfatter en middels stor, men ganske dyp dam. Partier med for det meste tønneaks dekker vannspeilet i sørenden av dammen. Langs bredden finnes partier som inkluderer kjempepiggeknopp, flasketarr/sennegrass og vassgro. Trær og busker står tett langs bredden. Gråor og Salix-arter dominerer tresjiktet, men også noe ask og spisslønn inngår. Store stimer med karpefisk, sannsynligvis mort, ble observert i dammen.

Artsmangfold: Larver av småsalamander ble funnet i dammen den 17. august 2018. Høyst sannsynlig benytter også buttsnutefrosk og padde dammen. Lokaliteten vurderes til å ha potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. På befaringstidspunktet fløy seks forskjellige øyestikkerarter omkring dammen.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i god stand. En kraftlinje tangerer lokaliteten i øst. Dagens bruk er ukjent.

Fremmede arter: Det er ikke kjent bestander av fremmede fiskearter i dammen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen. I flere av disse dammene er det bl.a. funnet både små- og storsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster (spesielt småsalamander).

Skjøtsel og hensyn: Ingen spesielle tiltak er påkrevd per i dag (2019).

.....

169 Morberg Vestre

Dam – Isdam Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 17. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere vært gjenstand for enkelte undersøkelser, og er avgrenset som naturtype. Etter kartleggingen i 2018 er beskrivelse og avgrensning revidert. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Morberg nordvest for Nærnes i Røyken kommune. Lokaliteten består av to dammer som henger sammen med et kort lite dike (kun få meter). Lokaliteten er omkranset av skog, en gård, jorder, Morbergveien og Sundbyveien. Berggrunnen består av syenitt, kvartssyenitt. Løsmassene utgjøres stedvis av et tynt dekke med hav-, fjord- og strandavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming isdam. Avgrensningen omfatter to middels store, ganske dype dammer. Partier med for det meste tønneaks og hvit nøkkerose dekker vannspeilet. Langs bredden finnes partier som inkluderer elvesnelle og dunkjevle. Trær og busker står tett langs bredden. Gråor, bjørk og Salix-arter (bl.a. gråselje og selje) dominerer tresjiktet. Unge eksemplarer av karpefisk karuss ble registrert i dammen den 17. august 2018.

Artsmangfold: Småsalamander er funnet i dammen i 1996. Høyst sannsynlig benytter også buttsnutefrosk og padde dammen. Lokaliteten vurderes til å ha potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. På befaringstidspunktet fløy 4-5 forskjellige øyestikkerarter rundt dammen. I følge Artskart er det er gjort registreringer av enkelte krevende og truede fuglearter i tilknytning til lokaliteten, bl.a. knekkand (1976) (truet (EN)) og sivhøne (2002) (sårbar (VU)). Det antas at lokaliteten har en viktig funksjon for en rekke fugler.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i forholdsvis god stand, og i liten grad preget av gjengroing. Dagens bruk er ukjent. En kraftlinje går over lokaliteten.

Fremmede arter: Det er ikke kjent bestander av fremmede fiskearter i dammen. Selv om dette ikke er kjent, kan slike forekomme. Både rødgjelllet solabbor og suter finnes i enkelte andre isdammer ved Nærnes.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt ved Nærnes, men også andre steder i Røyken og Asker. I enkelte av disse dammene er det bl.a. funnet både små- og storsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster (spesielt småsalamander) og enkelte krevende fugler.

Skjøtsel og hensyn: Ingen spesielle tiltak er påkrevd per 2019. Dammen bør undersøkes bedre m.h.p. fisk, spesielt fremmede fiskearter.

.....

170 Skiskogen, dam sør

Dam – Gårdsdam Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 17. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Skiskogen i Røyken kommune. Lokaliteten utgjøres av en gammel gårdsdam, men den er nå omkranset av skog. Mot øst er det dyrket mark. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene utgjøres stedvis av et tynt og usammenhengende dekke med hav-, fjord- og strandavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming gårdsdam. Avgrensningen omfatter en forholdsvis liten, men ganske dyp dam. Mindre partier med tjønnaks, flotgras og liten andemat dekker vannspeilet. Trær og busker står tett langs bredden. Bjørk og Salix-arter dominerer tresjiktet. Dammen er ganske skyggefull og den antas å være fisketom.

Artsmangfold: Larver av småsalamander ble funnet i stort antall den 17. august 2018. Høyst sannsynlig bruker også storsalamander (NT), buttsnutefrosk og padde lokaliteten. Dammen vurderes også til å ha noe potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. På befaringsstidspunktet fløy tre forskjellige øyestikkerarter i antall rundt dammen.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i relativt god stand. Dagens bruk er ukjent, men sannsynligvis har den vært benyttet som vanningsdam.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt andre damforekomster ved Skiskogen og dammer ved Ski, litt lenger vest, men også ellers i Røyken. I dammene ved Ski er både stor- og småsalamander registrert, og denne delen av Røyken kommune ser ut til å ha en betydelig populasjon av spesielt småsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Det ble registrert store mengder larver av småsalamander i dammen, hvilket indikerer at dammen har høy verdi også for biologisk mangfold knyttet til dammer generelt. Samlet sett vurderes lokaliteten som en svært viktig naturtype (A), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster (spesielt småsalamander).

Skjøtsel og hensyn: Ingen spesielle skjøtselstiltak er påkrevd per 2019.

.....

171 Skiskogen, dam nord

Dam – Gårdsdam Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 17. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst for Skiskogen i Røyken kommune. Lokaliteten utgjøres en gammel gårdsdam.

Lokaliteten er omkranset av skog. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene utgjøres for det meste av et tynt humusdekke.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming gårdsdam. Avgrensningen omfatter en liten og ganske grunn dam. Partier med tjønnaks dekker vannspeilet. Langs bunn forekommer stedvis kransalger. Trær og busker står tett langs bredden. Gran, bjørk og Salix-arter dominerer tresjiktet. Lokaliteten er ganske skyggefull og den antas å være fisketom.

Artsmangfold: Larver av småsalamander ble funnet i stort antall den 17. august 2018. Høyst sannsynlig bruker også storsalamander (NT), buttsnutefrosk og padde lokaliteten. Dammen vurderes også til å ha noe potensial for interessante artsforekomster av virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i relativt god stand. Dagens bruk er ukjent, men sannsynligvis har den vært benyttet som drikkevann for husdyr eller vanningsdam.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt andre damforekomster ved Skiskogen og dammer ved Ski, litt lenger vest, men også ellers i Røyken. I dammene ved Ski er både stor- og småsalamander registrert, og denne delen av Røyken kommune ser ut til å ha en betydelig populasjon av spesielt småsalamander.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Det ble registrert store mengder larver av småsalamander i dammen, hvilket indikerer at dammen har høy verdi også for biologisk mangfold knyttet til dammer generelt. Samlet sett vurderes lokaliteten som en svært viktig naturtype (A), først og fremst på bakgrunn av potensial- og funn av interessante artsforekomster (spesielt småsalamander).

Skjøtsel og hensyn: Ingen spesielle skjøtselstiltak er påkrevd per 2019.

.....

172 Vangsbråten SØ

Dam – Gårdsdam Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for gården Vangsbråten i Røyken kommune. Lokaliteten utgjøres av en gårdsdam. Dammen er omkranset av skog og beitemark for sau. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene i området utgjøres til dels av hav- og fjordavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming gårdsdam. Avgrensningen omfatter en liten, men ganske dyp dam. Partier med tjønnaks, flotgras og liten andemat dekker vannspeilet. Enkelte trær og busker står langs bredden. Lokaliteten er forholdsvis soleksponert. Dammen antas å være fisketom.

Artsmangfold: Det er ikke gjort funn av interessante artsforekomster i tilknytning til lokaliteten. Dammen vurderes til å ha noe potensial for interessante arter av amfibier og virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen benyttes som drikkevannskilde for sau. På befaringsstidspunktet var det dumpet betydelige mengder gammelt høy i dammen, og vannkvaliteten fremsto som dårlig (det luktet råttent).

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller ikke helt dette kriteriet. Det er ikke kjent interessante artsforekomster i tilknytning til lokaliteten, og dammen var preget av at det var dumpet mye gammelt høy i den. Dette forringer spesielt vannkvaliteten. Samlet sett vurderes lokaliteten som en lokalt viktig naturtype (C), først og fremst på bakgrunn av forekomst av dam med noe potensial for interessante artsforekomster.

Skjøtsel og hensyn: Dumping av gammelt høy i dammen bør opphøre. På sikt kan lokaliteten øke sin naturverdi.

.....

173 Kjekstad golfbane, øvre dam

Dam – Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til Kjekstad golfbane i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot skog og plen (golfbane), samt en liten grusvei. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene i området utgjøres dels av torv og myr, samt et tynt humusdekke. Lokaliteten utgjør en av flere dammer i tilknytning til Kjekstad golfbane. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming andre kulturbetingete dammer. Avgrensningen omfatter en liten grunn dam som bunnfryser om vinteren. Noe tjønnaks dekker vannspeilet. I kantsonen forekommer partier med bl.a. vassgro og bred dunkjeve. Enkelte trær og busker står langs bredden mot nord. Lokaliteten er forholdsvis godt solekspontert. Dammen er fisketom.

Artsmangfold: På befaringsstidspunktet ble larver av storsalamander (nær truet NT) observert i antall. Øyenstikkeren nordmetallvannymfe (Lestes sponsa) fløy omkring dammen på befaringsstidspunktet. Ut over dette er det ikke registrert interessante artsforekomster i tilknytning til lokaliteten, men det kan antas at også småsalamander benytter dammen til yngling. I tillegg har dammen potensial for krevende limniske virvelløse dyr som foretrekker små grunne fiskeløse dammer der vanntemperaturen blir forholdsvis høy.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen har sammen med andre dammer på golfbanen en funksjon for golfspill, og er derfor ivarettatt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt andre dammer i tilknytning til golfbanen. Disse utgjør et nettverk av dammer, og amfibier forekommer i disse.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Dammen vurderes til svært viktig som ynglelokalitet for salamandere, spesielt storsalamander. Samlet sett vurderes lokaliteten som en svært viktig naturtype (A), først og fremst på bakgrunn av funksjon som viktig salamanderdam.

Skjøtsel og hensyn: Dammen skjøttes godt per 2018.

.....

174 Kjekstad golfbane, Andedammen

Dam – Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til Kjekstad golfbane i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot noe skog og plen (golfbane), samt en liten grusvei. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene i området utgjøres dels av torv og myr, samt et tynt humusdekke. Lokaliteten utgjør en av flere dammer i tilknytning til Kjekstad golfbane.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming andre kulturbetingete dammer. Avgrensningen omfatter en forholdsvis stor og dyp dam. Mye tjønnaks dekker vannspeilet. I kantsonen forekommer store partier dominert av bred dunkjeve. Stedvis inngår også myrhatt og myrkongle. Enkelte trær og busker står langs bredden mot øst. Lokaliteten er forholdsvis godt solekspontert. Dammen er fisketom.

Artsmangfold: Både små- og storsalamander (nær truet NT) skal ifølge lokalkjent forekomme i dammen. Imidlertid ble disse artene ikke funnet den 5. september 2018, men dammen er stor og vanskelig å inventere. Øyenstikkerne nordmetallvannymfe (Lestes sponsa) og starrlibelle (Aeshna juncea) fløy omkring dammen på befaringsstidspunktet. Ut over dette er det ikke registrert interessante artsforekomster i tilknytning til lokaliteten, men det kan bl.a. antas at lokaliteten er viktig for diverse fugl.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen har sammen med andre dammer på golfbanen en funksjon for golfspill, og er derfor ivarettatt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt andre dammer i tilknytning til golfbanen. Disse utgjør et nettverk av dammer, og amfibier forekommer i disse.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Dammen vurderes til svært viktig som ynglelokalitet for salamandere, spesielt storsalamander. Samlet sett vurderes lokaliteten som en svært viktig naturtype (A), først og fremst på bakgrunn av funksjon som viktig amfibiedam.

Skjøtsel og hensyn: Dammen skjøttes godt.

.....

175 Kjekstad golfbane, dam vest

Dam – Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til Kjekstad golfbane i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot noe skog og plen (golfbane), samt en liten grusvei. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene i området utgjøres dels av torv og myr, samt et tynt humusdekke. Lokaliteten utgjør en av flere dammer i tilknytning til Kjekstad golfbane, og er forholdsvis nylig gravd ut.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming andre kulturbetingete dammer. Avgrensningen omfatter en forholdsvis stor og dyp dam. Noe tjønnaks dekker vannspeilet. I kantsonen forekommer partier der noe bred

dunkjevle og elvesnelle inngår. Store partier med myrkongle finnes. Enkelte trær og busker står langs bredden mot sør og vest. Langs bredden inngår også partier med svaberg. Lokaliteten er forholdsvis godt soleksponert. Dammen er fisketom.

Artsmangfold: Salamandere skal ifølge lokalkjent ikke være observert i tilknytning til dammen. Salamandere ble heller ikke funnet den 5. september 2018. Imidlertid vurderes det som høyst sannsynlig at salamandere og andre amfibier benytter dammen til yngling. Øyestikkerne blågrønnlibelle (*Aeshna cyanea*) og starrlibelle (*Aeshna juncea*) fløy omkring dammen på befaringstidspunktet. Ut over dette er det ikke registrert interessante artsforekomster i tilknytning til lokaliteten, men det kan bl.a. antas at lokaliteten er viktig for diverse fugl.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen har sammen med andre dammer på golfbanen en funksjon for golfspill, og er derfor ivarettatt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt andre dammer i tilknytning til golfbanen. Disse utgjør et nettverk av dammer, og amfibier forekommer i disse.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. På tross av at salamandere ikke er registrert, vurderes lokaliteten til viktig som ynglelokalitet for salamandere, spesielt storsalamander. Samlet sett vurderes lokaliteten som en svært viktig naturtype (A), først og fremst på bakgrunn av potensial som viktig amfibiedam.

Skjøtsel og hensyn: Dammen skjøttes godt.

.....

176 Kjekstad golfbane, Jernbanedammen

Dam – Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til Kjekstad golfbane i Røyken kommune. Lokaliteten utgjør en gammel dam som grenser mot noe skog og plen (golfbane). Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene i området utgjøres dels av torv og myr, samt et tynt humusdekke. Lokaliteten er en av flere dammer i tilknytning til Kjekstad golfbane. Dammen er et resultat av en omlegging av en bekk og oppdemning. Dammen ble i sin tid brukt som vannkilde for jernbanen gjennom Røyken, hvor man trengte vann til dampkjelene til lokomotivene, derav navnet Jernbanedammen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming andre kulturbetingete dammer.

Avgrensningen omfatter en forholdsvis stor og dyp dam. Noe tjønnaks dekker vannspeilet. I kantsonen forekommer partier der bred dunkjevle, vassgro og elvesnelle inngår. Trær og busker står langs bredden, spesielt mot sør og vest. Lokaliteten er forholdsvis godt soleksponert. Ørret og sannsynligvis også karuss og ørekyte forekommer i dammen. Ørret ble sett vakende og det var ørretynge i inn- og utløpsbekken på befaringstidspunktet den 5. september 2018.

Artsmangfold: Salamandere skal ifølge lokalkjent ikke være observert i tilknytning til dammen. Salamandere ble heller ikke funnet den 5. september 2018. Det vurderes som lite sannsynlig at salamandere og andre amfibier, unntatt padde, i særlig grad benytter dammen til yngling. Rovfisk, som ørret, predaterer amfibielarver. Øyestikkerne blågrønnlibelle (*Aeshna cyanea*), starrlibelle (*Aeshna juncea*) og rød høstlibelle (*Sympetrum vulgatum*) fløy omkring dammen på befaringstidspunktet. Ut over dette er det ikke registrert interessante artsforekomster i tilknytning til lokaliteten, men det kan bl.a. antas at lokaliteten er viktig for diverse fugl.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen har sammen med andre dammer på golfbanen en funksjon for golfspill, og er derfor ivarettatt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt andre dammer i tilknytning til Kjekstad golfbane. Disse utgjør et nettverk av dammer, og amfibier forekommer i disse.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Lokaliteten vurderes som viktig for en rekke organismer, deriblant fugl, knyttet til denne type miljøer. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial som viktig for ulike organismer.

Skjøtsel og hensyn: Dammen skjøttes godt.

.....

177 Botnemyra

Naturlig fisketomme innsjøer og tjern – Lite myrtjern og myrpytt Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en liten putt i tilknytning til Botnemyra, vest for Kjekstad golfbane i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot skog og myr. En liten bekk drenerer gjennom lokaliteten. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene i området utgjøres dels av torv og myr, samt et tynt humusdekke. Lokaliteten utgjør en av flere dammer i tilknytning til og rundt Kjekstad golfbane.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen naturlig fisketomme innsjøer med utforming lite myrtjern og myrpytt. Avgrensningen omfatter en middels stor og dyp og antatt naturlig myrpytt i tilknytning til et lite myrparti (Botnemyra). Partier med tjønnaks og hvit nøkkerose dekker vannspeilet. I kantsonen forekommer partier der takrør, myrhatt, bukkeblad og elvesnelle inngår. Bardominert skog og myr med innslag av boreale løvtrær omkranser lokaliteten. Karuss ble funnet den 5. september 2018. Det foreligger ubekreftede opplysninger om at også ørret finnes i putten.

Artsmangfold: Gitt at ørret finnes i putten, vurderes det som lite sannsynlig at spesielt storsalamander benytter lokaliteten til yngling. Rovfisk, som ørret, predaterer amfibielarver. Imidlertid kan andre amfibiearter benytte putten, deriblant småsalamander. Larver av øyestikkeren østlig torvlibelle (*Leucorrhinia rubicunda*) og et voksent eksemplar av torvmoseøyestikker (*Aeshna subarctica*) ble funnet den 5. september 2018. Disse artene er tidligere ikke kjent fra Røyken kommune, og er ellers uvanlige i regionen. Ut over dette er det ikke registrert interessante artsforekomster i tilknytning til lokaliteten, men det kan bl.a. antas at lokaliteten er viktig for enkelte fugler.

Bruk tilstand og påvirkning: Putten er naturlig. Ingen negative påvirkninger er direkte registrert, men det er uklare forhold rundt vannføringen i bekken, spesielt på strekningen ovenfor lokaliteten. Bekken er også grøftet et stykke nedstrøms putten. Hvilken effekt dette har hatt er imidlertid uklart.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt dammer i tilknytning til Kjekstad golfbane. Disse utgjør et nettverk av dammer, og amfibier forekommer i disse.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Lokaliteten vurderes

som viktig for en rekke organismer, deriblant fugl, knyttet til denne type miljøer. Samlet sett vurderes lokaliteten som en viktig naturtype (B), først og fremst på bakgrunn av potensial som viktig for ulike organismer.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel er ikke nødvendig for å opprettholde naturverdiene til lokaliteten.

178 Grini, nord

Dam – Gårdsdam Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 13. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en liten dam i skogkanten nord for Grini gård i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot skog og fulldyrket mark. En liten bekk/sig drenerer gjennom lokaliteten. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene i området utgjøres av hav- og fjordavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming gårdsdam. Avgrensningen omfatter en liten sterkt gjengrodd kunstig dam, men sentralt i dammen finnes små, dype partier med åpent vannspeil og noe tjønnaks. Flaskestarr dominerer mye av dammen. Skogsnelle og skogsvaks forekommer i partier langs bredden. Bardominert skog med innslag av boreale løvtrær omkranser lokaliteten. Dammen er antatt fisketom.

Artsmangfold: Det er ikke kjent forekomster av interessante arter i tilknytning til lokaliteten. Imidlertid vurderes det som ganske sannsynlig at slike kan forekomme. Det må videre antas at salamandere, spesielt småsalamander, benytter dammen til yngling.

Bruk tilstand og påvirkning: Dette er en kunstig anlagt dam som høyst sannsynlig har vært benyttet som vanningsdam, muligens også som drikkevannskilde til husdyr. Dammen er ikke lenger i bruk, og er derfor under sterk gjengroing.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt andre dammer i tilknytning til Kjekstad golfbane. Disse utgjør et nettverk av dammer, og amfibier forekommer i disse.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller til dels dette kriteriet. Lokaliteten vurderes til å være en del av funksjonsområdet til amfibier i området. Også andre interessante arter kan forekomme i tilknytning til lokaliteten. Samlet sett vurderes lokaliteten, først og fremst på bakgrunn av fremskreden gjengroing og mangel av interessante artsfunn, som en lokalt viktig naturtype (C).

Skjøtsel og hensyn: Dammen bør graves opp og rehabiliteres.

179 Kleivardammen

Dam – Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 13. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en forholdsvis stor dam ved Kleiver boligområde i Røyken kommune. Lokaliteten grenser for det meste mot skogsmark og bebyggelse, men en gangvei går langs sørenden. Dammen er et resultat av oppdemning av en bekk som drener gjennom.. Berggrunnen består av granitt og granodioritt. Løsmassene i området utgjøres for det meste av et tynt humusdekke.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming andre kulturbetingete dammer. Avgrensningen omfatter en forholdsvis stor og grunn kunstig dam. Partier med tjønnaks dekker vannspeilet. Bl.a. myrhatt, lyssiv og fredløs forekommer i partier langs bredden. Bardominert skog med innslag av boreale løvtrær omkranser det meste av lokaliteten. I dammen forekommer den lille karpefiske ørekyte i store mengder. Det er sannsynligvis også ørret i dammen. Ørretyngel ble imidlertid ikke observert i bekken oppstrøms dammen.

Artsmangfold: Det er ikke kjent forekomster av interessante arter i tilknytning til lokaliteten. Imidlertid har lokaliteten et visst potensial for slike. Enkelte amfibier, som padde, buttsnutefisk og kanskje småsalamander, benytter sannsynligvis dammen til yngling. Lokaliteten har antakelig funksjon for en rekke fugler.

Bruk tilstand og påvirkning: Dette er en kunstig anlagt dam. Tidligere bruk er imidlertid ikke kjent. Vannet var på befaringsstidspunktet den 13. september 2018 uklart, muligens pga. høy algeproduksjon.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Lokaliteten vurderes til å være en del av funksjonsområdet til enkelte amfibier i området. Også for diverse fugl kan lokaliteten potensielt ha en funksjon. Samlet sett vurderes lokaliteten imidlertid til en lokalt viktig naturtype (C), først og fremst på bakgrunn av mangel av interessante artsfunn samt forekomst av fisk (ørekyte og sannsynligvis ørret). Forekomst av rovfisker er i utgangspunktet negativt for flere arter amfibier samt enkelte andre organismer knyttet til denne type miljøer.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel er neppe nødvendig for å opprettholde naturkvalitetene slik lokaliteten fremstår i 2018.

180 Stordammen øst

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av et eiketre mot en hage langs østsiden av Stordammen ved Åros. Treet er omgitt av hage og annen kulturpåvirket mark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en vidkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 250 cm. Treet har ikke hulheter, men det har enkelte døde greinpartier. Barkstrukturen utgjøres av maks 2-4 cm dyp sprekkebark. Lite av stammen er dekket av mose, men klatreplanten villvin vokser oppetter stammen. Treet er forholdsvis godt soleksponert.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på treet.

Fremmede arter: Villvin er en fremmedart som iht. Fremmedarter i Norge (2018) er vurdert til en art med høy risiko (HI).

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er godt innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet har ikke hullheter, men det har enkelte døde greinpartier. Eksponeringsgraden er god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer lavt til middels på parameteren størrelse, hulhet og landskapsøkologi. Det skårer forholdsvis høyt på eksponering. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hullheter, vurderes fra lavt til middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel ikke nødvendig i dag, men yngre løvtrær og krattoppslag bør ikke tillates under og inntil trekronen. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

181 Ramton camping

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 17. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i tilknytning til Ramton camping øst i Røyken kommune. Treet er omgitt av skog og annen kulturpåvirket mark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis smalkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 200 cm. Treet har ikke hullheter, men det har enkelte døde greinpartier. Barkstrukturen er glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet er forholdsvis godt soleksponert mot sør. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har et noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hullheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det ble registrert enkelte eldre, mindre mekaniske skader ved basis. Det er lagret tilhengere og annet materiell tett inntil treet.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er godt innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet har ikke hullheter, men det har enkelte døde greinpartier. Eksponeringsgraden er forholdsvis god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer lavt på parameteren størrelse, hulhet og middels på landskapsøkologi. Det skårer forholdsvis høyt på eksponering. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hullheter, vurderes per idag som lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel ikke nødvendig i dag, men yngre løvtrær og krattoppslag bør ikke tillates under og inntil trekronen. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred. For å unngå skader bør lagring av utstyr ikke foregå så tett innpå treet.

.....

182 Vangsbråten S

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør av et eiketre i tilknytning til Vangsbråten gård sentralt i Røyken kommune. Treet er omgitt av skog og beitemark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen Store gamle trær med utforming Eik. Avgrensningen omfatter en vidkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 270 cm. Treet kan ha begynnende hullheter ved basis og det har enkelte døde grovere greinpartier. Barkstrukturen utgjøres av maks 3-4 cm dyp sprekkebark. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hullheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på treet. Treet skygges i noen grad ut av omkringstående trær, bl.a.gran.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er godt innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet kan ha begynnende hullheter og det har enkelte døde greinpartier. Eksponeringsgraden er mindre god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer middels på parameteren størrelse, hulhet og høyt på landskapsøkologi. Det skårer forholdsvis lavt på eksponering. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hullheter vurderes fra lav til middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Det bør åpnes noe rundt treet ved å rydde bl.a.gran. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

183 Vangsbråten

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre ved Vangsbråten gård sentralt i Røyken kommune. Treet er omgitt av kulturpåvirket mark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en frittstående vidkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 250 cm. Treet har ikke hullheter, men det har enkelte døde greinpartier. Barkstrukturen utgjøres av maks 1-2 cm dyp sprekkebark. Lite av stammen er dekket av mose. Treet er forholdsvis godt soleksponert. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Enkelte greiner kan være kappet langt tilbake i tid.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen

Verdivurdering: Treet er godt innenfor inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet har ikke hulheter men det har enkelte døde greinpartier. Eksponeringsgraden er god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer middels til lavt på parameteren størrelse, hulhet og høyt på landskapsøkologi. Det skårer høyt på eksponering. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter vurderes som middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype, men i nedre sjikt av denne verdien.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel ikke nødvendig i dag, men yngre løvtrær og krattoppslag bør ikke tillates under og inntil trekronen. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

184 Fjordutsikten

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 13. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketree ved Fjordutsikten i Hyggen i Røyken kommune. Treet grenser mot ungsog, bebyggelse og kulturpåvirket mark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en frittstående vidkronet sammereik med omkrets (målt i brysthøyde) på omlag 280 cm. Treet har ikke hulheter, men det har enkelte døde greinpartier. Barkstrukturen utgjøres av opp mot 3 cm dyp sprekkebark. Lite av stammen er dekket av mose. Treet er godt solelekspontert. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik. Maur av rød skogsmaur (Formica rufa gruppen) ble observert i mengder på stammen.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep registrert, og det er lite gjengroing rundt treet.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er godt innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet har ikke hulheter men det har enkelte døde greinpartier. Eksponeringsgraden er god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i nærområdet. Treet skårer middels på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. Det skårer høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel ikke nødvendig i dag, men yngre løvtrær og krattoppslag bør ikke tillates under og inntil trekronen. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

185 Allegodtveien

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 13. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør tre eiketree ved Allegodtveien i Hyggen i Røyken kommune. Trærne grenser mot skog i bakkant, bebyggelse og kulturpåvirket mark i forkant. Trærne står i en skrent. Av hensiktsmessige grunner er det laget én avgrensning i stedet for tre separate. Trærne står forholdsvis tett ved siden av hverandre.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter tre forholdsvis smalkronete sammereiker med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 250, 205 og 230 cm. Den østligste treet har en liten hulhet med vedmold ved basis, ellers forekommer enkelte døde greinpartier i kronene. Barkstrukturen er glatt. Lite av stammene er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Trærne har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep av betydning registrert. Trærne er godt solelekspontert mot sør, men skygges av skog og andre trær mot nord.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Trærne er godt innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Den ene treet har hulheter ved basis med muld og enkelte døde greinpartier finnes i kronen. Eksponeringsgraden er middels god. Landskapsøkologisk befinner trærne seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i nærområdet. Trærne skårer middels til lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. De skårer middels på eksponering og middels på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter vurderes til middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Det bør vurderes å rydde vekk noe av den tette plantete granbestanden som står rundt trærne. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt trærne må så langt det er mulig få være i fred.

.....

186 Hallangen

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 13. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketree ved Hallangen, Hyggen i Røyken kommune. Treet grenser mot av skog i bakkant og kulturpåvirket mark i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis smalkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 195 cm. Treet er ikke hult, men det forekommer enkelte døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er glatt. Lite av stammen er dekket av mose.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep av betydning registrert. Treet er forholdsvis godt solelekspontert mot sør, men skygges ut av skog og andre trær mot nord. Oppslag av buskas rundt treet.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstiller ikke inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik», men denne grensen vil være nådd i løpet av få år. Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er forholdsvis god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i nærområdet. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. De skårer middels til høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype. Også trær som ikke fullt ut tilfredsstiller kravet til forskriftseik er viktige i landskapet, ikke minst ut fra et kontinuitetsspespektiv.

Skjøtsel og hensyn: Det bør vurderes å rydde vekk buskas rundt treet. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

187 Hyggenveien 1

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 13. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketree langs Hyggenveien, Hyggen i Røyken kommune. Treet grenser mot skog i nedkant og vei (Hyggenveien) i forkant. Treet står inntil veien.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis smalkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 220 cm. Treet er ikke hult, men det forekommer enkelte døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Enkelte greiner kan være kappet et godt stykke tilbake i tid. Treet er forholdsvis godt solelekspontert mot sør, men skygges ut av skog og andre trær rundt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstiller inngangsverdien på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er forholdsvis god mot sør. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er flere registrerte eiker i kort avstand. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. De skårer middels til høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Det bør vurderes å rydde vekk buskas rundt treet. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

188 Hyggenveien 2

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 13. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketree og et gammelt lindetre langs Hyggenveien, Hyggen i Røyken kommune. Trærne grenser mot skog i overkant og vei (Hyggenveien) i nedkant. De står nær veien.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik og utforming lind. Avgrensningen omfatter en forholdsvis smalkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 205 cm og et lindetre med omkrets >300 cm. Eiketreet er ikke hult, men det forekommer enkelte døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er glatt. Basis av stammen er dekket av mose. Lindetreet står tett inntil eiketreet. Lindetreet har betydelige hulheter. Eika omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Trærne har noe potensial for arter, særlig lindetre. Særlig interessante biller og andre insekter knyttet til hulheter og død ved hos edelløvtrær kan forekomme.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep registrert. Trærne er forholdsvis godt solelekspontert mot vest, men skygges av skog og andre trær rundt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik og lind i resten av regionen.

Verdivurdering: Eiketreet tilfredsstiller inngangsverdien på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er forholdsvis god mot vest. Landskapsøkologisk befinner trærne seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. Dert skårer middels til høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som lavt for eiketreet. Imidlertid har lindetreet betydelige hulheter, og vurderes til å ha et betydelig potensial for interessante arter knyttet til hulheter og død ved. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype, først og fremst på bakgrunn av lindetreet.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død ved på og rundt trærne må så langt det er mulig få være i fred.

.....

189 Ovnerudfloget sør 1

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av et eiketre i nedkant Ovnerudfloget, Hyggen i Røyken kommune. Treet grenser mot hogstpåvirket skog i overkant og kulturmark i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en svært smalkronet og glissen nylig fristilt sommereik med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 230 cm. Treet er ikke hult, men det har mange døde greinpartier i kronen. Det er unge skudd på stammen, og barkstrukturen er glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet står mindre enn 20 m fra kulturmark, og omfattes dermed av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep registrert på treet. Treet er forholdsvis godt solelekspontert. Det er relativt nylig fristilt ved hogst, og bærer preg av å ha vokst opp i tettere skog.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstiller inngangsverdien på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er forholdsvis god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. De skårer middels til høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

190 Ovnerudfloget sør 2

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av et eiketre i nedkant Ovnerudfloget, Hyggen i Røyken kommune. Treet grenser mot skog i overkant og kulturmark i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis vidkronet sommereik med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 280 cm. Treet er ikke hult, men det forekommer enkelte døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen utgjøres av opp mot 3 cm dyp sprekkebark. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep registrert på treet. Treet står inntil et høyt nettinggjerde, men det er forholdsvis godt solelekspontert mot sørvest.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstiller inngangsverdien på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er forholdsvis god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Treet skårer middels på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. De skårer middels til høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

191 Ovnerudfloget sør 3

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i nedkant av Ovnerudfloget, Hyggen i Røyken kommune. Treet grenser mot skog i overkant og kulturmark i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en vidkronet sommereik med omkrets (estimert i brysthøyde) på > 200 cm. Treet står tett inntil et høyt nettinggjerde (viltgjerde), og ble av den grunn skjønnessmessig målt. Treet er ikke hult, men det forekommer enkelte døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen tekniske inngrep registrert på treet. Treet står tett inntil et høyt nettinggjerde, men det er forholdsvis godt solelekspontert mot sørvest.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstiller inngangsverdien på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er forholdsvis god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. Det skårer middels til høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som lavt-middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred. Treet står svært tett inntil et høyt nettinggjerde. Dette kan potensielt bli et problem på sikt.

.....

192 Ovnerud dam

Dam – Gårdsdam Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten har tidligere ikke vært gjenstand for undersøkelser. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Ovnerud, i overkant av Ovnerudfloget i Røyken kommune. Lokaliteten utgjøres av en gårdsdam som er omkranset av skog. Berggrunnen består av Drammensgranitt. Løsmassene utgjøres for det meste av hav-, fjord- og strandavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen dam med utforming gårdsdam. Det er en liten men forholdsvis dyp dam. Dammen fremstår som nærmest vegetasjonsløs, og den er svært skyggefull. Trær og busker står tett langs bredden. Gran, bjørk og Salix-arter dominerer tresjiktet, men det er også noe spisslønn. Dammen er kun befart, og ikke undersøkt m.h.p. fauna. Det er uklart om den er fisketom; bevegelser ble sett i vannflaten som kan indikere fisk.

Artsmangfold: Dammen vurderes til å ha noe potensial for interessante artsforekomster av amfibier og virvelløse dyr knyttet til denne type miljøer. Dammen fremstår imidlertid som skyggefull, hvilket kan gi enkelte begrensninger m.h.p. artsamangfold.

Bruk tilstand og påvirkning: Dammen er i relativt god stand. Dagens bruk er ukjent, men dammen har vært benyttet som vanningsdam.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med andre damforekomster ellers i regionen, spesielt andre damforekomster ved Hyggen. Salamandere er registrert i denne delen av Røyken kommune.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter DN-håndbok 13 (1997, oppdatert 2007). I henhold til denne skal alle dammer som ikke er ødelagt av forurensning eller langt fremskredet tilgroing vurderes som viktige (B) naturtyper. Dammen tilfredsstiller dette kriteriet. Imidlertid er faunaen knyttet til lokaliteten ikke undersøkt, og dammen fremstår som skyggefull hvilket begrenser potensialet for et rikt artsamangfold. Samlet sett vurderes lokaliteten foreløpig som en lokalt viktig naturtype (C), Eventuelle senere undersøkelser av fauna kan medføre en endring av denne verdien.

Skjøtsel og hensyn: Ingen spesielle skjøtselstiltak er påkrevd per 2019.

193 Hov åkerholme

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en åkerholme ved Hov i Røyken kommune. Innenfor holmen finnes flere eiketrær.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en åkerholme med 12 eiketrær med stammeomkrets i intervallet 100 – 240 cm. Enkelte av trærne har hulheter. Lokaliteten er forholdsvis godt solekspont. Vegetasjonen ellers er preget av skrinne partier, så vel som partier med lågurtvegetasjon. Liljekonvall, smørbukk, gullris og roser inngår i feltsjiktet. Noe hassel forekommer spredt. Oppslag av spisslønn, ask og bringebær i partier. Trærne omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Trærne har potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: På enkelte trær er greiner kappet tilbake i tid. Det har vært foretatt rydding av buskas innenfor avgrensningen.

Fremmede arter: Ingen registrert, men dette kan ha blitt oversett.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Enkelte av trærne tilfredsstiller inngangsverdien på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Enkelte av trærne har hulheter og de har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er forholdsvis god. Landskapsøkologisk befinner trærne seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Trærne skårer forholdsvis lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. De skårer middels til høyt på eksponering og middels på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som middels. Verdien til lokaliteten er først og fremst knyttet til eik, men åkerholmen som helhet har også enkelte andre naturkvaliteter. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred. Oppslag av buskas bør ryddes jevnlig, slik at lokaliteten i store trekk fremstår som per 2018. Mindre eiketrær bør spares for rekruttering.

194 Ovnerudfloget

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: B Areal : 45,6 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et skogsparti i nedkant av Ovnerudfloget ved Hyggen i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot annen skog, inkludert granplantefelt. Mot vest grenser lokaliteten mot en kraftgate. Berggrunnen utgjøres av Drammensgranitt. Løsmassene består av et varierende lag med marine hav- og strandavsetninger, og i øvre deler rasmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel lavlandsblandingsskog med utforming boreonemoral gran-blandingsskog, og omfatter et større sørvestvendt skogsparti i nedkant av Ovnerudfloget. Enkelte partier kan også karakteriseres som gammel granskog. Grov gran, grov eik (enkelte trær opp mot 200 cm i omkrets), grov osp, gammel hassel, selje, lind, spisslønn, bjørk, selje, alm og ask forekommer innenfor lokaliteten. På skrinne partier kommer det inn furu. Spesielt i enkelte partier forekommer godt med liggende død ved, særlig av gran, men også av andre treslag. Kontinuiteten er imidlertid litt dårlig, helt ferske og svært nedbrutte læger er lite tilstede. Skogstrukturen er litt ujevn. I enkelte partier dominerer eldre gran, mens i andre partier er det et større innslag av yngre skog. Vegetasjonen i feltsjiktet er sparsom, men i enkelte partier kommer det inn lågurtvegetasjon med bl.a. skogsvinerot, blåveis og storkonvall. Storbregner finnes spredt.

Artsmangfold: Ask og alm (VU) forekommer flere steder og i partier innenfor avgrensningen. Rosenkjuke (NT) ble registrert på en granlåg. Denne arten er uvanlig i regionen. Hasselkjuke ble registrert på et par eldre hasselkjerr. Naftalinlørsopp ble funnet på en løvlåg og ospebarkkjuke ble registrert på en grov ospelåg. Kvalitetene til lokaliteten er både knyttet til edelløvtrær, spesielt eik, men også hassel og andre treslag. Det er også knyttet betydelige potensielle kvaliteter til død ved, spesielt av gran og osp. Insektsamangfoldet er ikke kartlagt, men det vurderes som meget sannsynlig at det forekommer mange krevende arter innenfor avgrensningen. I den sammenheng er det vært å merke seg at det er registrert et særdeles høyt artsantall av insekter ved Kinnartangen, litt sørvest for lokaliteten, med mange sjeldne og kravfulle arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Noe hogst har vært foretatt. Området i nedkant av lokaliteten er sterkt hogspåvirket. Ovenfor Ovnerudfloget finnes en rekke helårs- og frididsboliger. En sti går gjennom deler av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av tilsvarende skog i resten av regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på tilstand, størrelse og rikhet. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men potensialet for forekomst av interessante artsforekomster vurderes som høyt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype, men i øvre sjikt av denne verdien.

Skjøtsel og hensyn: Verdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for og opprettholdes eller videreutvikles.

.....

195 Stokker øst

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: B Areal : 10,1 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 22. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et skogsparti i en dalgang øst for Stokker i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot øvre deler av Bøbekken i øst, mot kulturmark (beitemark) i sør, ellers mot annen skogsmark. Berggrunnen utgjøres av fyllitt og glimmerskifer.

Løsmassene utgjøres dels av hav- og fjordavsetninger i bunn, mens i skrenten går det over i forvittringsmateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel lavlandsblandingsskog med utforming boreonemoral barblandingsskog. De skrinne delene av lokaliteten kan henføres til kalkskog, og lokaliteten er en mosaikk mellom disse skogtypene, der kalkskogen kommer inn i kantsonen mot vest. Avgrensningen omfatter skogsparti på kalkrik grunn dominert av eldre gran, men med et betydelig innslag av løvtrær, der hassel, spisslønn, ask, rogn og selje inngår. I overgangssonen mot Bøbekken kommer det også inn noe svartor. Gran med øvre diameter målt i brysthøyde (dbh) opp mot ca. 50 cm ble notert. Død ved, særlig av gran, forekommer spesielt i enkelte partier. Imidlertid er kontinuiteten til dette elementet relativt lav. De fleste lægerne er i samme nedbrytningsstadium; middels nedbrutt, og vindfallene skyldes trolig hogst vest for lokaliteten noen år tilbake. Også enkelte gadd av gran forekommer spredt. Hasselkjerrene er gamle og grove med flere døde stammer. I feltsjiktet forekommer lågurtvegetasjon. Kravfulle og kalkkrevende arter som blåveis, taggbregne og orkideen breiflangre ble notert, men vegetasjonen var generelt vanskelig å kartlegge i slutten av oktober. Vanlige vedsopper som rødrandkjuke og folkjuke er de tallrikste vedsoppene på granved innenfor avgrensningen.

Artsmangfold: Med unntak av ask (VU), ble ingen andre rødlistearter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Død ved har potensial for arter, spesielt biller. På kalkrike bergflater i skrenten, kan kravfulle moser og lav forekomme. Lokaliteten vurderes til å ha et betydelig potensial for basekrevende markboende sopp.

Bruk tilstand og påvirkning: Området har trolig vært benyttet til beite i eldre tider. Lokaliteten er dessuten påvirket av hogsten i overkant mot vest utenfor avgrensningen.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av rikere skoglokaliteter på kalk ellers i regionen. Det er kjent en lang rekke interessante arter fra denne type skog i regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på tilstand og høyt på rikhet. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men potensialet for forekomst av interessante artsforekomster vurderes til middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Verdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for å opprettholdes eller videreutvikles.

.....

196 Berget vest

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketrær vest for Berget i Røyken kommune. Trærne grenser mot skog i bakkant og kulturmark i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik, og omfatter to sommereiker med omkrets på ca. 200 og 250 cm. Det største treet er todelt og kan ha begynnende hulheter ved basis. Det forekommer enkelte døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammene er dekket av mose. Trærne omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Trærne har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen nyere tekniske inngrep registrert på trærne, men enkelte greiner kan være kappet langt tilbake i tid. Trærne er forholdsvis godt solelekspontert mot sør, men skygges noe av skog i bakkant.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Trærne tilfredsstiller inngangsverdien på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Det ene treet kan ha begynnende hulheter og de har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er middels god. Landskapsøkologisk befinner trærne seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Trærne skårer lavt til middels på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. De skårer middels på eksponering og middels til lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes som middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred. Trærne kan fristilles bedre, ved at det ryddes løvoppslag og ung skog rundt trærne.

.....

197 Hovåsen øst 1

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i nedkant Hovåsen i Røyken kommune. Treet grenser mot skog i overkant og kulturmark i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en smalkronet sommereik med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 180 cm. Treet har hulheter ved basis med rødmuld. Enkelte døde greinpartier i kronen forekommer. Barkstrukturen er glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Eikemusling ble registrert rundt basis. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Hulheten er dannet der det har vært fjernet en sidegrein/stamme et godt stykke tilbake i tid. Treet er forholdsvis godt solelekspontert mot sørøst.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstillende inngangsverdien for naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er hult, og det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er forholdsvis god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. Det skårer middels til høyt på eksponering og hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter og død ved, vurderes som middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype. Først og fremst pga. forekomsten av eik med hulheter.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

198 Hovåsen øst 2

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i nedkant av Hovåsen i Røyken kommune. Treet grenser mot skog i overkant og kulturmark i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik, og omfatter en forholdsvis smalkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 245 cm. Treet er ikke hult. Enkelte døde greinpartier i kronen forekommer. Barkstrukturen utgjøres av opp mot ca. 2,5 cm dyp sprekkebark. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet vurderes til å ha noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til død ved hos eik. Noe kranskonvall forekommer rundt treet.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep registrert. Treet er forholdsvis godt solelekspontert.

Fremmede arter: Noe kanadagullris rundt treet.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstillende inngangsverdien for naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. Det skårer høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter og død ved vurderes som forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

199 Hovåsen øst 3

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i nedkant av Hovåsen i Røyken kommune. Treet grenser mot skog i bakkant og en vei i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis vidkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 200 cm. Treet er ikke hult. Enkelte døde greinpartier forekommer i kronen. Barkstrukturen er glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet vurderes til å ha noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep registrert. Treet er forholdsvis godt solelekspontert mot vest, men skygges av omkringstående trær.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstillende inngangsverdien for naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er middels god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. Det skårer lavt på eksponering og hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter og død ved, vurderes som lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

200 Hovåsen øst 4

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 9. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i nedkant Hovåsen i Røyken kommune. Treet grenser mot skog og tidligere beitemark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis vidkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 230 cm. Treet er ikke hult. Enkelte døde greinpartier forekommer i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep registrert. Området har sannsynligvis tidligere vært benyttet som beitemark. Treet er forholdsvis godt solelekspontert mot sør, men skygges av omkringstående trær i bakkant.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstiller inngangsverdien for naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er middels god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er registrert flere eiker i kort avstand. Treet skårer forholdsvis lavt på parameteren størrelse og høyt på landskapsøkologi. Det skårer middels på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter og død ved, vurderes som lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

201 Kinnartangen 2

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 12. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre ved Kinnartangen i Røyken kommune. Treet grenser mot skog og hyttebebyggelse. **Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper:** Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis rett-kronet eik med stammeomkrets (målt i brysthøyde) på ca. 250 cm. Treet er ikke hult. Enkelte grove døde greinpartier forekommer i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep registrert. Treet står ganske skyggefullt til i kanten mot en mindre dalgang.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstiller inngangsverdien for naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte grove døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er middels god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer middels til lavt på parameteren størrelse og middels på landskapsøkologi. Det skårer middels til lavt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter og død ved, vurderes som forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

202 Haug 2

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre vest for Haug gård i Røyken kommune. Treet er omgitt av skog, og det er forholdsvis nylig hogd rundt treet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis rett-kronet eik med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 200 cm. Treet er ikke hult. Enkelte døde greinpartier forekommer i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen mekaniske inngrep registrert. Området har sannsynligvis vært benyttet til beite tidligere. Treet er forholdsvis godt solekspontert.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet tilfredsstiller inngangsverdien for naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Eksponeringsgraden er middels god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og høy på landskapsøkologi. Det skårer forholdsvis høyt på eksponering og lavt på hulheter. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter og død ved, vurderes som forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

203 Haug

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: B Areal : 25,5 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Det er tidligere registrert en naturtypeavgrensning i området som et punkt; Haug, BN00025672, med utforming lågurt-eikeskog og med verdi som lokalt viktig (C). Etter befaringen 29. august 2018 er det laget en ny avgrensning. Beskrivelse og verdi er endret, mens BN-nummer er beholdt. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et skogsparti i en dalgang vest for Haug i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot annen skog. Berggrunnen utgjøres av Drammensgranitt. Løsmassene i selve dalgangen utgjøres dels av hav- og fjordavsetninger. En liten bekk fra Iglertjern drenerer gjennom lokaliteten.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel lavlandsblandingsskog med utforming boreonemoral gran-blandingsskog. Avgrensningen omfatter et skogsparti i en kløft med til dels blokkmark og ur. I nedre deler kommer alm, ask og hassel inn. Lind forekommer sammen med gran og spisslønn i kantene og i de midtre delene. Enkelte lindekloner er forholdsvis grove. Også boreale løvtrær som rogn, bjørk, gråor og osp forekommer. Gran med øvre diameter i brysthøyde (dbh) på opp mot 50 cm ble notert. En forholdsvis grov eik, med omkrets målt i brysthøyde på ca. 230 cm står i en skrent i ytterkant av avgrensningens nedre del. Død ved, spesielt av gran, er tallrik spesielt i de nedre delene. Ulike nedbrytningsstadier ble notert, og kontinuiteten til dette elementet vurderes som middels god. I feltsjiktet er det sparsom vegetasjon, men stedvis kommer det inn partier med liljekonvall, knollerte knapp og tysbast. Storbregner forekommer spredt.

Artsmangfold: Med unntak av ask og alm (begge VU), ble ingen rødlistearter registrert. Imidlertid ble vedsoppene granrustkjuke og vasskjuke notert på gran. Ingen av disse artene er vanlig forekommende i regionen. På løvved ble rustkjuke og revekjuke notert.

Rikelig med død ved har potensial for andre interessante arter, spesielt biller. Lokaliteten vurderes også til å ha noe potensial for basekrevende markboende sopp som danner mykorrhiza med spesielt lind og hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er uklar. Lokaliteten kan være noe påvirket av tilgrensende hogst.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av rikere skoglokaliteter ellers i regionen, der det en lang rekke interessante arter er kjent.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på størrelse og artsmangfold. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men potensialet for forekomster av interessante arter vurderes til middels. Lokaliteten skårer middel på parameterne habitatkvalitet og påvirkning. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Verdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for og opprettholdes eller videreutvikles.

.....

204 Ovnerudfloget NV

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: B Areal : 24,2 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 12. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et skogsparti i nedkant av Ovnerudfloget ved Hyggen i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot annen skog, men i overkant av Ovnerudfloget finnes flere fritidsboliger. Berggrunnen utgjøres av Drammensgranitt. Løsmassene består av et varierende lag med marine hav- og strandavsetninger i forsenkninger og av rasmateriell varierende fra fin rasjord til blokker i de øvre skrentene.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel lavlandsblandingsskog med utforming boreonemoral gran-blandingsskog, og omfatter et større sørvestvendt skogsparti i nedkant av Ovnerudfloget. Grov gran, grov eik (over 200 cm i omkrets), grov osp, gammel hassel, selje, lind, spisslønn, bjørk, selje, alm og ask forekommer innenfor lokaliteten. Spesielt i enkelte partier forekommer til dels godt med liggende død ved, særlig av gran, men også av andre treslag. Kontinuiteten er trolig dårlig, helt ferske og svært nedbrutte læger er lite tilstede. Enkelte av eiketrærne har hulheter. Vegetasjonen i feltsjiktet er sparsom, men i enkelte partier kommer det inn lågurtvegetasjon med bl.a. skogsvinerot, trollbær og storkonvall. Storbregner finnes spredt og i partier. Tysbast forekommer spredt.

Artsmangfold: Ask og alm (VU) forekommer flere steder og i partier innenfor avgrensningen. Begerfingersopp ble registrert på en ospelåg. Denne arten er kun sparsomt registrert i regionen tidligere. Kvalitetene til lokaliteten er både knyttet til edelløvtrær, spesielt eik, men også hassel og andre trær. Det er også knyttet betydelige potensielle kvaliteter til død ved, spesielt av gran og osp. Insektsmangfoldet er ikke kartlagt, men det vurderes som meget sannsynlig at det forekommer mange krevende arter innenfor avgrensningen. I den sammenheng er det vært å merke seg at det er registrert et særdeles høyt artsantall av insekter ved Kinnartangen, litt sør for lokaliteten, med mange sjeldne og kravfulle arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Noe hogst har vært foretatt. Området i nedkant av lokaliteten er sterkt hogstpåvirket. Ovenfor Ovnerudfloget finnes en rekke frididsboliger. Enkelte har brukt den bratte fjellsiden som dumpingplass for diverse skrot (gamle bildekk etc.)

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av tilsvarende skog i resten av regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for gammel lavlandsblandingsskog november 2014. Lokaliteten skårer lavt-middels på størrelse og middels på tilstand og rikhet. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men potensialet for forekomst av interessante artsforekomster vurderes som forholdsvis høyt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype, men i nedre sjikt av denne verdien.

Skjøtsel og hensyn: Verdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for og opprettholdes eller videreutvikles.

.....

205 Smedmyråsen

Gammel edellauskog – Gammel eikeskog Verdi: B Areal : 131 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 24. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Det er tidligere registrert en MiS-figur i området. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et skogsparti i tilknytning til en ås, Smedmyråsen, øst for Skånevann, sørøst i Røyken kommune. Lokaliteten grenser mot annen skog. Berggrunnen utgjøres av Drammensgranitt. Kun et tynt humuslag dekker mesteparten av området.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel edelløvkog med utforming gammel eikeskog. Avgrensningen omfatter et skogsparti på skrinne mark dominert av eik, gran og furu. Også osp er betydelig til stede. Bjørk og andre boreale løvtrær forekommer spredt og i partier. Feltsjiktet domineres av røssløyng og blåbær. Øvre omkrets i brysthøyde på eik er rundt 150 cm. Flere eiketrær har hulheter og døde grovere greinpartier. Alder er imidlertid vanskelig å anslå. Skogen er sannsynligvis ikke spesielt gammel, men heller ikke spesielt ung. Det er generelt lite død ved, men enkelte læger finnes spredt. Lokaliteten er forholdsvis godt soleksponert. Åsryggen ligger i sin helhet over 200 m.o.h.

Artsmangfold: Flere barlind (VU) forekommer innenfor avgrensningen. På død ved av eik ble vedsoppene eikebroddsopp og eikemusling registrert. Vedsoppene sovelkjuke og eikeildkjuke ble funnet på et par eiketrær. Eikeildkjuke er uvanlig i denne regionen. Eikedynekjuke (VU) er funnet i nærområdet i år 2000, men trolig utenfor avgrensningen (Tyrihøllåsen).

Hulheter og død ved hos eik gir potensial for enkelte kravstore arter, spesielt insekter, knyttet til dette substratet. Området har sannsynligvis en viktig funksjon for diverse fugler, inkludert hakkespetter.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er uklar, men det har vært foretatt hogst innenfor avgrensningen. Eldre stubber samt lite død ved er indikasjoner på dette.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik ellers i regionen. Det er kjent en rekke interessante arter knyttet til eik fra denne regionen.

Verdivurdering: Verdiene til lokaliteten er først og fremst knyttet til eik. Lokaliteten skårer høyt på størrelse, middels til lavt på artsmangfold og tilstand. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men potensialet for forekomst av interessante arter vurderes fra lavt til middels høyt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype, først og fremst på bakgrunn av lokalitetens størrelse.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for og opprettholdes eller videreutvikles.

.....

206 Stokkeråsen øst

Kalkedellauskog – Kalklindeskog Verdi: B Areal : 9,3 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 22. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Det er tidligere registrert MiS-figurer i området. Stokkeråsen ble i 2016 kartlagt i forbindelse med frivillig vern, men

lokaliteten ble den gang ikke avgrenset som naturtype. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et skogsparti i tilknytning til Stokkeråsen nord for Stokker gård i Røyken kommune.

Lokaliteten grenser mot annen skog og kulturmark. I nordøst ligger et gammelt massedeponi. Berggrunnen utgjøres av kalkstein og kalkskifer. Løsmassene består for det meste av forvitningsmateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen kalkedelløvskog, med omtrent 50% kalklindeskog og 50% annen kalkedellauvskog (hassel, spisslønn, borealt løv). Avgrensningen omfatter et skogsparti på skrinne mark dominert av lind (spesielt øvre deler) og hassel, men også spisslønn og osp forekommer. I kantsonen kommer det inn noe gran og furu. Vegetasjonen i feltsjiktet er sparsomt utviklet, men taggbregne forekommer spredt. Det er generelt lite innslag av død ved, og alderen på skogen er relativt ung, men enkelte hasselkjerr er forholdsvis gamle.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er ikke tilstrekkelig kartlagt, men hasselkjuke og rustkjuke ble registrert på hassel. Lokaliteten vurderes til å ha potensial for markboende sopp knyttet til kalk som har mykorrhiza med lind og hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er uklar, men det har nok vært foretatt hogst innenfor avgrensningen, trolig vedhogst.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av kalkskog ellers i regionen. Det er kjent en rekke interessante og krevende arter knyttet til kalkskog fra denne regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for kalkedelløvskog, november 2014. Lokaliteten skårer høyt på størrelse, middels på arts- og påvirkning og habitatkvalitet. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men potensialet for forekomst av interessante arter på kalk vurderes som middels høyt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Verdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for og opprettholdes eller videreutvikles.

.....

207 Vangsbråten øst 1

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i tilknytning til Vangsbråten gård sentralt i Røyken kommune. Treet er omgitt av skog og kulturmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen Store gamle trær med utforming Eik. Avgrensningen omfatter en vidkronet sommerekik med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 210 cm. Treet er ikke hult, men det har enkelte grove døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på treet. Treet skygges noe av omkringstående trær. En del yngre gran står omkring treet.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte grove døde greinpartier. Eksponeringsgraden er mindre god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og hulhet. Det skårer høyt på landskapsøkologi. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter vurderes til forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Treet kan med fordel fristilles bedre, ved å rydde framfor alt gran rundt. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

208 Vangsbråten øst 2

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i tilknytning til Vangsbråten gård sentralt i Røyken kommune. Treet er omgitt av skog og kulturmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen Store gamle trær med utforming Eik. Avgrensningen omfatter en relativt smalkronet sommerekik med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 200 cm. Treet er ikke hult, men det har enkelte grove døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på treet. Treet skygges noe av omkringstående trær.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte grove døde greinpartier. Eksponeringsgraden er mindre god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er mye eik i nærområdene. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og hulhet. Det skårer høyt på landskapsøkologi. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter vurderes til forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Det kan vurderes om treet bør fristilles bedre. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

209 Vangsbråten øst 3

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i tilknytning til Vangsbråten gård sentralt i Røyken kommune. Treet er omgitt av skog og kulturmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen Store gamle trær med utforming Eik. Avgrensningen omfatter en relativt smalkronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 210 cm. Treet er ikke hult, men det har enkelte grove døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik. Maur av rød skogsmaur (Formica rufa gruppen) ble observert i mengder på og rundt treet.

Bruk tilstand og påvirkning: Enkelte greiner er kappet langt tilbake i tid. Det er en gammel skade ved rota. Treet skygges noe ut av omkringstående trær. En tett plantet yngre granskog står omkring treet.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er innenfor inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte grove døde greinpartier. Eksponeringsgraden er mindre god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er mye eik i nærområdet. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og hulhet. Det skårer høyt på landskapsøkologi. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes til forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Treet bør fristilles bedre. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

210 Lund 1

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i tilknytning til Lund gård sentralt i Røyken kommune. Treet er omgitt av skog og kulturmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis rett-kronet sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 225 cm. Treet er ikke hult, men det har enkelte døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på treet. Treet skygges noe av omkringstående trær.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, men det har enkelte grove døde greinpartier. Eksponeringsgraden er mindre god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig, og det er mye eik i nærområdet. Treet skårer lavt på parameteren størrelse og hulhet. Det skårer høyt på landskapsøkologi. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes til forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Treet har sannsynligvis vokst opp med trær rundt seg, og fristilling er derfor unødvendig. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

211 Lund 2

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketre i tilknytning til Lund gård sentralt i Røyken kommune. Treet står mot en østvendt skrent og er omgitt av skog og kulturmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter en forholdsvis rett-kronet 2-delt sommerek med omkrets (målt i brysthøyde) på ca. 330 cm. Treet har en begynnende hulhet der det deler seg, og det har enkelte døde greinpartier i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammen er dekket av mose. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på treet. Treet skygges noe av omkringstående trær og høydedraget i bakkant.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert etter nytt faktaark for store gamle trær, november 2014. Treet er innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Treet er ikke hult, har evt. en begynnende hulhet, men det har enkelte grove døde greinpartier. Eksponeringsgraden er mindre god. Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer middels på parameteren størrelse og hulhet. Det skårer høyt på landskapsøkologi. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes til middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Treet har sannsynligvis vokst opp med trær rundt seg, og fristilling er derfor unødvendig. En gran tett innpå kunne likevel gjerne vært fjernet. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

212 Lund 3

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et eiketær i tilknytning til Lund gård sentralt i Røyken kommune. Trærne er omgitt av en tett granbestand i bakkant og kulturmark i forkant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Avgrensningen omfatter to forholdsvis rettkronete sommereiker, hvorav det største har en omkrets (målt i brysthøyde) på omlag 200 cm. Trærne er ikke hule, men de har enkelte døde mindre greinpartier i kronen. Barkstrukturen er forholdsvis glatt. Lite av stammene er dekket av mose. Trærne omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Lokaliteten har noe potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved hos eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på trærne. Trærne skygges noe av omkringstående trær i bakkant.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Trærne er innenfor grensen for inngangsverdi på naturtypen store gamle trær samt grensen for forskriften «hul eik». Trærne er ikke hule, men de har enkelte døde greinpartier. Eksponeringsgraden er middelkts god. Landskapsøkologisk befinner trærne seg i en region der eik er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Trærne skårer lavt på parameteren størrelse og hulhet. De skårer høyt på landskapsøkologi. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes til forholdsvis lavt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Trærne har sannsynligvis vokst opp med trær rundt seg. Det ville likevel vært en fordel å fjerne noe av oppvoksende ung gran tett innpå trærne. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død eikeved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

213 Lund

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: C Areal : 16,1 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et mindre skogsparti i tilknytning til Lund gård sentralt i Røyken kommune. Noe yngre skog (skog av lavere naturkvalitet) er inkludert av arronderingsmessige grunner. Berggrunnen utgjøres av Drammensgranitt. Løsmassene utgjøres for det meste av et tynt humuslag, men i forsenkninger er det noe marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel lavlandsblandingsskog med utforming boreonemoral gran-blandingsskog. Noe av lokaliteten kan muligens også henføres til gammel eikeskog. Kvalitetene er litt variable. Skogen veksler mellom fattige skrinne partier dominert av lyng og frodigere partier, spesielt i kantsonene, der det kommer inn lågurtvegetasjon. På de skrinne partiene står det furu, mens i de frodigere partiene er det noe gran. Eik, opp mot ca. 200 i omkrets og osp forekommer spredt gjennom mesteparten av lokaliteten. I de frodigste partiene kommer det inn hassel, litt spisslønn og ask. Også selje, bjørk og rogn forekommer. Lind inngår i partier. Det er generelt begrenset med død ved, men enkelte grovere læger forekommer. Noen osp er grove, men de fleste trærne er av mindre dimensjoner. Grana er stort sett ung.

Artsmangfold: Barlind (VU) ble registrert innenfor avgrensningen. Ask (VU) forekommer på de rikeste partiene. På hassel ble det registrert hasselkjuke. Eikemusling ble registrert på død eikeved.

Bruk tilstand og påvirkning: Gamle spor etter hogst finnes. Området kan ha vært benyttet til beite tidligere.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av tilsvarende skog i resten av regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer lavt på størrelse og lavt til middels på tilstand og rikhet. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men potensialet for forekomst av interessante artsforekomster vurderes fra lavt til middels. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype, men i øvre sjikt av denne verdien.

Skjøtsel og hensyn: Verdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for og opprettholdes eller videreutvikles.

.....

214 Lund 4

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et gammelt asketre i tilknytning til Lund gård sentralt i Røyken kommune. Treet er omgitt av skog og kulturmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Avgrensningen omfatter en gammel, grov og hul ask. Omkretsen er ikke målt, men den er betydelig (>>200 cm). Treet har store hulheter med muld ved basis, men også lenger opp på stammen. Deler av stammen er dekket av mose.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er bare overfladisk undersøkt. Treet har potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på treet fra nyere tid, men treet kan ha blitt styvet i eldre tider. Treet står i en østvendt skrent, og det skygges noe av omkringstående trær. .

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av ask i resten av regionen.

Verdivurdering: Treet er hult og godt innenfor inngangsverdien for store gamle edelløvtrær. Eksponeringsgraden er mindre god.

Landskapsøkologisk befinner treet seg i en region der ask er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Treet skårer høyt på parameteren størrelse og hulhet. Det skårer høyt på landskapsøkologi. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes fra middels til høyt. Mangel på artsfunn samt at treet står skyggefullt til, trekker verdien noe ned. Samlet sett vurderes lokaliteten dermed til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Området har trolig vært mer åpent tidligere. Fristilling kan derfor vurderes. Døde greiner må i størst mulig grad ikke fjernes. All død ved på og rundt treet må så langt det er mulig få være i fred.

.....

215 Bestondammen øst

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: B Areal : 21,2 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 1. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten er tidligere punktfestet (BN00025668) som gammel barskog med verdi som lokalt viktig (C). Avgrensning, naturtype, beskrivelse og verdi er endret på bakgrunn av kartleggingen i 2018. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et skogsparti i nedkant mot Bestondammen ved Beston helt øst i Røyken kommune.

Lokaliteten grenser mot annen skog, inkludert et granplantefelt i nedkant samt Bestondammen (BN00025635). Berggrunnen utgjøres av granitt. Løsmassene består hovedsakelig av rasmare med varierende kornstørrelse fra finjord til blokker, og i nedre deler av hav- og strandavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel lavlandsblandingsskog med utforming boreonemoral gran-blandingsskog, og omfatter skogsparti i nedkant av en skrent. Lokaliteten har stedvis innslag av rasmare. Gran, grov eik (et par trær med omkrets på rundt 200 cm), grov osp, gammel hassel, selje, ask, til dels mye lind, spisslønn, bjørk, selje, hegg og rogn forekommer innenfor avgrensningen. I overkant kommer det inn noe furu. Hasselkjerrenne er gamle med mye døde stammer. Død ved forekommer i partier, mest av løvtrær. Skogstrukturen er nokså variert. Vegetasjonen i feltsjiktet er sparsom, men i enkelte partier kommer det inn lågurtvegetasjon med bl.a., blåveis, liljekonvall, knollerteknapp, trollbær og skogsalat. Storbregner som ormetelg finnes spredt. Leddved ble sparsomt registrert. I de øvre partiene er vegetasjonen fattigere, og blåbær dominerer feltsjiktet.

Artsmangfold: Ask (VU) forekommer flere steder og i partier innenfor avgrensningen. Ut over dette ble ingen rødlistearter registrert, men lokaliteten vurderes til å ha potensial for flere interessante artsforekomster, bl.a. jordboende sopp og insekter. Rustkjuke ble observert på hassel, og et eldre funn av den forholdsvis krevende jaguarflekklaen er gjort i tilknytning til lokaliteten i 1980.

Bruk tilstand og påvirkning: Området i over- og nedkant av lokaliteten er hogstpåvirket.

Fremmede arter: Rødhyll forekommer i de nedre delene av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av tilsvarende skog i resten av regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på tilstand, størrelse og rikhet. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men potensialet for forekomst av interessante artsforekomster vurderes som forholdsvis høyt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Verdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for og opprettholdes eller videreutvikles.

216 Åroselva og Grodalselva

Viktig bekkevalg – Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 1. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter Åroselva i sin helhet, inkludert de øvre delene, Grodalselva, mellom Fabrikkdammen i Røyken til Kistefossdammen ved Heggedal i Asker. Elva har sitt utspring fra Gjellumvannet i Heggedal i Asker. I de øvre delene av avgrensningen finnes kalkrike bergarter (fyllitt og glimmerskifer). Imidlertid består berggrunnen av granitt gjennom mesteparten av elvestrekningen. Elva drenerer gjennom til dels tykke lag med marine hav- og strandavsetninger. Lokaliteten berører flere andre naturtypeavgrensninger:

Kistefossdammen (BN00047785), roligflytende elveløp, verdi viktig (B)

Grodalselva K2 (BN00101778), grår-heggeskog, verdi svært viktig (A)

Grodalselva K3 (BN00101775), rik sump og kilde, verdi viktig (B)

Grodalselva K4 (BN00101852), grår-heggeskog, verdi viktig (B)

Grodalselva K5 (BN00101801), grår-heggeskog, verdi viktig (B)

Åmotåsen Ø (BN00101874), gammel barskog, verdi viktig (B)

Grodalen (BN00047751), gammel barskog, verdi viktig (B)

Hagen (BN00101808), rik edelløvsog, verdi viktig (B)

Fabrikkdammen NV (BN00101850), gammel barskog, verdi viktig (B)

Fossum sørvest (BN00025651), kalkbarskog, verdi svært viktig (A)

Grodalselva v/Brynsholmen (BN00025654), Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti, verdi viktig (B)

Dalebråten (BN00025664), Gammel lavlandsblandingsskog, verdi svært viktig (A)

Åroselva v/Frøtvedt (BN00025608), rik edelløvsog, verdi viktig (B)

Åroselva v/Åros (BN00025615), grår-almeskog, verdi svært viktig (A)

Åros (BM00044526), bløtbunnsområder i strandsonen, lokalt viktig (C)

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen viktig bekkevalg. Lokaliteten har en utstrekning på > 10 km, og vassdraget drenerer gjennom et variert landskap. I enkelte partier går elva gjennom skog, mens i andre partier jordbruksområder og bebyggelse. Langs deler av strekningen går elva langs veier. Elva er variert. Stedvis forekommer meanderende partier. Enkelte partier er dype og stilleflytende, mens andre partier kan karakteriseres som strykpartier med mindre fosser. Enkelte steder går elva langs bratte bergvegger. Bunnssubstratet er variert. Strekkninger der bunnssubstratet utgjøres av stein og grus finnes særlig langs Hurumveien. I andre partier utgøres bunnssubstratet av mer finkornet materiale og silt. Flere mindre bekker drenerer ned i vassdraget. Stedvis ligger det læger av diverse trær i og over elva.

Artsmangfold: Årosvassdraget har betydelige bestander av anadrom fisk (laks og sjørret). Disse artene kan i dag vandre helt opp til Industridammen, forholdsvis langt opp i vassdraget. Åroselva må betraktes som en av de viktigste elvene for anadrom laksefisk i indre Oslofjord. Også europeisk ål (VU) er påvist i vassdraget. Mort forekommer, og i stille loner og dype partier vurderes det som svært sannsynlig at det også forekommer gjedde og abbor. Begge disse artene finnes i Gjellumvannet. Elvemusling (VU) forekommer i partier gjennom hele elvestrekningen. Imidlertid er statusen til denne arten usikker. Edelkreps (EN) er funnet i de øvre delene av vassdraget. Ask og alm (begge VU) forekommer flere steder og i partier langs elvestrekningen, særlig langs Hurumveien, men også lenger opp. Stille loner gir gode betingelser for en rekke virvelløse dyr, inkludert øyestikkere, men invertebratfaunaen er generelt mangelfullt undersøkt.

For andre naturverdier tilknyttet vassdraget henvises til beskrivelsene i ovennevnte naturtypeavgrensninger som vassdraget berører.

Bruk tilstand og påvirkning: Det har vært en rekke virksomheter tilknyttet vassdraget opp gjennom historien. Dette inkluderer oppdemninger og etablering av dammer. Noen av disse er fremdeles intakte. Demninger fungerer som effektive vandringshindre for fisk. Vassdraget er sannsynligvis også påvirket av avrenning fra jordbruk. Enkelte trafikkerte veistrekkninger går dessuten tett langs deler av elvestrekningen. I tillegg kommer ymse påvirkninger fra bebyggelse og annen menneskelig aktivitet. Dette inkluderer ulike former for forurensning i og langs vassdraget.

Fremmede arter: En rekke fremmedarter, inkludert kjempespringsfrø og kannadagullris (SE i h. t. fremmedarter i Norge, 2018), er registrert langs vassdraget. Fremmedartproblematikken vurderes som omfattende, i hvert fall langs deler av vassdraget.

Del av helhetlig landskap: Årosvassdraget er sammen med elva Heggå de største vassdragene i denne regionen. De spiller en stor rolle ved at de knytter sammen ulike miljøer samt er svært viktige for det biologiske mangfoldet i regionen.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes til en svært viktig (A) naturtype, både på grunn av dens viktighet for anadrom laksefisk, men også for en rekke andre påviselige naturkvaliteter både i og langs vassdraget, samt vassdragets størrelse og utstrekning.

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig at vassdrag av denne typen forblir mest mulig intakte. Alle fysiske inngrep som påvirker vassdraget er i utgangspunktet negative. Kantsonen må holdes mest mulig intakt. Kantsoner med naturlig vegetasjon har en stor funksjon for det biologiske mangfoldet til et vassdrag, inkludert for fisk.

.....

217 Kinnartangen

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Varmekjær kildeskog Verdi: B Areal : 2,1 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 12. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging og kvalitetssikring i Røyken kommune i Buskerud. Lokaliteten er tidligere punktfestet (BN00025674) som gråor-heggeskog med verdi som svært viktig (A). Avgrensning, naturtype, beskrivelse og verdi er endret på bakgrunn av kartleggingen i 2018. En mindre vei deler lokaliteten i to, og avgrensningen inkluderer derfor ikke denne veien, og lokaliteten er avgrenset som to polygoner. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Kinnartangen vest for Hyggen i Røyken kommune. Lokaliteten er i tilknytning til en mindre bekk som renner i nord-sør retning. Løsmassene består av marine avsetninger og berggrunnen består av Drammensgranitt. Lokaliteten ligger i et område preget av fritidsboliger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjøres av naturtypen rikere sump- og kildeskog med utformingen varmekjær kildeløyskog. Lokaliteten er dominert av vegetasjonstypen ask-snelleskog. Feltsjiktet er dominert av skavgras og med bl.a. innslag av mjødurt, enghumleblom, skogstjerne, skogburkne, gjøksyre og engsnelle. I bunnsjiktet er det sparsomt med fagermoser. Tresjiktet utgjøres av gråor, svartor, spisslønn, ask og hegg. Noe osp, bjørk, selje, hassel og gran kommer inn i kantsonene. Dimensjonene på trærne er forholdsvis små, og det er begrenset med død ved. Noe tilløp til sokkeldannelse hos trær ble registrert. Kilde-edellauvskog er rødlistet som sårbar VU.

Artsmangfold: Ask er vurdert til en truet (VU) art. Ingen spesielle arter ut over dette ble registrert. Imidlertid er skavgrasforekomsten stor. I hytteområdet ved Kinnartangen er det dessuten registrert en lang rekke insekter, inkludert flere rødlistearter og interessante artsfunn. Lokaliteten må sees i sammenheng med dette.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er noe preget av nærhet til bebyggelse. Skogen er forholdsvis ung. Kummer ble registrert.

Fremmede arter: Gravmyrt (SE i h. t. fremmedarter i Norge, 2018) finnes i de nedre delene til avgrensningen.

Del av helhetlig landskap: Dette er en svært sjelden naturtype i regionen, men med spredte forekomster i Asker og Bærum.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på størrelse, artsamangfold, påvirkning, småskalavariasjon og landskapsøkologi. Artsmangfoldet er mangelfullt kartlagt, men det er gjort en rekke interessante funn av insekter, spesielt sommerfugler, i området, og flere av disse artene er knyttet til denne type miljøer. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype, men i øvre sjikt av denne verdien.

Skjøtsel og hensyn: Verdiene innenfor avgrensningen er ikke avhengig av skjøtsel for å opprettholdes eller videreutvikles.

.....

218 Hotvedt

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Ole J. Lønnve den 19. oktober 2017 i forbindelse med kartlegging og kvalitetssikring av dammer i Røyken kommune i Buskerud. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør to gamle styvete asketrær ved Hotvedt gård sentralt i Røyken kommune. Lokaliteten er omgitt av kulturmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Avgrensningen omfatter to gamle styvete asketrær med sannsynlige hulheter. Trærne ble kun registrert i forbindelse med annen kartlegging i området i 2017.

Artsmangfold eller omkrets er av den grunn ikke undersøkt eller målt.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter registrert, men artsinventaret er ikke undersøkt. Trærne har potensial for arter, spesielt biller, knyttet til hulheter og død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert mekaniske inngrep på trærne i nyere tid, men dette er styvingstrær. De ser ut til å vært styvet/beskåret forholdsvis nylig.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av ask og gamle styvingstrær i resten av regionen.

Verdivurdering: Trærne kan ha hulheter og er innenfor inngangsverdien for store gamle edelløvtrær. Eksponeringsgraden er forholdsvis god.

Landskapsøkologisk befinner trærne seg i en region der ask er naturlig til stede i skog- og i landskapet forøvrig. Trærne skårer middels på parameteren størrelse og hulhet. De skårer høyt på landskapsøkologi. Potensialet for interessante artsforekomster knyttet til hulheter, vurderes fra middels til høyt. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype. Mangel på konkrete artsfunn gjør at verdien foreløpig ikke settes høyere.

Skjøtsel og hensyn: Fortsatt styving bør vurderes. Oppslag av løvkraft rundt trærne bør fjernes.

.....

219 N1 Godheimveien

Gammel boreal lauvskog – Gammel gråorheggeskog Verdi: C Areal : 12 daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i mai 2018 av Rein Midteng (Asplan Viak) i forbindelse med naturfaglige undersøkelser av areal innenfor områdeplan for Røyken sentrum. Verdisetting av lokaliteten følger faktaark for gammel boreal løvskog fra 2014 (Hofton. T.H. m.fl.) og rødlistestatus følger rødlista for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for elva Skitthegga og grenser stedvis mot denne, mot Godheimveien i nord, mot hus og Spikkestadveien i sør og øst og i vest grenser den mot ei granplantasje.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Gammel gråor-heggeskog er aktuell naturtype og dominerende vegetasjonstype er høgstaude- og lågurtskog. Gråor og hegg dominerer langs elva og i andre fuktigere partier. Ellers dominerer spisslønn, hegg, selje og stedvis hassel. I nordvest finnes 6-7 grove osper (flere med ferske hulle etter hakkespetter). Vårkål, maigull, bekkemarkse, gjøksyre, bringebær, mjødurt, enghumleblom, stomesle, korsknapp, hvitveis og humle ble sett.

Artsmangfold: Det ble lett etter interessante vedboende sopp, lav og karplanter. Kun vanlige vedboende sopp som putejuka og rødbrandruke ble funnet, samt den litt uvanlige skarlagens vårkål. På grunn av stedvis noe dødved kan det finnes andre mer interessante arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel, hvor herskende trær har brysthøydiameter på 10-20 sjeldent opp til 40 cm. Skogen er temmelig høyreist grunnet god bonitet. Det er stedvis noe liggende og stående dødved av samme dimensjoner som stående trær produsert som følge av selvtynning i tresjiktet. Et forfallent hus grenser mot lokaliteten i sør.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere spredte forekomster av gråor-heggeskog langs Skitthezza. Disse har tidligere hengt sammen, men visse flatehogster og utbygginger har brutt denne sammenheng. Om skogen i disse områdene får ligge urørt i framtiden samt at planta gran erstattes med naturlig løvskog, vil lokaliteten igjen kunne være en del av et helhetlig korridor av eldre gråor-heggeskog.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (C) da lokaliteten er en mindre lokalitet med noe gammel og frodig gråor-heggeskog og spisslønndominert skog med stedvis noe dødved og er dermed viktig for flere arter knyttet til slike miljøer. Etter faktaark for naturtypen oppnår lokaliteten terskelverdien på størrelse og stedvis på gammelskogselementer. Lokaliteten har også en spesiell skogtype, løvskogsdominert ravineskog, som er en typ Norge har internasjonalt ansvar for. Dette gir derfor samlet sett C-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er at det ikke hogges på lokaliteten eller gjøres tekniske inngrep.

220 N2 Vangsveien

Gammel boreal lauvskog – Gammel gråorheggeskog Verdi: C Areal : 6,1 daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i mai 2018 av Rein Midteng (Asplan Viak) i forbindelse med naturfaglige undersøkelser av areal innenfor områdeplan for Røyken sentrum. Verdisetting av lokaliteten følger faktaark for gammel boreal løvskog fra 2014 (Hofton. T.H. m.fl.) og rødlistestatus følger rødlista for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for elva Skitthezza og grenser stedvis mot denne. Den grenser i nord mot et jorde og i øst mot hogd skog og i vest mot en fotballbane.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Gammel gråor-heggeskog er aktuell naturtype og dominerende vegetasjonstype er høgstaude- og lågurtskog. Gråor og hegg dominerer langs elva. Ellers dominerer spisslønn, osp, gran hegg og selje. Vårkål, maigull, bekkedarse, gjøkesyre, markjordbær, mjødurt, enghumleblom, stornesle, korsknapp og hvitveis ble sett. Strutseving finnes langs elvekanten.

Artsmangfold: Det ble lett etter interessante vedboende sopp, lav og karplanter. Ingen spesielt interessante arter ble sett, men på grunn av stedvis noe dødved kan slike finnes.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel, hvor herskende trær har brysthøydiameter på 10-20 sjeldent opp til 40 cm. Skogen er temmelig høyreist grunnet god bonitet. Det er stedvis noe liggende og stående dødved av samme dimensjoner som stående trær produsert som følge av selvtyning i tresjiktet.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere spredte eller sammenhengende forekomster av gråor-heggeskog langs Skitthezza, og har funksjon som en korridor og leveområde for flere arter, bla fugl.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (C) da den er en mindre lokalitet med noe gammel og frodig gråor-heggeskog og spisslønndominert skog med stedvis noe dødved og er dermed viktig for flere arter knyttet til slike miljøer. Etter faktaark for naturtypen oppnår lokaliteten terskelverdien på størrelse og stedvis på gammelskogselementer. Lokaliteten har også en spesiell skogtype, løvskogsdominert ravineskog, som er en typ Norge har internasjonalt ansvar for. Dette gir derfor samlet sett C-verdi.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre naturverdiene best mulig, bør det ikke hogges på lokaliteten eller gjøres tekniske inngrep.

221 N3 Skitthezza sør

Gammel boreal lauvskog – Gammel gråorheggeskog Verdi: B Areal : 20,6 daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i mai 2018 av Rein Midteng (Asplan Viak) i forbindelse med naturfaglige undersøkelser av areal innenfor områdeplan for Røyken sentrum. Verdisetting av lokaliteten følger faktaark for gammel boreal løvskog fra 2014 (Hofton. T.H. m.fl.) og rødlistestatus følger rødlista for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for elva Skitthezza og grenser i nord mot jernbane, i sør og vest mot elva og i øst mot et vegetasjonsløst område hvor jernbanen er svært nær elva. Enkelte ferske hogstflater mot elva er tatt med da skogen her relativt raskt vil restaureres om den får ligge i fred.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Gammel gråor-heggeskog er aktuell naturtype og dominerende vegetasjonstype er høgstaude- og lågurtskog. Gråor, spisslønn og hegg er dominerende treslag, og forøvrig finnes ask (VU), gran, bjørk, selje, rogn og alm (VU). Vårkål, mjødurt, maigull, myrflol, enghumleblom, stornesle, korsknapp, hvitveis og humle ble sett. Strutseving finnes nær elva.

Artsmangfold: Det ble lett etter interessante vedboende sopp, karplanter og arten hjelmblæremose som kan finnes på slike lokaliteter. Andre interessante mosearter hadde registranten manglende artskompetanse på, og slike kan da være oversatt. Kun vanlige vedboende sopp ble funnet, men pga en del liggende dødved kan det finnes interessante ettårige arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel, hvor herskende trær har brysthøydiameter på 10-20 sjeldent opp til 40 cm. Skogen er temmelig høyreist grunnet god bonitet. Det er stedvis en god del liggende og stående dødved av samme dimensjoner som stående trær produsert som følge av selvtyning i tresjiktet. Ett sted finnes en del søppel.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere spredte forekomster av gråor-heggeskog langs Skitthezza. Disse har tidligere hengt sammen, men helt nylige ferske flatehogster har brutt denne sammenheng. Om skogen i disse områdene får ligge urørt i framtiden, vil lokaliteten igjen kunne være en del av et helhetlig korridor av eldre gråor-heggeskog.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig (B) da lokaliteten er en middels stor lokalitet med noe gammel og frodig gråor-heggeskog med stedvis nokså bra med dødved og er dermed viktig for flere arter knyttet til slike miljøer. Etter faktaark for naturtypen gis lokaliteten middels vekt på størrelse, gammelskogselementer og spesielle skogtyper (løvskog, her ravineskoger av typen Norge har internasjonalt ansvar for). Dette gir B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre naturverdiene best mulig, er det beste at det ikke hogges på lokaliteten eller gjøres tekniske inngrep.

222 Hotvedt 3

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Beskrivelsen av naturtypelokaliteten er basert på feltarbeid utført av Rein Midteng, Asplan Viak 3.11.2015 i forbindelse med konsekvensutredning av mulig masseuttak. Beskrivelsen er skrevet av Midteng i februar 2015, og beskrivelsen følger DN-håndbok 13 sine faktaark for 2014 (Jordal, J.B. 2014).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for fv. 11 og sør for Hotvet gård, og omfatter to eldre solitære eiketre i skogkant sør for et jorde.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er store gamle trær, utforming eik, samt noe omkringliggende edelløvskog. Eikene omfattes trolig av forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven, da de mest sannsynlig står i definert kulturmark og ikke i skog.

Artsmangfold: Det er ikke gjort funn av spesielt krevende arter på treet, men det kan ikke utelukkes at interessante skorpelav eller insekter finnes.

Bruk tilstand og påvirkning: De to trærne er henholdsvis 230 og 205 cm i omkrets. Begge er vitale, har sparebankeik-form, sprekkebankdybden er 0-3 cm og de har ikke døde greiner. De er litt ikke nedskygget av omkringliggende trær.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Det vurderes at dette er en viktig (B) naturtypelokalitet. Dette begrunnes med at lokaliteten består av to nokså grove solitær eiker. Slike vil spesielt om de får utvikle seg videre til å bli grovere og eldre enn i dag, få enda større verdi enn i dag for arter knyttet til slike miljøer.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre naturverdiene best mulig, må tekniske inngrep i rot- eller greinsona unngås. Når døde stammedeler dannes bør ikke disse hogges eller fjernes. Vegetasjon som finnes nærmest rundt de to trærne bør ryddes.

.....

223 Hotvedt 2

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Beskrivelsen av naturtypelokaliteten er basert på feltarbeid utført av Rein Midteng, Asplan Viak 27.9.2015 i forbindelse med konsekvensutredning av mulig masseuttak. Beskrivelsen er skrevet av Midteng i februar 2015, og beskrivelsen følger DN-håndbok 13 sine faktaark for 2014 (Jordal, J.B. 2014).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for fv. 11 og sør for Hotvet gård, og omfatter et eldre solitært eiketre på en åkerholme på et jorde.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er store gamle trær, utforming eik. Eika omfattes av forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold: Det er ikke gjort funn av spesielt krevende arter på treet, men det kan ikke utelukkes at interessante skorpelav eller insekter finnes.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet er om lag 90 cm i brysthøydiameter, er frisk, har sparebankeik-form, sprekkebankdybden er 0-3 cm og det har ikke døde greiner. Den er ikke nedskygget av omkringliggende trær.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Det vurderes at dette er en viktig (B) naturtypelokalitet. Dette begrunnes med at lokaliteten består av en nokså grov solitær eik. Slike vil spesielt om de får utvikle seg videre til å bli grovere og eldre enn i dag, få enda større verdi for arter knyttet til slike miljøer.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre naturverdiene best mulig, må tekniske inngrep i rot- eller greinsona unngås. Vegetasjon som på sikt kan skygge for treet bør fjernes. Når døde stammedeler dannes bør ikke disse hogges eller fjernes.

.....

224 Hotvedt 1

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 9,9 daa

Innledning: Beskrivelsen av naturtypelokaliteten er basert på feltarbeid utført av Rein Midteng, Asplan Viak 3.11.2015 i forbindelse med konsekvensutredning av mulig masseuttak. Beskrivelsen er skrevet av Midteng i februar 2015, og beskrivelsen følger DN-håndbok 13 sine faktaark for 2014 (Brandrud, T.E. 2014). Deler av nordre del av lokaliteten er også avgrenset som nøkkelbiotop (MiS-område). MiS-avgrensningen følger eiendomsgrenser og ikke økologiske grenser, noe som medfører at naturtypelokaliteten er avgrenset større. Eiketreet i sørvest omfattes mest sannsynlig av forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven da det står i jordekant.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for fv. 11 og sør for Hotvet gård, og omfatter skog i en svak østvendt li. Den grenser i øst mot kraftledning, mot sør mot yngre skog og jorde. Mot vest og nord er avgrensningen noe mer flytende og er trukket mot noe fattigere skog eller barskogsdominert skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er rik edelløvskog, utforming lågurteikeskog. I sørvest er det inkludert ei grov eik i kant mot jorde. Denne kunne også ha vært avgrenset som egen lokalitet men er valgt ikke å skille ut som egen lokalitet. Lokaliteten har dominans av spisslønn og eik, noe bjørk, gran og osp samt litt innslag av lind. Tidspunktet var uegnet for registrering av karplantefloraen, men blåveis er stedvis dominerende. Ellers er det en del markjordbær og gaukesyre.

Artsmangfold: Det er ikke gjort funn av spesielt krevende arter, ei heller rødlistearter. Størst potensial for slike er bakkelevende sopp, men tidspunktet var for sent på året for registrering av slikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ingen tekniske inngrep innenfor lokaliteten, men den grenser i øst mot kraftledning hvor vegetasjonen holdes nede av hogst.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten må sees i sammenheng med forekomsten av eik i resten av regionen.

Verdivurdering: Det vurderes at dette er en viktig (B) naturtypelokalitet. Dette begrunnes med at lokaliteten består av en baserik noe grunnlendt forekomst av eldre edelløvskogsdominert skog som har potensial for krevende arter. Lokaliteten skiller seg positivt ut fra annen eldre skog som i disse trakter ofte er mer barskogsdominert.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre naturverdiene best mulig, må tekniske inngrep unngås. Forsiktig uttak av gran anses som indifferent og kanskje også positivt for naturverdiene.

.....

225 Nærnes Nordstrand

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : 0,34 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 26. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Nordre Nærnes i Røyken kommune. Den består av et eiketree som står i en skogkant mellom en dam og en båthavn/båtopplag.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Trestammen er delt ca. 4 m over bakken, og har en relativt bred krone. Eika har en stammeomkrets på ca. 270 cm. Treet har sprekkebank med en dybde på ca 2 cm. Det er en del døde greiner i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står omkranset av andre løvtrær (hovedsakelig ung spisslønn) tett innpå, og forholdsvis skyggefullt. Den brede kronen tyder på at den er vokst opp i mer åpne forhold. Det er satt opp et skilt på treet. En høyspentledning går nært inntil lokaliteten.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere andre kartlagte eiker innenfor en radius på én km.

Verdivurdering: Relativt grov eik uten hulheter, som står litt skyggefullt i kantsone. Lokaliteten skårer middels på størrelse og landskapsøkologi (nærhet til andre grove eiker), og lavt på andre treegenskapet (sprekkebark, hulhet/vedmold) og arts mangfold. Samlet får lokaliteten dermed verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Treet bør fristilles, ved at yngre trær som vokser opp under kronen fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet. Unødvendige beskjæringer og fjerning av døde grener på treet bør derfor unngås, og nedfall av grove grener bør få bli liggende. Gravearbeider under trets krone bør ikke forekomme.

226 Hiken sør

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 1,6 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 26. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Grundvik nord for Nærnes i Røyken kommune, på den sørlige utstikkende odden ved Hiken. Berggrunnen består av kalkstein og kalkrik skifer i veksling. Det går også en diabasgang gjennom området. Det er tynt dekke av forvittringsjord og ellers berg i dagen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Grunnstype etter NiN veksler mellom "uttørkingseksponerte temmelig til ekstremt kalkrike berg, bergvegger og knauser" og "åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng-/lavmark". Indre deler av området har spredt tresetting av ung furu og unge løvtrær. Det er spredte busker av nyperose, rognasal, syrin og oppslag av løvkratt.

Arts mangfold: Området har en rik flora av karplanter typiske for åpen kalkmark ved indre Oslofjord. Her vokser arter som blodstorkenebb (rikelig), markmalurt, rundskolm, gulmaure, lakrismjelt, bergmynte, prikkperikum, dunhavre, dunkjempe, hvitbergknapp, marinøkkel, gjeldkarve, bergskrinneblom og kantkonvall. Grov styltesopp (EN) er tidligere registrert. Grann styltesopp (EN) og nikkesmelle (NT) er i følge Artskart registrert i nærområdet, men presisjonen er for lav til å avgjøre om det er innenfor lokaliteten eller ikke.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er et par hus/hytter rett innenfor lokaliteten, og det er en del spredning av fremmede arter herfra. Området er mye brukt sommerstid, og det er i partier sterk slitasje. Samtidig er det noe gjengroing av løvkratt og ungfuru. Det går en bred sti ut på odden, og det ligger en brygge på nordsiden.

Fremmede arter: Inntil husene i indre del vokser gravbergknapp (SE), rynkerose (SE) og syrinkratt. Ytterst på odden vokser hvitsteinkløver (SE) og strandsteinkløver (LO). En ubestemt fremmed mispel ble også observert.

Del av helhetlig landskap: Kalkområdene ved indre Oslofjord utgjør et hotspot-område for kalkkrevende og varmekjære arter fra mange ulike organismegrupper. Forekomstene ved Nærnes utgjør en sørvestlig utpost av dette elementet.

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med åpen kalkmark med rik flora og minimum én truet art, men med sterk slitasje og negativ påvirkning fra fremmedarter. Lokaliteten får middels skår for størrelse og tilstand, middels-høy for arts mangfold og lav for påvirkning (slitasje og fremmedarter). Funn av EN-art kan i følge faktaarket alene gi A-verdi. Sterk påvirkning fra først og fremst slitasje gjør likevel at vi trekker ned verdien til viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Jevnlig rydding av syrin, ungfuru og løvoppslag vil motvirke gjengroing. Rynkerose bør også fjernes. Hjemlige busker typiske for naturtypen, som asal-arter og nyperose, bør spares. Noe slitasje kan være positivt for enkelte arter, men slitasjen i området er sterkere enn ønskelig.

227 Hiken nord

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: C Areal : 0,9 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 26. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Grundvik nord for Nærnes i Røyken kommune, på den nordlige utstikkende odden ved Hiken. Berggrunnen består av kalkstein og kalkrik skifer i veksling. Det er tynt dekke av løs forvittringsjord og ellers berg i dagen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Grunnstype etter NiN veksler mellom "uttørkingseksponerte temmelig til ekstremt kalkrike berg, bergvegger og knauser" og "åpen sterkt kalkrik grunnlendt lyng-/lavmark". Indre deler av området har noe løvoppslag, syrinkratt, og spredte busker av nyperose og rognasal. Feltsjikt av kalkmarksarter, se nedenfor. I tillegg er det partier med mer (nitrogen- og saltherdige) strandarter som strandvortemelk, strandbalderbrå og strandkryp.

Arts mangfold: Området har en forholdsvis rik flora av karplanter typiske for åpen kalkmark ved indre Oslofjord. Her vokser arter som blodstorkenebb, engknoppurt, markmalurt, rundskolm, gulmaure, bergmynte, dunkjempe, flekkgriseøre, sølvmyr, gjeldkarve, bergskrinneblom, nikkesmelle (NT) og kantkonvall. Flere rødlistearter av bl.a. sopp er funnet i nærområdene, og kan potensielt også finnes her.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en hytte rett innenfor lokaliteten, og det er en del spredning av fremmede arter herfra. Området er mye brukt sommerstid, og det er sterk slitasje over mye av området. Samtidig er det noe gjengroing av framfor alt syrin. Det er en haug av hogst/ryddeavfall, og det er noe skrap/søppel.

Fremmede arter: Inntil husene i indre del vokser tett syrinkratt. Ytterst på odden vokser krypmispel (SE) og strandsteinkløver (LO). Filtarve (SE) er også observert i området.

Del av helhetlig landskap: Kalkområdene ved indre Oslofjord utgjør et hotspot-område for kalkkrevende og varmekjære arter fra mange ulike organismegrupper. Forekomstene ved Nærnes utgjør en sørvestlig utpost av dette elementet.

Verdivurdering: Liten lokalitet med relativt rik kalkmarksflora (1 NT-art), men med sterk slitasje. Lokaliteten får lav vekt for samtlige parametere, og får dermed verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Jevnlig rydding av syrin og løvoppslag vil motvirke gjengroing. Fremmede mispler og andre fremmedarter bør ryddes vekk. Hjemlige busker typiske for naturtypen, som asal-arter og nyperose, bør spares. Noe slitasje kan være positivt for enkelte arter, men slitasjen i området er sterkere enn ønskelig. Kvisthauger og skrap bør fjernes.

228 Gruntvikveien nord

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : 0,3 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 26. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nordenden av Grundvikveien, mellom Nærnes og Grundvik, i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står på en privat tomt i kant mellom bergskrent/skog i vest og bebyggelse i øst. Greinene strekker seg inn over tak på hus.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en bred krone mot øst, mens kronen er begrenset av andre trær mot vest. Eika har en stammeomkrets på ca. 235 cm, og den har sprekke bark med en dybde på ca 2,5 cm. Det er noen døde grener i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er løvskog mot vest, med yngre trær av spisslønn, og treet står forholdsvis skyggefullt. Det er noe løv/buskkraut inntil stammen på østsiden.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker innenfor én km radius, men de ligger topografisk adskilt fra denne lokaliteten.

Verdivurdering: Relativt grov eik uten hulheter, som står litt skyggefullt i kantsone. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, andre treegenskaper (sprekke bark, hulhet/vedmold), arts mangfold og middels på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det kan gjerne åpnes opp forsiktig for å gi treet noe mere lys. Enkelte av de nærmeste yngre trærne kan fjernes, og løvkraut som kommer opp under treet bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet. Grener bør ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treet krone bør ikke forekomme.

.....

229 Gruntvikveien nord eng

Engpregete erstatningsbiotoper – Plen og tun Verdi: C Areal : 0,3 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 26. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nordenden av Grundvikveien, mellom Nærnes og Grundvik, i Røyken kommune. Den består av åpen gressmark i en privat hage.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som engpregete erstatningsbiotoper med utforming plen og tun. Den består av et urterikt og engpreget parti av et større plenområde. Type etter NiN er ”sterkt endret fastmark med preg av semi-naturlig eng”, mens nærmeste engtype i NiN ville være ”svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg”.

Artsmangfold: Det er en urterik flora av engplanter som prestekrage, gjeldkarve, gulmaure og mye rød knapp. Den urterike floraen i kombinasjon med sandholdig jord gir et visst potensial for insekter som bier og sommerfugler.

Bruk tilstand og påvirkning: Historisk bruk er usikker. Kan muligens ha vært slåtteng opprinnelig, men ligger i bolig/hytteområde, og har trolig over tid hatt en svært ekstensiv plenskjøtsel. I dag trolig slått et par ganger i året (anslagsvis kun én slått gjennomført før feltbesøk 26. juli).

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter på lokaliteten, men finnes opplagt en del i de private hagene i nærmiljøet.

Del av helhetlig landskap: Det er få lokaliteter med engvegetasjon i landskapet, men et par engpregete lokaliteter med åpen kalkmark ved Hiken/Grundvik noen hundre m lenger nord.

Verdivurdering: Lite areal og få artsfunn gjør at lokaliteten er i grenseland for å avgrenses som naturtype. Relativt gode bestander av et par naturengarter som også er viktige nektarplanter for insekter gjør imidlertid at lokaliteten skiller seg ut i landskapet. Lokaliteten skårer middels/høyt på parametrene tilstand, hevd og påvirkning, lavt på arts mangfold og under inngangsverdi på rødlistearter og størrelse. Samlet verdi settes til lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Svært ekstensiv plenslått (noen ganger i året) bør fortsette. Slåtteavfallet bør fjernes etter slått, men kan gjerne tørke et par dager på bakken før det fjernes (slik at modne frø kan falle til bakken).

.....

230 Nærnesstangen 16

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Lokaliteten er registrert på avstand.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Nærnesstangen rett sør for Nærnes brygge i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står mellom et bolighus (tett innpå) i nord og en dam i sør.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika står soltært og er bredkronet. Eika har en stammeomkrets på grovt anslått 220 cm. Det er et par døde grener i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det går en lavvokst hekk i eiendomsgrensen under kronen, men denne har ingen større påvirkning på treet. Treet står forøvrigt åpent, og det ser vitalt ut. Det henger rep i en grein fra treet, som muligens er brukt som gyngje.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av 200-400 m.

Verdivurdering: Bredkronet og relativt grov frittstående eik, tilsynelatende uten hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, andre treegenskaper og arts mangfold, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treet krone bør ikke forekomme. Løvkraut som evt. kommer opp under treet bør fjernes.

.....

231 Strandheim I

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inne på leiområdet ved Strandheim på Nærnestangen i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i gressmark inntil en grusvei.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika står solitært og er bredkronet. Den har en stammeomkrets på grovt anslått 280 cm. Treet har litt grov sprekkebark, dybde ca. 3 cm, og det er et par døde grener i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står stort sett fritt i åpen gressmark. Det står en stor bjørk mot nord som i noen grad begrenser tilvekst av kronen i den retningen, men dette har lite å si for treet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store eiker i kort avstand i parkarealene på leirgården.

Verdivurdering: Bredkronet og grov frittstående eik. Treet har litt grov sprekkebark, lite dødved, og er tilsynelatende uten hulheter. Lokaliteten får middels vekt for størrelse og grov sprekkebark, og høy vekt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under trets krone bør ikke forekomme. Løvkraft som evt. kommer opp under treet bør fjernes.

.....

232 Strandheim II

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inne på leiområdet ved Strandheim på Nærnestangen i Røyken kommune. Den består av to eiker som står i gressmark på hver sin side av en grusvei.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Begge eikene står solitært og er forholdsvis bredkronet. Det største treet (det vestre) er delt i to ca. to meter over bakken, og treet har en stammeomkrets på grovt anslått 260 cm. Det har litt grov sprekkebark, dybde 3-4 cm, og det er en vertikal sprekk nær basen som kan være en begynnende hulhet. Det er lite død ved i kronen. Det østre eiketreet er noe mindre, stammeomkrets 200-210 cm. Også dette treet er delt i flere stammer en bit opp. Det har i underkant av 3 cm dyp sprekkebark, og det har ikke synlige hulheter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på trærne. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men en eventuell hulhet er positivt for arts mangfoldet.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står stort sett fritt i åpen gressmark, og har lite konkurranse fra annen vegetasjon. Det østre treet står nært inntil en bygning. På begge trærne er det tidligere kappet en del greiner.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store eiker i kort avstand i parkarealene på leirgården.

Verdivurdering: To frittstående eiker, hvorav spesielt den største er bredkronet og grov. Trærne har litt grov sprekkebark, lite dødved, og det største har en mulig (men noe usikker) begynnende huldannelse. Lokaliteten får middels vekt for størrelse og grov sprekkebark, og høy vekt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under trærnes krone bør ikke forekomme. Løvkraft som evt. kommer opp under trærne bør fjernes.

.....

233 Strandheim III

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken kommune på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inne på leiområdet ved Strandheim på Nærnestangen i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i kant mellom åpen gressmark og en kolle med noe skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Treet er forholdsvis bredkronet, og har en stammeomkrets på grovt anslått 220 cm. Det har litt grov sprekkebark, dybde 2 cm. Det er lite død ved i kronen, og treet har ikke synlige hulheter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men potensialet vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Mot vest er det en liten kolle med annen trevegetasjon, og det er noe løvkraft tett innpå. Det er lagt opp noe ved under og det står en henger tett inntil treet. Det er tidligere kappet et par greiner.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store eiker i kort avstand i parkarealene på leirgården.

Verdivurdering: Relativt bredkronet og noe grov eik. Treet har lite dødved, og er tilsynelatende uten hulheter. Lokaliteten får lav vekt for størrelse og sprekkebark, og høy vekt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Løvkraft som evt. kommer opp under treet bør fjernes. En bør også unngå å lagre ting rett under og tett innpå treet. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under trets krone bør ikke forekomme.

.....

234 Nærnestangen

Rik berglendt mark – Rik grunnlendt mark Verdi: C Areal : 0,52 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inne på leirområdet ved Strandheim på Nærnestangen i Røyken kommune, og består av strandbergene på selve odden. Berggrunnen i området er av NGU angitt som øyegneis, men ryggen som er avgrenset er en mørkere permisk gangbergart, trolig mænitt som er registrert lenger sørvest. Lokaliteten er avgrenset mot plenarealer og mer slitte og bølgepåvirkede strandberg.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som rik berglendt mark, og utgjør en mosaikk av nakent berg og grunnlendt mark med tynt jordsmonn. Grunntyper etter NiN er uttørkingseksponerte sterkt intermediære og litt kalkrike berg samt åpen svakt kalkrik grunnlendt lav- (og lyng-)mark. Det er et spredt tresjikt av (hovedsakelig ung) furu, ask, rogn, bjørk og eik. Det er spredte busker av nyperose, slåpetom og geitved.

Artsmangfold: Av basekrevende arter i området kan spesielt nevnes markmalurt, blodstorkenebb, kantkonvall, gulmaure, dunkjempe, engknoppurt, flekkgrisor, sølvmyre, prikkperikum, rødknapp og engtjæreblom. Av vanligere arter er det registrert bl.a. sauesvingel, fuglevikke, gullris, tiriltunge, blåklokke og skogkløver. Vegetasjonen på de grunne knausene var imidlertid allerede noe uttørket, hvilket gjorde det umulig å få gjort en grundig artskartlegging. Det urterike og varme miljøet gir et visst potensial for insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en del oppslag av unge løvtrær og ung furu, og enkelte partier er i gjengroing. En større furu er blitt hogget. Det er ellers en del slitasje på vegetasjonen, fra mye ferdsel.

Fremmede arter: Blankmispel (SE) ble observert med et fåtall planter.

Del av helhetlig landskap: Det er bergknauser mot sjøen rundt mye av Strandheim, i partier med noe basekrevende vegetasjon. Lokaliteten skiller seg likevel ut i landskapet med en rik og forholdsvis intakt tørrbakkeflora.

Verdivurdering: Liten lokalitet med rik (men slitt) berg og grunnlendt mark. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og påvirkning, lavt-middels på artsamangfold og tilstand. Samlet vurderes lokaliteten til lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av vanlige boreale løvtrær og furu bør ryddes jevnlig i tillegg til fremmedarter (blankmispel). Geitved, slåpetom, nyperose og eventuelle andre varmekjære naturlig forekommende busker spares.

.....

235 Nærnestangen 50

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Nærnestangen, midt i bebyggelsen, i Røyken kommune. Den består av en todelt ask som står i kant mellom vei og privat hage.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er to trestammer som henger sammen ved basis. Trærne er bredkronete og er blitt styvete. De er grove med stammeomkrets på 300-320 cm hver og med svært knudrete stamme og grov bark. Begge trærne er hule, men med små inngangshull. Det er potensial for større hulrom og vedmold inne i treet, men dette er ikke synlig per i dag.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på trærne. Det er godt potensial for rødlistearter, spesielt insekter knyttet til hultrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står åpent nært hus og svært tett innpå asfaltert vei. Rotsystemet er trolig noe påvirket av at jorden blir tettpakket under asfalt og biltrafikk, men trærne ser ut til å være vitale. De er trolig styvete siden lang tid tilbake, og blir trolig fortsatt styvete/beskjært jevnlig.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store asker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken.

Verdivurdering: Grov todelt ask med hulhet. Lokaliteten får høy vekt for størrelse og middels for treegenskaper som hulhet/vedmold og sprekkebark. Verdien blir samlet viktig (B-verdi), men er nær grensen til A. Dokumentasjon på vedmold eller rødlistearter ville kunne heve verdien.

Skjøtsel og hensyn: Styving av greiner bør fortsette som i dag med 5-10 års mellomrom. Unge skudd fra basen kan kuttes vekk. Eventuelt løvkraft som kommer opp under/inntil treet bør fjernes.

.....

236 Tangenhagen-Bråtalokka

Rik edellauvskog – Rasmark-lindeskog Verdi: C Areal : 17,2 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs med østsiden av Nærnestangen i Røyken kommune, fra Tangenhagen i nord til og med Bråtalokka i sør. Den består av de siste litt større teigene av det som tidligere var en sammenhengende edelløvskog i denne lisa, og er delt opp på tre avgrensninger. Berggrunnen består av biotittgneis, og det er ellers en del rasskrenter og blokkmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er registrert som rik edelløvskog. Utforming varierer fra partier med tydelig rasmark-lindeskog (i brattere bergskrenter og rasmark) og mer utydelig definert blandingsedelløvskog med mye spisslønn, hassel, lind og eik. Lågurtskog og (til dels svak) bærlyng-lågurtskog er dominerende grunntyper. I tresjiktet forekommer i tillegg til nevnte treslag bjørk, selje, osp, gran, ask, morell, hegg, og mot sjøen noe svartor. Leddved forekommer stedvis i busksjiktet, som ellers består av oppslag av borealt løv og ask. I feltsjiktet vokser bl.a. blåveis, fingerstarr, lundrapp, liljekonvall, hundekveke og hengeaks. "Frisk rik edelløvskog" er rødlistet som nær truet (NT).

Artsmangfold: Av litt mer krevende lågurtarter er det bl.a. funnet myse. På berg nærmere sjøen vokser blodstorkenebb, lakrismjelt og kantkonvall. Det er registrert eikemusling på eikeläger, men ellers få dødvedarter. Det er potensial for et relativt rikt insekts- og fugleliv.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen har variende alder og naturkvalitet. I partier er det grove hasselkratt og i bergskrenter enkelte store lindekloner. En eik på ca. 200 cm stammeomkrets ble observert. Ellers er det partier med yngre og mer hogstpåvirket skog, og deler av området bærer preg av tidligere (næringsvirksomhet ved Baku) og pågående aktiviteter, som utsiktshogster, ferdsel til brygger, tidligere hager som strekker seg langt ned i lia, trehytter og fyllinger med hage/hogstavfall og skrap. Det er lite dødved.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i området, men nærheten til bebyggelse og bruken av arealene tilsier at det finnes eller er risiko for spredning av fremmedarter.

Del av helhetlig landskap: Dette er de siste restene av en tidligere mer sammenhengende edelløvskog på sjøsiden av Nærnes.

Verdivurdering: Relativt stor, men oppsplittet lokalitet, med varierende rikhet og begrenset habitatkvalitet. Rødlistet naturtype. Lokaliteten får middels-høy vekt for størrelse, lav-middels for artsamangfold og påvirkning. Samler gir dette verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å ivareta naturverdiene bør inngrep og hogster unngås.

.....

237 Bråtaløkka sør

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Den er kun vurdert på avstand. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Sundbyeveien ved Bråtaløkka på Nærnes i Røyken kommune. Den består av to eiketrær som står mellom et bolighus (tett innpå) i øst og en dam i vest.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eikene er bredkronet, og begge har en stammeomkrets på grovt anslått 200 cm. Det er et par døde grener i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på trærne. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på trærne, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står tett innpå hus. Det er noen mindre trær og løvkraut inntil, men trærne står forholdsvis fritt.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til trærne.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under én km.

Verdivurdering: To bredkronete og litt grove eiker, tilsynelatende uten hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, andre treegenskaper og artsamangfold, og middels på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for artsamangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treetts krone bør ikke forekomme. Løvkraut som evt. kommer opp under treet bør fjernes.

.....

238 Sundbyeveien 18

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inntil Sundbyeveien på Nærnes i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i en kantsone mellom bebyggelse, vei og en liten kolle.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika er bredkronet (med sparebankpreg). Den har en stammeomkrets på 230-240 cm, og litt grov sprekkebark (ca. 2 cm dybde). Det er ikke synlige dødvedpartier eller hulheter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står forholdsvis åpent og fritt, og det er lite annen tre- og buskvegetasjon inntil. Deler av rotsystemet ligger under trafikkert vei. Det går noen el/tele-ledninger nært inntil kronen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under 500 m.

Verdivurdering: Bredkronet og grov frittstående eik, tilsynelatende uten hulheter og dødved. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, andre treegenskaper og artsamangfold, og middels/høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for artsamangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treetts krone bør ikke forekomme. Løvkraut som evt. kommer opp under treet bør fjernes.

.....

239 Stinaåsen 1

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Nærnes i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i en liten skrent mellom privat tomt og vei.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har todelt stamme og relativt smal krone. Hver stamme har en omkrets på 200-210 cm. Treet har forholdsvis glatt bark, og det er ikke synlige dødvedpartier eller hulheter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står forholdsvis åpent og fritt. Det går an lavvokst hekk under treet, og det er noe oppslag av askekraut.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under 500 m.

Verdivurdering: Relativt grov frittstående og todelt eik, tilsynelatende uten hulheter og dødved. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, andre treegenskaper og artsamangfold, og middels/høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Askekraut og evt. annet løvoppslag som kommer opp under treet bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for artsamangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treetts krone bør ikke forekomme.

.....

240 Ramton p-plass

Store gamle trær – Ask Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Ramton i Røyken kommune, ved innfarten til campingplassen. Den består av en ask som står i en liten bakke mellom vei og p-plass.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Asken er stor og høyvokst. Den har svært grov og knudrete basis, men stammeomkrets i brysthøyde er på ca. 240 cm. Det er ikke synlige hulheter, men det er enkelte tynne døde greiner i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt. Lakrismjelt (som er en litt sjelden og basekrevende plante) vokser på bakken inntil treet.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark som skjøttes som plen, og det er ikke konkurranse fra annen vegetasjon. Treet er vitalt.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store asker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken.

Verdivurdering: Storvokst og grov frittstående ask, tilsynelatende uten hulheter og med lite dødved. Lokaliteten skårer lavt-middels på størrelse, og lavt på andre treegenskaper, artsamangfold og middels på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for artsamangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under trets krone bør ikke forekomme. Løvkratt som evt. kommer opp under treet bør fjernes.

241 Høvik sør

Store gamle trær – Ask Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 30. juli 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i kulturlandskapet ved Høvik rett nord for Båttstø i Røyken kommune, ved innfarten til en gård. Den består av et styvet asketre.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Asken er svært grov og knudrete, med stammeomkrets på 3,5-4 m. Stammen er delt i flere hovedgrener/stammer ca. 3 m over bakken, men disse er beskåret tett ovenfor, og treet er lavvokst. Asken har flere hull, og det er trolig en del vedmold inne i stammen. Treet har grov bark, som til dels er bevoskt med mose.

Artsmangfold: En ubestemt doggnål Sclerophora vokser på treet. Det er trolig blådoggnål (VU) eller kystdoggnål (NT), som begge er regionalt sjeldne arter. Det er ellers god potensial for både lav og sopp på stammen, og insekter knyttet til hulheter og vedmold.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark inntil grusvei. Det er trolig blitt styvet mer eller mindre regelmessig over lang tid, og blir fortsatt beskåret/styvet innimellom. Det er noen rosebusker og annet løv- og buskkratt ved basis.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store asker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken.

Verdivurdering: Svært grov og hul ask. Lokaliteten får høy vekt for størrelse og treegenskaper som hulhet/vedmold og sprekkebark, og middels for artsamangfold. Dette gir samlet verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel bør fortsette stort som i dag med styving av greiner med anslagsvis 5-10 års mellomrom. Enkelte rosebusker kan spares, men generelt bør løv- og buskkratt som kommer opp under/inntil treet fjernes. Grov død ved er viktig for mange organismegrupper, og eventuelle døde partier av treet (også det som faller til bakken) bør spares i lokaliteten.

242 Bøsnipa Ø II

Kalkbarskog – Kalkgranskog Verdi: B Areal : 6,5 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 20. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Bødalen, en drøy km sørvest for Slemmestad i Røyken kommune. Den ligger under den sørøstvendte fjellveggen ved Bøsnipa, og grenser til to tidligere kartlagte lokaliteter med kalklindeskog (utvalgt naturtype), den ene i nordvest og den andre i nordøst. Mot nord og sørøst grenser lokaliteten med yngre og mer hogstpåvirket skog. Berggrunnen består av kalk, og jordsmonnet varierer fra kalknauser og blokkterreng til finere rasmakssubstrat og mindre partier med tykkere morene. I nordøstre del er terrenget forholdsvis flatt på en kalkrygg (med noen sprekker og vage karstformer) og vest for den en smådal. Sørøst er kalkfjellet mer sonderrevet med skrenter, blokker og skar.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som kalkbarskog med utforming kalkgranskog. Dominerende grunntyper er kalklågurtskog og bærling-kalklågurtskog. Gran er dominerende treslag, med innslag av hassel, selje, rogn, lind, ask og furu. I et nedre busksjikt forekommer leddved og korsved. Fingerstarr, hengeaks, skogfiol, skogsveve og blåveis dominerer feltsjiktet, sammen med oppslag av ask og rogn. Kalkgranskog er rødlistet som sårbar (VU).

Artsmangfold: Det er forholdsvis rike forekomster av typiske kalkskogsarter som vårerteknapp, trollbær, skogvikke og store mengder blåveis. På kalkblokker vokser kalksvartburkne og skjellglye. Det er potensial for kalkbarskogssopper.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er hovedsakelig eldre, men ikke biologisk gammel. Gran og furu med stammediameter 30-35 cm er vanlig, men det er enkelte grove graner på 50-55 cm. Lind på 35 cm forekommer. Det er en del tørgran og noen forholdsvis ferske granlæger (hvorav en grov). Det er enkelte stubber fra plukkhogst.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en mindre del av den store kalkskogsskrenten ved Bøsnipa, dominert av kalkedelløvskog. Oppe på plataet nord for Bøsnipa forekommer flere lokaliteter med kalkbarskog.

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med velutviklet kalkgranskog og relativt god habitatkvalitet og moderat påvirkning. Ingen spesielle arter påvist, men et visst potensial for rødlistede sopp. Lokaliteten skårer middels på alle parametere (størrelse, artsamangfold, påvirkning og habitatkvalitet, og verdien blir dermed viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene. Ved fravær av hogst og andre inngrep vil større grad av naturskogskvaliteter kunne utvikles på sikt.

243 Bjørneroa

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 20. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Bjørneroa på østsiden av Mellom-Bø i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i en liten skrent i kant mellom åpen gressmark og en treklynge på en privat tomt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har todelt stamme (2,5 m opp) og bred krone. Stammen har en omkrets i brysthøyde på ca. 270 cm. Treet har 3 cm dyp sprekkebark. Det er ikke synlige dødvedpartier eller hulheter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt. Plenen har i denne delen noe tørrbakkepreg med arter som dvergmispel, engknoppurt og kransmynte.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står forholdsvis åpent i kant av gressmark/plen, men med noe buskkratt og unge løvtrær (morell) under og inntil kronen. En trampoline er festet til treet.

Fremmede arter: Sprikemispel (SE) vokser under treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under én km.

Verdivurdering: Relativt grov eik med noe grov sprekkebark, men uten hulheter og dødved. Lokaliteten skårer middels på størrelse og lavt på treegenskaper og landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under trets krone bør ikke forekomme. Løvkratt og fremmede busker som kommer opp under treet bør fjernes, mens dvergmispel spares. I den grad en ikke slår gresset altfor ofte vil noe av tørrbakkefloraen kunne beholdes.

.....

244 Bø gård

Rikmyr – Åpen intermedier- og rikmyr i låglandet (BN-SB/MB) Verdi: C Areal : 8,6 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 20. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Den er opprinnelig registrert som rikmyr i Naturbase (BN00025682) i 2004 av Frode Nordang Bye. Den var kun punktfestet og med mangelfull beskrivelse. Avgrensning, type, verdi og beskrivelse er revidert i 2018. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Mellom-Bø inntil Bøveien, inneklemt mellom bebyggelse, jordbruksmark og bilvei. Lokaliteten er delt av veien, og består dermed av to avgrensninger. Berggrunnen i området består av skifer og kalkstein. Den er overdekket av finkornete marine sedimenter (leire). I myra er det trolig et tynt lag av organisk materiale (torv) øverst.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rikmyr. Det er trolig en gammel slåttemyr, men det er lite igjen av slåttemyrpreg i dag. Det er vått i partier, med overganger mot mer helofyttsumpvegetasjon. Myra er hovedsakelig åpen, men det er noe gråselje, svartvier og bjørk i tre- og busksjiktet. I feltsjiktet dominerer trådstarr, elvesnelle, myrhatt, mjødurt, skog/vassrørkvein og brei dunkjevle. Det forekommer også fredløs, vasshøymol, storkvein og vendelrot.

Artsmangfold: Det er ikke funnet spesielt krevende rikmyrsarter, men vegetasjonen indikerer likevel forholdsvis rike forhold. Det er et visst potensial for insekter knyttet til våte forhold.

Bruk tilstand og påvirkning: Myra har opprinnelig vært større, men ble avskåret ved bygging av veien. Beliggenhet og gamle ortofoto kan tyde på at myra har vært slått tidligere, men det er i dag ingen tydelig indikasjon på tidligere slått i vare seg artssammensetning eller strukturer. I det nordre polygonet er det spredt tresetting mot kantene, mens det søndre er mer gjengrodd med vierkratt. Det ser ut til å ha vært gravd en grøft i vestre del av lokaliteten.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap: Det er svært få andre myrlokaliteter i landskapet.

Verdivurdering: Det er ikke funnet rødlistearter og lite typiske rikmyrsarter. Lokaliteten skårer middels på størrelse, men er relativt sterkt påvirket av ulike tiltak. Samlet vurderes den som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Ytterligere grøfting bør unngås. Myra, i hvert fall den nordre del, kan gjerne holdes åpen, og trær og busker kan ryddes. Det ville også vært interessant om deler av myra kunne slås, for å se om det er potensial for å få igjen noe av slåtte/rikmyrpreget.

.....

245 Stokker I

Store gamle trær – Spisslønn Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 20. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Stokker gård inntil Bøveien, i Røyken kommune. Den består av en stor spisslønn, som står i en veikant inntil et bolighus.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming spisslønn. Treet har todelt stamme (2,5 m opp) og bred krone. Stammen har en omkrets i brysthøyde på ca. 4,5 m. Treet har 3-4 cm dyp sprekkebark. Treet er hult i splitten der stammen deler seg, og derfra løper en vertikal sprekk 1 m ned. Det er potensial for vedmold inne i treet, men dette er ikke synlig.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er potensial for et rikt arts mangfold, spesielt av insekter, knyttet til hule og gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står forholdsvis åpent inntil vei, men med noe busk- og løvkratt under og en del mindre løvtrær (ask) inntil kronen mot sørvest.

Fremmede arter: Rødhyll (SE) vokser under treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store trær (ask) på Stokker i kort avstand.

Verdivurdering: Grov spisslønn med grov sprekkebark og synlig hulhet. Lokaliteten skårer høyt på størrelse, og middels på treegenskaper som hulhet, vedmold, dødved og sprekkebark og på landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Løvkratt under kronen bør fjernes. De nærmeste mindre trærne bør vurderes fjernet for å unngå konkurranse med trekronen og for å få inn mer sollys til stammen. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under trets krone bør ikke forekomme.

.....

246 Stokker II

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 20. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Stokker gård nær Bøveien, i Røyken kommune. Den består av en stor ask, som står i gressmark vest for husene på gården.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Stammen deler seg 3-4 m opp i flere stammer/hovedgreiner, og treet har bred krone. Stammen har en omkrets i brysthøyde på ca. 3,5 m. Treet har ca. 4 cm dyp sprekkebark. Treet er vitalt, det er ingen synlige hulheter, og det er lite død ved i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark, uten konkurranse fra andre trær eller busker. Treet har tidligere vært styvet (eller evt. bare kappet) 3-4 m opp, men dette er langt tilbake. Det er mye mose på stammen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store trær (ask og spisslønn) på Stokker i kort avstand.

Verdivurdering: Grov ask med grov sprekkebark og bred krone, men uten hulheter og lite dødved. Ingen spesielle arter registrert. Lokaliteten skårer høyt på størrelse og landskapsøkologi, lavt-middels på treegenskaper, og lavt på arter. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under trets krone bør ikke forekomme. Løvkratt som kommer opp under treet bør fjernes.

.....

247 Stokker III

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 20. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Stokker gård nær Bøveien, i Røyken kommune. Den består av en stor ask, som står i gressmark på tunet inntil låven.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Stammen deler seg 3-4 m opp i flere stammer. Stammen har en omkrets i brysthøyde på ca. 5 m.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er potensial for arter, spesielt insekter, knyttet til store og døde løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Stammen er kappet ca. 5 m over bakken. Det er ingen grener, og det er usikkert om treet lever. Det er mye mose på stammen, og noe bringebær ved basen, men treet står ellers åpent.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store trær (ask og spisslønn) på Stokker i kort avstand.

Verdivurdering: Svært grov ask, som er kappet og usikkert om er i live. Ingen spesielle arter registrert. Lokaliteten skårer høyt på størrelse og landskapsøkologi, lavt-middels på treegenskaper, og lavt på arter. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Døde trær og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og gamle/døde stammer bør spares. Døde stammer eller stammedeler som faller bør få bli liggende i nærheten av treet.

.....

248 Bøveien 30

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 20. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inntil Bøveien nord for Fossum i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står mellom vei og bolighus på en privat tomt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på ca. 280 cm. Treet har 3-4 cm dyp sprekkebark. Det er ikke synlige hulheter og det er lite dødved i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står forholdsvis åpent i kant av gressmark/plen, men det er et tett hasselkratt mot nordvest, som går inn under kronen tett inntil stammen, samt et par mindre løvtrær.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under én km, hvorav et rett over veien.

Verdivurdering: Relativt grov eik med noe grov sprekkebark, men uten hulheter og dødved. Lokaliteten skårer middels-høyt på størrelse og på landskapsøkologi, og lavt-middels på treegenskaper. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under trets krone bør ikke forekomme. Løvkratt og småtrær under og inntil kronen bør fjernes.

.....

249 Bøveien 9

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 20. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inntil Bøveien nord for Fossum i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står tett inntil vei og bolighus på en privat tomt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på ca. 220 cm. Treet har 3 cm dyp sprekkebark. Det er ikke synlige hulheter, men det er noe dødved i kronen.

Artsmangfold: Stor lindelav vokser på barken, men det er ellers ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står noe trangt mellom hus (grener strekker seg over taket), el/tele-ledning og et løvtreholt. Det er noe lønnekraft under kronen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under én km, hvorav ett rett over veien.

Verdivurdering: Litt grov eik med noe grov sprekkebark, men uten hulheter og lite dødved. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, men høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres (f.eks. over bygning) eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treets krone bør ikke forekomme. Løvkratt og småtrær under og inntil kronen bør fjernes.

.....

250 Odalsveien 26

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Odalsveien, ca. 200 m sørøst for Slemmestad kirke, i Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor ask og to litt mindre som står i veikant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er en svær hul ask og to litt mindre asketrær. Den største har en stammeomkrets på ca. 3,5 m. Det er et styvingstre, hvor stammen deler seg 3-4 m opp i flere stammer. Treet har noe grov sprekkebark i nedre del. Treet har et inngangshull ved basis på 1x0,5 m, og treet er helt innhult. Det er noe vedmold i bunn.

Tre nr to har en stammeomkrets på ca. 190 cm, mens det siste treet ikke er like grovt.

Artsmangfold: Det er registrert almelav (NT) på det store treet. Det er potensial for et rikt arts mangfold knyttet til hule løvtrær, spesielt av insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: De to mindre trærne står åpent i gressmark, mens det større står i kant mot hage med en hekk av høstberberis, noen mispler og askekratt. Det store treet blir styvet, senest for ca. 10 år siden.

Fremmede arter: Høstberberis (SE) og fremmed mispel (trolig SE) står inntil treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, ikke minst ask, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store trær (ask og eik) i Slemmestad på under 0,5 km avstand.

Verdivurdering: Grov styvet og hul ask, samt to mindre trær. Lokaliteten får høy vekt for størrelse og middels for treegenskaper som hulhet/vedmold og for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treets krone bør ikke forekomme. Løvkratt, småtrær og store busker under og inntil kronen bør fjernes.

.....

251 Boligveien 14

Store gamle trær – Ask Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nær Boligveien inntil Bøbekken, ca. 300 m nordøst for Slemmestad kirke, i Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor ask som står tett inntil bekken.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er en høyvokst og bredkronet ask. Stammen har en omkrets i brysthøyde på ca. 220 cm. Treet er vitalt, det er ingen synlige hulheter, og det er lite død ved i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er løvskog videre mot øst langs bekken, og ellers en del oppslag av ungt løvkratt.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store trær (ask og eik) på Slemmestad på under 0,5 km avstand.

Verdivurdering: Storvokst ask med bred krone, men uten hulheter og lite dødved. Ingen spesielle arter registrert. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av ungt løv under og inntil kronen kan fjernes, men trevegetasjonen langs elva bør generelt spares. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treets krone bør ikke forekomme.

.....

252 Odalsveien 15

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Odalsveien, ca. 300 m sørøst for Slemmestad fabrikk, i Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en grov ask ved innfarten til en privat tomt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er en grov hul ask, med en stammeomkrets på ca. 3 m. Det er et styvingstre, og treet er lavvokst. Treet er helt innhult, og det er et stort inngangshull fra basis og opp. Det er ikke noe vedmold igjen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er et visst potensial for et arter knyttet til hule løvtrær, spesielt av insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står svært trangt og skyggefullt, mellom unge løvtrær av bl.a. hegg og ask, og tett innpå søppeldunker. Treet er blitt styvet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, ikke minst ask, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store trær (ask og eik) i Slemmestad på under 0,5 km avstand.

Verdivurdering: Grov styvet og hul ask, som står skyggefullt i privat innfart. Lokaliteten får høy vekt for størrelse og middels for treegenskaper som hulhet/vedmold og for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi), men i det lavere sjiktet. I den grad det ikke blir åpnet opp i vegetasjonen rundt treet vil verdien tape seg.

Skjøtsel og hensyn: Løvkratt og unge løvtrær under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treet's krone bør ikke forekomme.

.....

253 Vaterlandsveien 23

Store gamle trær – Ask Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Vaterlandveien, inntil Slemmestad fabrikk, i Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en storvokst ask i plen på et tun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er en høyvokst og bredkronet ask. Stammen har en omkrets i brysthøyde på ca. 210 cm. Treet er vitalt, det er ingen synlige hulheter, og det er lite død ved i kronen. Aska har noe grov sprekke bark.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent og fritt i park/plen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store trær (ask og eik) på Slemmestad på under 0,5 km avstand.

Verdivurdering: Storvokst ask med bred krone, men uten hulheter og lite dødved. Ingen spesielle arter registrert. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Eventuelt oppslag av ungt løv under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider under treet's krone bør ikke forekomme.

.....

254 Bergerveien 10

Store gamle trær – Ask Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Bergerveien i bebyggelsen ved Kirkerud i østre del av Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en rekke med styvede asker i veikant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er fire styvede asker, alle med en stammeomkrets på 160-200 cm. Flere av trærne er knudrete og har grov sprekke bark i nedre del. Ingen av trærne er hule, men de har en del dødvedpartier.

Arts mangfold: Det ble funnet bleikdoggnål (NT) på to av trærne. Det er et visst potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær, spesielt av insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står tett inntil hus og inntilliggende vei. Det er noen forholdsvis lavvokste hagebusker under askene. Trærne ser ut til å bli styvet jevnlig, senest for 3-4 år siden.

Fremmede arter: Utover hagebuskene er det ikke registrert fremmedarter i tilknytning til askene.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, ikke minst ask, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte store trær (ask og eik) i Slemmestad på under 0,5 km avstand.

Verdivurdering: Fire styvede og litt grove asker. Uten synlige hulheter og med noe dødved. Én NT-art. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, treegenskaper og arter, og middels/høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Eventuelt oppslag av ungt løv under og inntil askene bør fjernes. Grove løvtrær og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet. Døde stammedeler bør spares, og stammer/deler som evt. faller bør få bli liggende i nærheten. Gravearbeider i rotsonen til trærne bør ikke forekomme.

.....

255 Bergertoppen sør I

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Bergertoppen i bebyggelsen sør for Kirkerud i østre del av Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor eik i kant mellom bebyggelse og skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på ca. 270 cm. Treet har 2,5 cm dyp sprekke bark, og det er vitalt. Det er ikke synlige hulheter og det er lite dødved i kronen.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står relativt åpent, men med el/tele-ledning tett inntil. Det er noe løvkratt av frukttrær og ask under kronen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under én km (hvorav én til på samme eiendom).

Verdivurdering: Relativt grov eik med noe grov sprekkebark, men uten hulheter og lite dødved. Lokaliteten skårer lavt-middels på treegenskaper, middels på størrelse og høyt på landskapsøkologi. Verdien er samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av ungt løv under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone bør ikke forekomme.

.....

256 Morbergtoppen innfart

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Morbergtoppen i byggesonen i Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor eik i veikant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på ca. 220 cm. Treet har 2 cm dyp sprekkebark, og det er vitalt. Det er ikke synlige hulheter og det er lite dødved i kronen.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står relativt åpent, men det er noe løvvegetasjon inntil. Yngre lønn og ask gror inn i kronen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under 0,5 km.

Verdivurdering: Litt grov eik med noe grov sprekkebark, men uten hulheter og lite dødved. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Konkurrerende yngre løvtrær og oppslag av ungt løv under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til treet bør ikke forekomme.

.....

257 Morbergtoppen N

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Morbergtoppen i byggesonen i Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor eik i kant mellom et skogholt i øst, bebyggelse i nord og ryddet/hogget areal mot vest.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på ca. 220 cm. Treet har relativt smal krone og opp til 2 cm dyp sprekkebark. Treet er vitalt. Det er ikke synlige hulheter og det er lite dødved i kronen.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet har stått i skog, og kronen er dermed ikke så vid. Mot vest/sørvest er det ryddet, men her kommer mye løvoppslag.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under 0,5 km.

Verdivurdering: Litt grov eik, men uten hulheter og lite dødved. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes. Arealet som er åpnet mot vest bør holdes åpent for å få inn lys. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til treet bør ikke forekomme.

.....

258 Bekkeliveien

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Bekkeliveien i byggesonen i Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor eik i gressmark på privat tomt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Eika er bredkronet og har en omkrets i brysthøyde på ca. 230 cm. Treet har ca. 3 cm dyp sprekkebark, og noe dødved i kronen. Treet er vitalt, og det er ikke synlige hulheter. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark, og det finnes ikke konkurrerende trevegetasjon.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under 0,5 km.

Verdivurdering: Litt grov eik med noe grov sprekkebark og noe dødved, men uten hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til treet bør ikke forekomme. Eventuelt oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes.

.....

259 Ødegårdslia 48

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Morbergtoppen/Ødegårdslia i byggesonen i Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor eik i kant mellom vei og privat tomt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på ca. 200 cm. Treet har relativt smal krone og 2,5 cm dyp sprekkebark. Treet er vitalt. Det er ikke synlige hulheter og det er lite dødved i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det går en el/tele-ledning tett inntil trekronen, men det er stort sett fritt for konkurrerende trevegetasjon. Enkelte greiner er beskåret.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under 0,5 km.

Verdivurdering: Litt grov eik med noe grov sprekkebark, men uten hulheter og lite dødved. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme. Eventuelt oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes.

.....

260 Morberg N

Rik berglendt mark – Rik grunnlendt mark Verdi: B Areal : 1,4 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 22. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Morberg nordøst i Røyken kommune. Den ligger i et småskala kulturlandskap med flere små åkerholmer, og består av en åkerholme som grenser til åker på alle sider. Berggrunnen består av kvarts-albitt-mikroklingneis, evt. med innslag av rombeperforfyr.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik berglendt mark, med en mosaikk av nakne fjellknauser og rik grunnlendt mark. Vegetasjonen er en blandning av buskkratt med bl.a. roser, einer og småfuru, spesielt mot kantene, og gress/urteflora på mer åpen mark. Det er enkelte større furuer. På knauser og grunnlendte partier er det en relativt rik lågurtflora, men på dypere jord er floraen preget av gjengroingsarter og nitrogenkrevende arter som bringebær, burot og hundekjeks.

Artsmangfold: Til dels rik flora av knausarter og kulturmarksarter. Her vokser bl.a. engtjæreblom, hvit- og bitterbergknapp, gjeldkarve, prikkperikum, kransmynte, gulmaure, smalkjempe, sølvmyr, rødknapp, vill-løk, åkermåne og kantkonvall.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er del av eldre kulturmark, og har trolig vært beitet. Det er lenge siden det ble hevdet, og spesielt partier med noe dypere jord er i gjengroing med løvkratt (bl.a. ask), småfuru og høyvokste gress og urter, mens de skinnere knausene fortsatt beholder sitt åpne preg.

Fremmede arter: Det vokser et par busker av sprikemispel og blankmispel (begge SE) i lokaliteten. Det står noe kanadagullris (SE) i kanten mot åkeren. Ellers forekommer askerstorkenebb (PH) og hvitdodre (SE) sparsomt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en del av et småskala kulturlandskap. Flere av de andre åkerholmene i området er sammen kartlagt som en verdifull naturtypelokalitet (BN00025620).

Verdivurdering: Liten åkerholme med relativt rik flora, men uten spesielt sjeldne arter. Noe preget av gjengroing og fremmedarter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og lavt-middels på arts mangfold, tilstand og påvirkning. Verdien kommer isolert sett til lokalt viktig (C). Sett i sammenheng med den inntilliggende naturtypelokaliteten (BN00025620) heves verdien til viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av løvkratt og småfuru bør ryddes jevnlig, mens nyperoser og til dels einer spares. Fremmede arter bør også ryddes vekk. En kunne i tillegg vurdert (årlig) vårbrenning som skjøtsel.

.....

261 Åshaug

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Åshaug i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor eik i gressmark på et gårdstun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Eika er bredkronet og har en omkrets i brysthøyde på ca. 270 cm. Treet har opp til 4 cm dyp sprekkebark, men det er lite dødved i kronen. Treet er vitalt, og det er ikke synlige hulheter. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Stor lindelav ble observert, men det er ellers ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark, tett inntil låve og biloppstillingsplass. Det er noe småvokst løvkratt av lønn og ask under trekronen, men det finnes ellers ikke konkurrerende trevegetasjon.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under 0,5 km.

Verdivurdering: Forholdsvis grov eik med noe grov sprekkebark, men uten hulheter. Lokaliteten skårer middels på størrelse, lavt-middels på treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes.

.....

262 Åshaug S I

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Åshaug i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor eik i gressmark på et gårdstun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Eika er bredkronet og har en omkrets i brysthøyde på ca. 280 cm. Treet har opp til 4 cm dyp sprekkebark, men det er lite dødved i kronen. Treet er vitalt, og det er ikke synlige hulheter. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark, i kant mot jorde. Det er noen syrin- og rosebusker og oppslag av osp inntil treet. Eika har tidligere muligens blitt styvvet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i kort avstand.

Verdivurdering: Forholdsvis grov eik med noe grov sprekkebark, men uten hulheter. Lokaliteten skårer middels på størrelse, lavt-middels på treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme. Oppslag av løvkraut under og inntil kronen bør fjernes.

.....

263 Åshaug S II

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Åshaug i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av to eiker i gressmark på et gårdstun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Det er to bredkronete eiker som står inntil hverandre. De har en omkrets i brysthøyde på 200 respektive 190 cm. Trærne har 2,5-3 cm dyp sprekkebark. Eikene er vitale, og det er lite dødved i kronen og ikke synlige hulheter. Det største treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Skjellgrye, som er en svak signalart, vokser på barken av det ene treet, men det er ellers ikke spesielle artsfunn. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter, men dette vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står åpent i gressmark, i kant mot jorde. Det er ikke konkurrerende trær eller busker.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i kort avstand.

Verdivurdering: Litt grove eiker med noe grov sprekkebark, men uten dødved og hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne bør ikke forekomme. Oppslag av løvkraut under og inntil kronen bør fjernes.

.....

264 Åsgard Ø

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av to eiker i en veikant.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den ene eika er høyvokst og bredkronet. Den har en stammeomkrets på ca. 260 cm, og har sprekkebark på 2,5 cm. Den er vital, men har enkelte døde sidegreiner. Den andre eika har todelst stamme 2,5 m opp. Stammeomkrets er ca. 230 cm, og barken har 2 cm dype sprekker. Trærne omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke spesielle artsfunn på trærne. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter, men dette vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: En relativt stor lønn står svært tett inntil den mindre eika, og det er mye løvkraut og småtrær under begge.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i kort avstand.

Verdivurdering: Forholdsvis grove eiker med noe grov sprekkebark, men uten hulheter. Lokaliteten skårer lavt-middels på størrelse, lavt på treegenskaper, og middels-høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Yngre løvtrær og oppslag av løvkraut under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av trærne. Gravearbeider i rotsonen til trærne bør ikke forekomme.

.....

265 Åsgard Ø II

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: C Areal : 9,4 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Den består av en vestvendt lise med blandingsskog inntil et gårdstun og åkermark. Berggrunnen består av kvarts-albitt-mikroklingneis, stedvis med fjell i dagen, men ellers overlappet av morene og i de laveste partiene tynne marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel lavlandsblandingsskog av boreonemoral type, men mindre partier i vestre del kunne ha vært registrert som rik edelløvskog. Vegetasjonen er hovedsakelig av lågurttype. I vestre del dominerer edelløvtrær som eik, spisslønn, alm, ask og hassel, mens det er større innslag av gran i østre del. Det er relativt stort innslag av osp, bl.a. et par mindre ospesholt. Det er i partier relativt grov skog med løvtrær på rundt 40-45 cm i stammediameter. Et par eiker er opp mot 60 cm i diameter, og én i nordre del er trolig over minstekravet til utvalgt naturtype hul eik. I samme område står også en grov (1 m i diameter) hul ask, tidligere trolig styvet. I øst er det i partier grov gran opp mot 70 cm i diameter, og det ble observert en svær selje på 80 cm. Det er spredt med død ved, og enkelte svært grove granlæger. Mindre areal av den rødlistede naturtypen frisk, rik edelløvskog (NT) forekommer i området.

Artsmangfold: Det er forholdsvis rik flora av lågurtarter med bl.a. blåveis, tysbast, kranskonvall, leddved, korsved, markjordbær og fingerstarr. På en askegadd ble det funnet skrukkeøre (NT), og det er et visst potensial for sopp og insekter knyttet til gamle og grove trær.

Bruk tilstand og påvirkning: En høyspentledning avgrenser lokaliteten i nord. Et mindre areal som i dag er et holt med grov osp og yngre gran var dyrket opp så sent som i 1954 (flyfoto fra finn.no). Det er dumpet en del jordmasser og skrap i skrenten nordvest for husene.

Fremmede arter: Et par planter av rødhyll ble observert i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Holt og randsoner med edelløvskog og rike lågurtskoger finnes spredt i landskapet på marine avsetninger og rikere morene i grenseland mellom kulturmark og skogkoller.

Verdivurdering: Relativt liten skoglokalitet med rik blandingsskog og edelløvpartier. Det er en del elementer av gamle trær og død ved. Det er registrert 1 NT-art, og ellers få signalarter. Lokaliteten skårer lavt på samtlige parametre, selv om edelløv-kvalitetene trekker opp noe.

Lokaliteten får dermed verdi som lokalt viktig (C-verdi), men ikke veldig langt opp til B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene. Ved fravær av hogst og andre inngrep vil større grad av naturskogs-kvaliteter kunne utvikles på sikt.

.....

266 Åsgard Ø III

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av en eik inntil vei og garasje.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Eika er forholdsvis bredkronet, og har en stammeomkrets på ca. 220 cm. Den har sprekkebark på 3 cm, og er vital og har lite dødved i kronen. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke spesielle artsfunn på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter, men dette vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Eika står tett opptil garasje og biloppstillingsplass. Det er noe askekratt under treet.

Fremmede arter: Hvitsteinkløver (SE) vokser under treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i kort avstand.

Verdivurdering: Litt grov eik med noe grov sprekkebark, men uten dødved og hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts-mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes.

.....

267 Åsgard Ø IV

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: C Areal : 1,7 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Den består av en kolle/åkerholme som grenser til åker på østsiden og til vei (krysset Slemmestadveien/Klemmetsrudveien) i sør og vest. Berggrunnen består av kvarts-albitt-mikroklingneis. Det er et par koller (i sør og nord) med bart fjell og tynt jordsmonn, men ellers morene og i de laveste partiene marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog av utformingen lågurt-eikeskog. Vegetasjonen veksler mellom lågurtskog i de lavereliggende partiene til svak bærlyng-lågurt på kollene. Eik, spisslønn, ask og hassel dominerer tresjiktet i lågurtskogen, mens eik og furu dominerer på kollene. Det er et par grove eiker med stammeomkrets opp mot 200 cm, som potensielt kunne vært registrert som utvalgt naturtype hul eik. Det er i tillegg noen eiker i størrelsesorden 45-55 cm, mens de fleste eikene er rundt 25-35 cm. Det ble registrert en spisslønn på 50 cm og et par grove furuer på kollen i sør med stammeomkrets på ca. 60 cm. Det er lite dødved. Lågurt-edelløvskog er rødlistet som en sårbar (VU) naturtype.

Artsmangfold: Det er forholdsvis rik flora av lågurtarter med bl.a. leddved, blåveis, kranskonvall, hengeaks, knollerteknapp, markjordbær og fingerstarr. På dødved av eik ble det funnet eikemusling og eikebroddsopp, sistnevnte er en svak signalart for gammel eikeskog. Det er et visst potensial for sopp og insekter knyttet til gamle og grove trær.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en del gamle stubber som vitner om tidligere uttak av trær, og litt mer hogstpåvirkning med ungskog i nordre del. Det er generelt en del oppslag av ung lønn.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Holt og randsoner med edelløvskog og rike lågurtskoger finnes spredt i landskapet på marine avsetninger og rikere morene i grenseland mellom kulturmark og skogkoller.

Verdivurdering: Liten lokalitet med lågurt-eikeskog, som er en rødlistet naturtype. Det er del elementer av gamle trær (eik og furu), men lite død ved. Lokaliteten skårer middels for rødlistet type, lavt-middels for påvirkning, og lavt for øvrige parametre. Den får dermed verdi som lokalt viktig (C-verdi), men ikke veldig langt opp til B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene. Ved fravær av hogst og andre inngrep vil større grad av naturskogs-kvaliteter kunne utvikles på sikt.

.....

268 Åsgard I

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av en ask i kanten mellom gårdstunet og jorde.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Treet er svært, med en stammeomkrets på ca. 330 cm, og med bred krone. Aska er vital, og det ble ikke observert døde greiner eller hulheter. Det er ca. 3 cm dyp sprekkebark, og relativt mye mose på stammen.

Artsmangfold: Bleikdoggnål (NT) ble registrert på treet. Det er potensial for flere rødlistearter knyttet til gamle løvtrær, spesielt av insekter, sopp og lav.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark som skjøttes som plen. Det er noe oppslag av ask/spisslønn ved basen, men svært begrenset.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i tilknytning til asken.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. På og rundt tunet på Åsgard er det kartlagt flere store trær av ask, alm og eik.

Verdivurdering: Svært grov ask med noe grov sprekkebark, men uten dødved og hulheter. Funn av 1 NT-art. Lokaliteten skårer høyt på størrelse, lavt-middels på treegenskaper og arter, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet i grenseland B/A. Med vekt på at treet på tross av størrelsen har få viktige treegenskaper for arts mangfoldet, settes verdien likevel til viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til treet bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes.

.....

269 Åsgard II

Store gamle trær – Alm Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av en alm på gårdstun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming alm. Treet er svært, med en stammeomkrets i brysthøyde på ca. 320 cm, og med relativt bred krone. Stammen er delt et par meter over bakken, hvorav to stammer er intakte og vitale, og en stamme er fjernet. Det er 3-4 cm dyp sprekkebark, og mye mose på stammen.

Artsmangfold: Bleikdoggnål og skrukkeøre (begge NT) ble registrert på treet. Det er potensial for flere rødlistearter knyttet til gamle løvtrær, spesielt av insekter, sopp og lav.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i plen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. På og rundt tunet på Åsgard er det kartlagt flere store trær av ask, alm og eik.

Verdivurdering: Svært grov alm med grov sprekkebark, men uten dødved og hulheter. Funn av 2 NT-arter. Lokaliteten skårer høyt på størrelse, lavt-middels på treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet i grenseland B/A. Med vekt på at treet på tross av størrelsen har få viktige treegenskaper for arts mangfoldet, settes verdien likevel til viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til treet bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes.

.....

270 Åsgard III

Store gamle trær – Alm Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av en død alm/ask på gårdstun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær. Treet er trolig en alm, men ask kan ikke utelukkes. Treet er dødt, og det gjenstår kun en høystubbe. Treet er svært, med en stammeomkrets i brysthøyde på ca. 360 cm. Stammen var tidligere delt i tre deler ca. 3 meter over bakken, men er nå kappet rett over delingen. Det er trolig innhult fra delingen og nedover. Vedmold kommer ut fra basen, hvor det også er en maurtue. Det er også hulhet i en langsgående sprekk fra basen og en drøy meter opp.

Artsmangfold: Skrukkeøre (NT) og skjellkuke vokser på treet. Det er potensial for flere rødlistearter knyttet til gamle, hule og døde løvtrær, spesielt av insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet er dødt, og all bark er borte. Treet står stort sett åpent i gressmark, men det er løvkratt/løvskog på vei opp tett inntil mot nordøst. Det er også andre store trær mot sørvest som skygger noe. Det sitter igjen rester etter lamper som har vært festet en bit opp på stammen.

Fremmede arter: Noe villvin kryper opp over stammen.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. På og rundt tunet på Åsgard er det kartlagt flere store trær av ask, alm og eik.

Verdivurdering: Svært grov død almehøystubbe, trolig innhult og med vedmold tytende ut ved basen. Funn av en NT-art, men stort potensial for insekter. Lokaliteten skårer høyt på størrelse, treegenskaper og landskapsøkologi. Verdien blir samlet svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og bør derfor spares. I den grad stammen, eller deler av den, etterhvert faller til bakken bør den få bli liggende i området. Oppslag av løvkratt og yngre løvtrær bak treet bør fjernes. Evt. kan en la en alm (som ikke står altfor tett på) komme opp som på sikt kan bli erstatning for det døde treet.

.....

271 Åsgard IV

Store gamle trær – Ask Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av en ask i kant av kulturmark på kollen nordvest for gårdstunet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Treet er svært, med en stammeomkrets i brysthøyde på mer enn 4 meter. Kronen er bred og lavvokst. Stammen er delt 2-3 meter over bakken, med to stammer på 250 cm omkrets og en på 160 cm. Det er 4 cm dyp sprekkebark, og mye mose på stammen. Det er noen døde greiner, og rester av døde greiner på bakken. Treet er ikke synlig hult, men det er ikke usannsynlig at det forekommer hulheter.

Artsmangfold: Bleikdoggnål (NT) ble registrert på treet, sammen med skjellgyle og almelundlav (begge svake signalarter for gamle rikkbarkstrær). Det er potensial for flere rødlistearter knyttet til gamle løvtrær, spesielt av insekter, sopp og lav.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står i gressmark, men det er kommet opp en del ungsog av ask, spisslønn og alm under og rundt treet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. På og rundt tunet på Åsgard er det kartlagt flere store trær av ask, alm og eik.

Verdivurdering: Svært grov ask, med grov sprekkebark og en del døde greiner. Funn av en NT-art, men potensial for flere. Lokaliteten skårer høyt på størrelse og landskapsøkologi, og middels for treegenskaper. Verdien blir samlet svært viktig (A-verdi). Verdien er på sikt avhengig av skjøtsel av vegetasjonen rundt treet.

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig at ungsog og oppslag av løvkraut under og inntil kronen fjernes, ellers vil treets betydning for arts mangfold reduseres på sikt. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme.

.....

272 Åsgard V

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Åsgard i Bødalen i Røyken kommune. Lokaliteten består av en eik i kanten mellom gårdstunet og utmark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Treet er relativt grovt, med en stammeomkrets i brysthøyde på ca. 240 cm, og med bred krone. Treet har 2,5-3 cm dyp sprekkebark, og et par tynne døde greiner. Treet er ellers vitalt. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står forholdsvis åpent i kant av tun, men det er en del kraut av ask, rogn og rosebusker på vei opp under og bak treet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. På og rundt tunet på Åsgard er det kartlagt flere store trær av ask, alm og eik.

Verdivurdering: Relativt grov eik med noe grov sprekkebark, men med lite dødved og uten hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av løvkraut under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme.

.....

273 Klemmetsrud N

Store gamle trær – Eik Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inntil Klemmetsrudveien mellom Gunnerudbråten og Klemmetsrud i Røyken kommune.

Lokaliteten består av en eik i et lite skogholt inntil et bekkedrag. Treet står i en liten bergskrent.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Basis til treet er svært grovt, og treet er delt i fire hovedstammer. Målt i brysthøyde er stammen todelt, med omkrets på ca. 6 m og 2 m. Treet har relativt bred krone og 5-6 cm dyp sprekkebark. Det er en del dødvedpartier og flere hulheter. En død gren har falt til bakken. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Svoelkjuke og eikeildkjuke vokser på treet. Det er potensial for flere rødlistearter, spesielt av insekter, knyttet til gamle og hule løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet har stått mer åpent tidligere, men det er nå en del kraut og småskog av ask, hegg, lønn, rose og hassel rundt.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i nærheten av treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Gunnerud/Klemmetsrud. Det er andre kartlagte eiker i et par hundre m avstand, og en rett ved.

Verdivurdering: Svært grov eik med grov sprekkebark, dødved og hulheter. Lokaliteten skårer høyt på størrelse, treegenskaper og landskapsøkologi, og verdien blir dermed svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Noe av småskogen under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grener eller stammedeler som faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme.

.....

274 Klemmetsrudveien 4

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Klemmetsrudveien mellom Åsgard og Gunnerud i Røyken kommune. Lokaliteten består av en eik på et gårdstun nær kant mot skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Treet er grovt, med en stammeomkrets i brysthøyde på ca. 340 cm, og med bred krone. Treet har 5 cm dyp sprekkebark, og et par mindre greiner er døde oppe i kronen. Treet er ellers vitalt, og det er ikke tegn til hulheter. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er et visst potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær, noe som vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i plen. Lavere greiner er blitt fjernet.

Fremmede arter: Det vokser noe gravmyrt under treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Gunnerud/Klemmetsrud. Det er andre kartlagte eiker i et par hundre m avstand, men ingen i absolutt nærhet.

Verdivurdering: Grov og storvokst eik med grov sprekkebark, men med lite dødved og uten hulheter. Lokaliteten skårer høyt på størrelse og middels på treegenskaper og landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes.

.....

275 Klemmetsrud N II

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nært inntil Klemmetsrudveien mellom Gunnerudbråten og Klemmetsrud i Røyken kommune. Lokaliteten består av en eik i et lite skogholt i en bekkedal i kant mot kulturmark. Det er noe sandholdig jord..

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Basis til treet er svært grovt, og det er delt i fire hovedstammer ca. i brysthøyde. Stammeomkrets er målt til 210, 190, 170 og 140 cm. Treet har middels bred krone og 3-4 cm dyp sprekkebark. Treet er hult ved basis, og det er relativt mye vedmold i bunn. Det er mange døde grener. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er potensial for flere rødlistearter, spesielt av insekter, knyttet til gamle og hule løvtrær. Det er et grevlinghi inntil treet.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står skyggefullt i bekkedal, omkranset av løvskog av bl.a. lønn og hassel. Flyfoto fra 1954 viser at treet sto i åpen kulturmark den gang. Mange døde grener i kronen gir inntrykk av at treet har redusert vitalitet, muligens på grunn av dårlig lystilgang.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i nærheten av treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Gunnerud/Klemmetsrud. Det er andre kartlagte eiker i et par hundre m avstand, og en rett ved.

Verdivurdering: Eik med grov basis og flere stammer. Den er hult med vedmold, har noe grov sprekkebark og en del dødved i kronen.

Lokaliteten skårer middels på størrelse, middels-høyt på treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Noe av småskogen under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme.

.....

276 Klemmetsrud allé

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en liten allé ved Klemmetsrud i Røyken. Den ligger langs veien inntil et gårdstun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Den består av en liten allé med 6 asketrær. Trærne har noe varierende størrelse med stammeomkrets fra 160-250 cm. Et av trærne er hult ved basen, og her er det noe vedmold.

Artsmangfold: Stor lindelav vokser på et par av trærne, men det er ikke registrert rødlistearter. Det er noe potensial for rødlistearter, spesielt av insekter, knyttet til gamle og hule løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står åpent i gressmark. De styves med et par års mellom.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i nærheten av trærne.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Gunnerud/Klemmetsrud. Det er andre kartlagte asker på ca. en km avstand, og en på Klemmetsrud, ca. 100 m unna.

Verdivurdering: 6 relativt grove asker, hvorav en hul. Lokaliteten skårer middels på størrelse, treegenskaper og middels-høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Trærne kan gjerne fortsette å styves. Død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grove grener eller stammer som faller ned bør få bli liggende i nærheten. Gravearbeider i rotsonen til trærne bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil trærne bør fjernes.

.....

277 Klemmetsrud tun

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Klemmetsrud i Røyken. Den består av et tre på et gårdstun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er en styvet ask, med stammeomkrets på ca. 280 cm og noe grov sprekkebark. Det har ikke synlig hulhet, men et par vertikale sprekker i stammen viser tegn på mulig hulhet.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er noe potensial for rødlistearter, spesielt av insekter, knyttet til gamle og hule løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark. Det styves innimellom, senest for 3-4 år siden.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i nærheten av trærne.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Gunnerud/Klemmetsrud. Det er andre kartlagte asker på ca. en km avstand, og ytterligere en på Klemmetsrud, ca. 100 m unna.

Verdivurdering: Grov ask på tun, med mulig begynnende hulhet. Lokaliteten skårer middels på størrelse, treegenskaper og middels-høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Treet bør fortsette å styves jevnlig. Død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grove grener eller stammer som faller ned bør få bli liggende i nærheten. Gravearbeider i rotsonen til bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil treet bør fjernes.

.....

278 Nordre Mortensrud

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Klemmetsrudveien ved Nordre Mortensrud i Røyken kommune. Lokaliteten består av noen eiker på et gårdstun i kant mot skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den består av fire eiker som står tett inntil hverandre, hvorav to fra samme base. Trærne har stammeomkrets på 210, 210, 200 og 170 cm. De største trærne har 2,5 cm dyp sprekkebark, og et par mindre greiner er døde oppe i kronen. Trærne er ellers vitale, og det er ikke tegn til hulheter. Tre av trærne omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på trærne. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står i skogkant bak en garasje, og det er en del yngre løvtrær tett inntil på østsiden. Det er lagret en del materiell i nærheten, og det er også dumpet noe jordmasser inntil trærne. Lavere greiner er blitt fjernet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter inntil trærne.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Gunnerud/Klemmetsrud. Det er andre kartlagte eiker i et par hundre m avstand, og to i absolutt nærhet.

Verdivurdering: Fire litt grove eiker. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten. Gravearbeider eller påfylling av masser i rotsonen til trærne bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil kronen bør fjernes.

.....

279 Nordre Mortensrud II

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nærheten av Klemmetsrudveien ved Nordre Mortensrud i Røyken kommune. Lokaliteten består av en eik i skogkanten/skrenten øst for det nordre huset på gårdstunet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den består av en eik med stammeomkrets på ca. 240 cm. Treet har bred krone og er vitalt. Det har 2 cm dyp sprekkebark, og et par mindre greiner er døde oppe i kronen. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står i skogkanten i en østvendt skrent, og det er kommet opp en del småskog rundt. Det står forholdsvis skyggefullt.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter inntil treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Gunnerud/Klemmetsrud. Det er andre kartlagte eiker på under 1 km avstand, og to lokaliteter i absolutt nærhet.

Verdivurdering: Relativt grov eik, men uten hulheter og andre spesielle treegenskapen. Står noe skyggefullt. Lokaliteten skårer lavt-middels på størrelse, lavt på treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Noe av småskogen under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme.

.....

280 Frøtvetåsen V

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: B Areal : 50,5 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Lokaliteten var tidligere registrert i Naturbase som punktforekomst, gammel granskog (31.05.2005), basert på blant annet funn av lavarten jaguarflekklav Arthonia ruana på ask i eldre granskog fra Norsk Lavdatabase, E. Timdal pers. medd. (01.01.1981). Lengst nord og lengst sør er det avgrenset MiS-figurer med rik bakkevegetasjon. Hele den vestvendte åssiden er undersøkt i 2019, og lokaliteten er revidert hva gjelder avgrensning, type og beskrivelse..

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av den vestvendte, til dels bratte siden av Frøtvetåsen. Skogen vokser på marine avsetninger og rasmarek, men tykkelsen på løsmassene varierer, med tykkere lag av finkornete løsmasser i nedre del av lisiden og hyppige fjellblotninger i øvre del. I partier er det også rasmarek, med blokk. Berggrunnen i området er fattig og består av forgneiset kvarts-feltspatporfyr (Røykengranitt).

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder gammel lavlandsblandingsskog av typen boreonemoral gran-blandingsskog. Det er tydelige gradienter fra mer furu- og grandominert blåbærskog med innslag av boreale løvtrær i de øvre og skrinere delene i øst, mens det er mer edelløvtrær i den nedre og vestre delen på rasmarek og på tykkere marine løsmasser med svak lågurt- og lågurtskog. Registrerte treslag i øst er, foruten furu og gran, også rogn, osp og bjørk. Mot vest kommer det inn eik, ask og spisslønn. I rasmarek er det mye lind og hassel. I busksjiktet er det foruten unge trær av flere treslag også innslag av korsved i rasmarek og einer på skrinere mark. I feltsjiktet er blåbær en vanlig art i øst, mens det mot vest kommer inn flere lågurtarter som fingerstarr, blåveis og liljekonvall. I bergsprekker i lysåpne partier finnes også blålokke og engtjæreblom. Skogen er flerdret, med høy bonitet. De grovste furutrærne og grantrærne måler 50-70 cm i

brysthøydediameter (DBH), men de finnes i alle dimensjoner. Mange eiker måler rundt 40 cm i DBH, men enkelte måler rundt 60 cm i DBH. Det ble blant annet funnet en grov eik med godt utviklet sprekkebark som målte over 200 cm i omkrets og en eikegadd som målte 160 cm i omkrets. Den døde veden i området er ujevnt fordelt, med mest død ved i rasmarker og minst i partier med mye furu. Det er samlet sett lite død ved i området, men det finnes død ved av alle treslag og en del godt nedbrutt død ved.

Artsmangfold: Området har stor variasjon i treslag, og er fleraldret. Den vestlige eksposisjonen og det åpne skogbildet gir godt grunnlag for et rikt insektsmangfold. Av vedsopp ble det registrert svovelkjuke og oksetungesopp (NT) på eik og noen kjuker på osp. Rik bakke med lind og hassel gir potensial for krevende arter av markboende sopp.

Bruk tilstand og påvirkning: Det finns stubber etter hogst spredt i området, særlig i den østre delen. Mindre stier går også gjennom skogen.

Fremmede arter: I tilknytning til en liten flate i nordøst, rett utenfor avgrensningen, vokser både kanadagullris (SE) og rødhyll (SE)

Del av helhetlig landskap: Mer urørte skogområder, med naturskogs kvaliteter finnes kun spredt i landskapet, men utgjør her en langstrakt lise. Eikekvaliteter er ellers mest funnet på enkeltstående eiker (og små skogholt) i kulturlandskapet og i bebyggelsen.

Verdivurdering: Lokaliteten er stor (ca. 50 daa) og er variert både hva gjelder treslagssammensetning og trealder. Det er generelt relativt lite død ved, men middels store mengder i rasmarker. Den døde veden finnes i alle nedbrytningsklasser, men det meste er lite nedbrutt. Det er spor av (plukk-)hogst. Ask (VU) finnes spredt i skogen, særlig knyttet til fuktdrag. Oksetungesopp (NT) ble registrert på eik og det er potensial for enkelte andre rødlistede vedsopper og for insekter. Samlet vurderes lokaliteten som viktig (B), men fortsatt i nedre sjiktet av skalaen.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene i skogen vil være å unngå hogst og andre tiltak og la skogen utvikle seg fritt.

281 Frøtvet I

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på gårdstunet til Frøtvet gård i Røyken kommune. Den består av to styvete asker som står ved innkjørselen til gårdstunet. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Askene er begge styvete og er hule. De har omkrets på henholdsvis 180 cm og 140 cm.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på askene, men gamle hule løvtrær kan huse et mangfold av insekter i hulheter og lav og mose på stammen.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne er nylig styvete og ser vitale ut til tross for hulheter i stammen. De står i et tett kratt.

Fremmede arter: Askene står i et tett kratt med hagebusker, inkludert fremmede arter.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange hule løvtrær i nærheten, men få styvete asker.

Verdivurdering: Hule, styvete asker med noe vedmold som står åpent på et gårdstun, omgitt av hagebusker og kratt. Lokaliteten skåret middels til høyt for størrelse og vedmold. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til hul, styvete ask er å fortsette styving og å fristille askene slik at stammene blir solbelyste. Det anbefales derfor å rydde kratt rundt askene og fortsette å styvete askene med noen år mellom hver styving. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig og bør derfor ikke forekomme.

282 Frøtvet II

Tresatt kulturmark – Rik hagemark uten styva trær Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Arealet er i 2010 også avgrenset som en MiS-figur med rik bakkevegetasjon (lågurt-eikeskog). Lokaliteten er ikke grundig befart, pga høy tetthet av beitedyr i hagen ved befaringsvei.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Frøtvet gård i Røyken kommune. Den består av en kolle med hagemark og grove gamle eiker som ligger mellom en liten vei og gårdstunet på Frøtvet gård. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen tresatt kulturmark, men beskrives enkelt som en eikehage på litt rik mark. Flere eiker i hagemarken omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Mange eiker måler rundt 220 cm, men det finnes også både tynnere og grøvre eiker. Flere har sprekkebark på ca. 1,5-2 cm, men noen av de grøveste har trolig grøvre sprekkebark. Flere har døde greiner i kronen og det er også død ved på bakken. Det er trolig hulheter i noen av eiketrærne, men da alle ikke ble grundig undersøkt er dette ikke bekreftet. Feltsjiktet er sparsomt, men litt rikt med arter som for eksempel markjordbær. I tillegg til eiker vokser også bjørk og andre boreale løvtrær i hagemarken.

Artsmangfold: Eikehårskål er registrert på en av eikene og finnes trolig på flere. Gamle og hule eiker har stort potensial for rik insektsfauna og trær med grov sprekkebark vil kunne huse sjeldne kryptogamer.

Bruk tilstand og påvirkning: Feltsjiktet er noe preget av tråkk og gjødsling. Det vokser opp mindre trær i kronen til flere av eikene. Lengst sør er det lagret mye grus inntill og over trebasis på en grov eik.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i hagemarken av betydning for mangfoldet knyttet til eik.

Del av helhetlig landskap: Store edelløvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, hvorav flere mellom 15 og 100 m unna.

Verdivurdering: Eikehage på 4 daa, med mange grove eiker, i hevd med beite av storfe. Det finnes også flere store eiker i nærområdet både som enkelttrær og i gammel hagemark og skog. Det er ikke registrert rødlistearter, men potensialet knyttet til grove og potensielt hule eiker er middels til stort. Det er ikke stor variasjon i grunntyper, men dette er heller ikke vurdert som en viktig parameter for lokaliteten. Lokaliteten skårer middels på størrelse og høyt på tilstand, påvirkning og landskapsøkologi og vurderes samlet som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjæres unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde greiner som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eikene må gjerne fristilles ved å fjerne kratt og mindre trær som vokser opp i kronen til de grove eikene.

283 Frøtvet III

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: C Areal : 4,2 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave

av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Arealet er i 2010 også avgrenset som en MiS-figur med rik bakkevegetasjon (lågurt-eikeskog).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest for Frøtvet gård i Røyken kommune. Den består av en vestvendt skrent mellom en liten vei og et jorde. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvskog av typen lågurt-eikeskog, men kunne også vært beskrevet som en eikehage i sen gjenvekstfase og som ikke er i hevd. Skogen er løvdominert, med eik, osp, ask, spisslønn, alm og hassel som viktige treslag, men også med innslag av gran. Feltsjiktet er litt rikt med urter og bregner. I skogholtet vokser noen grove eiker som omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Disse er beskrevet som egne naturtypelokaliteter. Det finnes død ved av osp og andre løvtrær, men i små konsentrasjoner.

Artsmangfold: Begerfingersopp er registrert på en ospelåg og det er potensial for insekter knyttet til grove og hule eiker.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen har vært mer åpen og beitemarkspregert tidligere, men fremstår nå som et lite skogholt. Det er en god del søppel i en bekk som krysser lokaliteten i midtre del.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter av betydning.

Del av helhetlig landskap: Edelløvskog finnes gjerne på god jord i tilknytting til jordbruksmark i Røyken kommune, blant annet på vestsiden av Frøtvedtåsen som ligger rett sør for avgrenset lokalitet.

Verdivurdering: Lågurt-eikeskog på 4 daa, med innslag av flere treslag, gamle eiketrær og lite død ved. Lokaliteten skårer middels på størrelse og lavt på arts mangfold og påvirkning. Samlet vurderes lokaliteten som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet vil være å la trærne i skogholtet bli gamle og å unngå å fjerne død ved. I tilknytting til de grøveste eiketrærne kan imidlertid fristilling vurderes, og særlig gran kan fjernes. Langs etter en dal, midt i lokaliteten, bør det utføres søppelrydding.

284 Frøtvet IV

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Frøtvetveien sørvest for Frøtvet gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står mellom vei og et lite skogholt. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 202 cm. Treet har ca. 1,5 cm dyp sprekkebark. Flere av de nedre greinene i kronen er døde eller døende. Treet har ingen synlige hulheter, men har spor etter å ha vært i bruk som festepunkt ved gjerdning.

Artsmangfold: Eikehårskål er registrert på stammen av treet, men ingen andre spesielle arter. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står tett intill et skogholt, som tidligere var en mer åpen hagemark. Det skygges ut fra vest av høyvokste trær.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, hvorav flere mellom 15 og 100 m unna.

Verdivurdering: Litt grov eik med dårlig utviklet sprekkebark og med flere døde og døende greiner i nedre del av kronen. Uten synlige hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, men høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjæres unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne fristilles ved at nærtstående trær og busker fjernes.

285 Frøtvet V

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Frøtvetveien sørvest for Frøtvet gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står rett ved et vedskur på en liten plass mellom en vei og et skogholt. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 200 cm. Treet har ca. 1-1,5 cm dyp sprekkebark. Mange av de nedre greinene i kronen er døde eller døende. Treet har ingen synlige hulheter, men har flere skader og er trolig innhul i deler av stammen.

Artsmangfold: Eikehårskål er registrert på stammen av treet, men ingen andre spesielle arter. Muligens vokser også eikegreinkjuke på en grov grein høyt oppe i treet, men den satt for høyt opp til å kunne artsbestemmes sikkert. Det er foreløpig et begrenset potensial for andre rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står tett intill et vedskur på en liten plass og kun få meter fra et lite skogholt i vest som skygger ut treet under deler av dagen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, hvorav flere mellom 15 og 100 m unna, blant annet en døende eik med dbh på 150 cm som står rett i nærheten.

Verdivurdering: Litt grov eik med dårlig utviklet sprekkebark og med flere døde og døende greiner i nedre del av kronen. Uten synlige hulheter, men med flere skader som kan ha gitt opphav til hulheter som ikke er synlige. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, men høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne fristilles ved at nærtstående trær og busker i vest fjernes.

286 Frøtvet VI

Store gamle trær – Eik Verdi: **C** Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Frøtvetveien sørvest for Frøtvet gård i Røyken kommune. Den består av to eiketrær som står tildels inne i et lite skogholt vest for en liten plass med et vedskur. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den består av to eiker som står på gjengrodd kulturmark og derfor begge omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Begge eikene har en omkrets i brysthøyde på 205 cm. Den ene eika har ca. 1,5 cm dyp sprekkebark og den andre har ca. 1 cm dyp sprekkebark. Eikene er ikke synlig hule. Mange av de nedre greinene i kronen er døde eller døende.

Artsmangfold: Det er ikke registrert noen spesielle arter på eikene. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Eikene står skyggefullt i en tidligere mer åpen beitehage som nå har fått karakter av edelløvskog.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere kun 10 til 100 m unna.

Verdivurdering: Litt grove eiker med dårlig utviklet sprekkebark og med flere døde og døende greiner i nedre del av kronen. Uten synlige hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, men høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendige, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne fristilles ved at nærtstående trær og busker fjernes for å slippe mer lys inn til stammen og til greinene.

287 Frøtvet VII

Store gamle trær – Eik Verdi: **B** Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nær Frøtvetveien sørvest for Frøtvet gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i jordekanten ved et lite skogholt. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 270 cm. Treet har ca. 1,5-2 cm dyp sprekkebark. Eika er innhul og har flere døde greiner i kronen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert noen spesielle arter på eiken, men det er heller ikke gjort undersøkelser av insektsmangfoldet knyttet til hule trær. Det er potensial for rødlistearter av insekter knyttet til hule eiker, men foreløpig et begrenset potensial for andre rødlistearter på treet. På sikt vil potensialet øke.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står i en jordekant, men skygges ellers ut av et skogholt i sør og øst.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, hvorav flere mellom 15 og 100 m unna.

Verdivurdering: Middels grov eik med sprekkebark opp mot 2 cm dyp og med synlige hulheter og død ved i kronen. Lokaliteten skårer høyt på størrelse for synlig hule eiker og landskapsøkologi og lavt til middels på treegenskaper. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendige, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne fristilles ved at nærtstående trær og busker fjernes for å slippe mer lys inn til stammen og til greinene.

288 Kjøyaveien 9

Store gamle trær – Eik Verdi: **B** Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i hagen til Kjøyaveien 9 i et boligfelt mellom Hurumveien og Astrid Skares vei i Røyken kommune. Den består av et grovt eiketre som står sør for en garasje. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 360 cm. Treet har ca. 2,5-3 cm dyp sprekkebark. Eika er hul ved basis og noen av de nedre greinene er døde. Eika har lav og bred krone.

Artsmangfold: Det er ikke registrert noen spesielle arter på eiken, men det er heller ikke gjort undersøkelser av insektsmangfoldet knyttet til hule trær. Det er potensial for rødlistearter av insekter knyttet til hule eiker, men foreløpig et begrenset potensial for andre rødlistearter på treet. På sikt vil potensialet øke.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står i en hage, rett nord for et lite skogholt som delvis skygger ut treet. Det er observert maur på stammen som trolig bor i hulrom inne i eika.

Fremmede arter: Det er flere fremmede arter i hagen, men ingen av forekomstene påvirker selve eika negativt.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav én ca 300 m i østlig retning.

Verdivurdering: Grov eik med sprekkebark opp mot 3 cm dyp og synlig hulhet ved basis. Noen av de nedre greinene er døde eller døende.

Lokaliteten skårer høyt på størrelse for synlig hule eiker og middels til høyt for treegenskaper og landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi), med verdien kan økes ved riktig skjøtsel av omgivelsene og hensyn til dødved-elementer i treet.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendige, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli

liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne fristilles ved at nærtstående trær og busker i sør og øst fjernes for å slippe mer lys inn til stammen og til greinene.

289 Havreveien 17

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i hagen til Havreveien 17 i et boligfelt mellom Hurumveien og Astrid Skares vei i Røyken kommune. Den består av et grovt eiketre som står rett ved et lite uthus og et lekehus. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 250 cm. Treet har ca. 1,5 cm dyp sprekkebark og er ikke synlig hult. Eika har lav og bred krone og noen av de nedre greinene er døde.

Artsmangfold: Eikehårskål ble registrert på stammen, men ellers ingen spesielle arter. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men på sikt vil potensialet øke.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står nokså åpent i en hage.

Fremmede arter: Det er flere fremmede arter i hagen, men ingen av forekomstene påvirker selve eika negativt.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav én ca 300 m i vestlig retning.

Verdivurdering: Middels grov eik med sprekkebark opp mot 2 cm dyp og uten synlig hulhet. Treet står nokså åpent, men noen av de nedre greinene er døde eller døende. Lokaliteten skårer middels på størrelse og landskapsøkologi. og lavt til middels for treegenskaper. Verdien blir samlet vurdert som viktig (B-verdi), men på grensen til lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjæres unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eika må gjerne få stå så solåpent som mulig og busker og mindre trær bør ikke få vokse seg opp i kronen til eika.

290 Frydenlundbakken 26

Erstatningsbiotoper på tresatt mark – Allé Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 24. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Frydenlund, nord for Frydenlundbakken 26 i Røyken kommune. Den består av en rekke med grove asketrær langs etter en mindre vei og to enkeltstående asketrær nord for alléen. Berggrunnen i området består av kvarts-feltspatporfyr og løsmassene består av marine strandavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen parklandskap av typen alléer (erstatningsbiotop tresatt mark) og store gamle trær (ask). Lokaliteten består av en askeallé med ca. 10 asketrær og to frittstående grove asketrær nord for alléen. Asketrærne måler mellom 100 og over 200 cm i omkrets i brysthøyde. De fleste er flerstammet etter hogst og/eller styving. Mange av askene har døde greiner i kronen og enkelte har hulrom ved basis.

Artsmangfold: Det vokser både lav og mose på stammene, men det ble ikke gjort rettet søk etter sjeldne arter. Gamle trær kan også huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er gamle gjerder og gjerderester som delvis er innvokst i barken til flere av asketrærne i alléen. Flere av trærne er trolig rammet av askeskuddsyke. Det er en del oppslag av løvkratt rundt trærne.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter av betydning for askene i direkte tilknytting til treet, men det vokser kanadagullris (SE) i nærområdet som kan bli dominerende over for eksempel engflora.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store asker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken.

Verdivurdering: Grove edelløvtrær er viktige både for epifyttiske organismer, sopp og insekter. Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (C) basert på mengde grove trær, død ved i kronen og hulrom i stammer.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene ville være å unngå utskygging av asketrærne gjennom hogst av kratt og småtrær som vokser rundt trærne i alléen.

291 Krokoddveien 8 I

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i hagen til Krokoddveien 8, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står sammen med flere andre eiketrær mellom husene i Krokoddveien. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 220 cm. Treet har ca. 1,5 cm dyp sprekkebark. Treet har bred krone, med enkelte døde greiner, men mange av de nedre greinene er kappet en tid tilbake. Treet er rettstammet og ikke synlig hult.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert på eika. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent på en plen i en hage og har gode lysforhold.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i direkte tilknytning til treet, men det finnes fremmede arter i hagene i området.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna. Det finnes også flere eiker med stammeomkrets under 200 cm i området, og som ikke omfattes av forskriften.

Verdivurdering: Litt grov eik med dårlig utviklet sprekkebark og med flere arr etter tidligere kappede greiner som står solåpent i plenareal. Uten synlige hulheter. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, men høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne også fortsettsvis stå lysåpent og det anbefales å fjerne eventuelt kratt som kommer opp i nærheten, men å la de mindre eikene i området stå.

.....

292 Krokoddveien 8 II

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i utkanten av hagen til Krokoddveien 8, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står sammen med flere andre eiketrær mellom husene i Krokoddveien. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 215 cm. Treet har ca. 1,5 cm dyp sprekkebark. Treet har høy, nokså bred krone, med enkelte døde greiner i nedre del. Noen greiner i nedre del av kronen er tidligere kappet. Treet er ikke synlig hult.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert på eika. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent på en plen i en hage og har gode lysforhold. Det er lagret en del materiale under treet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i direkte tilknytning til treet, men det finnes fremmede arter i hagene i området.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna. Det finnes også flere eiker med stammeomkrets under 200 cm i området, og som ikke omfattes av forskriften.

Verdivurdering: Litt grov eik med dårlig utviklet sprekkebark, med enkelte tidligere kappede greiner og uten synlige hulheter og som står solåpent i utkanten av en plen. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, men høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne også fortsettsvis stå lysåpent og det anbefales å fjerne eventuelt kratt som kommer opp i nærheten, men å la de mindre eikene i området stå.

.....

293 Krokoddveien 6

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en liten allé langs etter innkjørselen til Krokoddveien 6, mellom en grusvei og et jordbruksareal øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står sammen med flere andre eiketrær mellom husene i Krokoddveien. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 200 cm. Treet har ca. 1,5 cm dyp sprekkebark. Treet har høy og vital krone, med enkelte døde greiner. Nedre del av stammen har mye mose og lav. Eika er ikke synlig hult.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert på eika. Det er foreløpig et begrenset potensial for andre rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent mellom en grusvei og et jorde og er i liten grad påvirket av utskygging.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i direkte tilknytning til treet, men det finnes fremmede arter i hagene i området.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna. Det finnes også flere eiker med stammeomkrets under 200 cm i området, og som ikke omfattes av forskriften.

Verdivurdering: Litt grov eik med dårlig utviklet sprekkebark, med enkelte tidligere kappede greiner og uten synlige hulheter, som står solåpent ved en grusvei. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper, men høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne også fortsettsvis stå lysåpent og det anbefales å fjerne eventuelt kratt som kommer opp i nærheten, men å la de mindre eikene i området stå.

.....

294 Krokoddveien 10 I

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i ved Krokoddveien 10, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står åpent som et turren i et område med flere andre eiketrær i Krokoddveien. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 315 cm. Treet har ca. 3 cm dyp sprekkebark. Treet har bred og lav krone, med lite død ved i kronen og spor etter at noen av de lavere greinene er kappet. Eika er ikke synlig hult.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert på på eika. Det er foreløpig et visst potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, og dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent som turren og er ikke påvirket av utskygging. Det er tidligere blitt brukt som elstolpe/telefonstolpe og har noen skader på grunn av dette. Eika kan være innhul i tilknytning til slike eller andre skader, men hulhet ble ikke observert ved befaringen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i direkte tilknytning til treet som truer kvalitetene til eika, men det finnes fremmede arter i hagene i området.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna. Det finnes også flere eiker med stammeomkrets under 200 cm i området, og som ikke omfattes av forskriften.

Verdivurdering: Grov eik med 3 cm dyp sprekkebark som står solåpent i et område med mange forskriftseiker. Eika er ikke synlig hul. Lokaliteten skårer middels til høyt for størrelse, lav til middels for treegenskaper og høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendige, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde greiner som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne også fortsettsvis stå lysåpent og det anbefales å fjerne eventuelt kratt som kommer opp i nærheten, men å la de mindre eikene i området stå.

.....

295 Krokoddveien 10 II

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlisterkategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av en liten kolle i hagen til Krokoddveien 10, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i en kant med flere eiketrær mellom en grusvei og en mindre kolle. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 215 cm. Treet har ca. 1,5-2 cm dyp sprekkebark. Eika har nokså smal krone og flere greiner er døde eller kappet. Det ligger greinkapp på bakken rundt treet. Det er sannsynlig at eika er innhult, men det ble ikke funnet noen synlige hulheter.

Artsmangfold: Både eikemusling og svovelkjuke vokser på eika. Dette gjør det sannsynlig at treet er innhult og kan huse spesielle insekter knyttet både til hulheter og til svovelkjuken. Det er foreløpig et lite potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent nedenfor en kolle. Det er en del buskas i vegetasjonen rundt, men ingen småtrær som rekker opp i kronen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i direkte tilknytning til treet som truer kvalitetene til eika, men det finnes fremmede arter i hagene i området.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna. I kanten til kollen står flere eiker i størrelseorden 140 til 180 cm i brysthøydeomkrets og hele kollen er å regne som en småbiotop med eikekvaliteter.

Verdivurdering: Litt grov eik med sprekkebark på 1,5-2 cm som står solåpent i en kant med mange eiker. Eika er ikke synlig hul, men infisert av svovelkjuke og har trolig større eller mindre hulheter i stammen. Kronen er glissen. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, lavt til middels på treegenskaper og høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi), men med større potensial enn mange av de andre C-eikene i området.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendige, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde greiner som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eiken må gjerne også fortsettsvis stå lysåpent og det anbefales å fjerne mindre trær som kommer opp i nærheten, men å la eikene i kanten stå.

.....

296 Krokoddveien 10 III

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlisterkategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av en liten kolle i hagen til Krokoddveien 10, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står på en kolle med flere eiketrær og en del ask og andre løvtrær. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 210 cm. Treet har ca. 1-1,5 cm dyp sprekkebark. Eika har flere grove døde greiner i kronen og noen av de nedre greinene er kappet. Eika er innhult.

Artsmangfold: Oksetungesopp (NT) vokser ved basis av eika. Treet er innhult, men bebodd av maur som gjør levestedet mindre egnet for andre insekter. Det er foreløpig et lite potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Eika står i et lite skogholt og det er både busker og mindre trær som vokser opp i kronen eller skygger ut stammen til eika. Det er nylig ryddet litt kratt i området.

Fremmede arter: Det er registrert rødhyll (SE) i kratt rundt treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna. I kanten til kollen står flere eiker i størrelseorden 140 til 180 cm i stammeomkrets og hele kollen er å regne som en småbiotop med eikekvaliteter.

Verdivurdering: Litt grov eik med dårlig utviklet sprekkebark, men med hulheter og en registrert rødlisteart, oksetungesopp (NT). Eika står noe skyggefullt på en kolle med flere eldre eiketrær og en del ask og andre løvtrær/busker. Lokaliteten skårer høyt på størrelse for synlig hule eiker og ellers lavt for treegenskaper. Det skårer høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendige, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde greiner som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Eika må gjerne fristilles, men mindre eiker bør få stå.

.....

297 Krokoddveien 12

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for huset i Krokoddveien 12, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i en hage i et lite kratt. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på 210 cm. Treet har ca. 1,5-2 cm dyp sprekkebark. Eika har bred og vital krone, men enkelte av de nedre greinene er kappet i tillegg til en sidestamme. Det ble ikke funnet synlige hulheter. Eika er trolig rundt 100 år, basert på telling av årsringer på en eikestubbe i samme dimensjon rett sør for huset.

Artsmangfold: Eikemusling vokser ved basis på den kappede sidestammen. Det ble ikke funnet andre interessante arter ved befarings, men store og potensielt hule eiker kan huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig et lite potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står i et lite kratt med hassel, spisslønn, hegg og stauder som fagerfredløs, som skygger ut stammen og nedre del av kronen.

Fremmede arter: Treet står i en hage med flere fremmede arter, blant annet fagerfredløs (SE), men de fremmede artene truer ikke mangfoldet i eika annet enn ved å skygge ut stammen.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna.

Verdivurdering: Litt grov eik med sprekkebark på 1,5-2 cm som står i et lite kratt i en hage i et område med mange store eiker. Eika er ikke synlig hul. Kronen er bred og vital, men med enkelte kappede greiner i nedre del. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, lavt på treegenskaper og høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendige, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til eika er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Det bør åpnes opp rundt eika gjennom å fjerne kratt og høyvokste stauder slik at både stammen og nedre greiner blir solbelyste.

.....

298 Krokoddveien 14 I

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for huset i Krokoddveien 14, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står solåpent i en hage. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på 225 cm. Treet har ca. 1,5-2 cm dyp sprekkebark, og store deler av den nedre delen av stammen er mosegrodd. Eika har bred og vital krone, med grove greiner, men enkelte av de nedre greinene er kappet. Det ble ikke funnet synlige hulheter.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert spesielle arter av sopp, lav eller mose ved befarings, men store og potensielt hule eiker kan huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig et lite potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står solåpent i en hage.

Fremmede arter: Treet står i en hage med flere fremmede arter, men disse er ikke vurdert som en trussel mot eika eller eiketilknyttede arter.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna. Det står også noen eiker på mellom 140 og 200 cm i stammeomkrets i hagen, som ikke er kartlagt som forskriftseiker.

Verdivurdering: Litt grov eik med sprekkebark på 1,5-2 cm som står solåpent i en hage i et område med mange store eiker. Eika er ikke synlig hul. Kronen er bred og vital, men med enkelte kappede greiner i nedre del. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, lavt på treegenskaper og høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendige, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til eika er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Det bør holdes åpent rundt eika.

.....

299 Krokoddveien 14 II

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst for bolighuset i Krokoddveien 14, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i kanten mellom et planert jorde og en skogkant. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på 240 cm. Treet har ca. 1,5 cm dyp sprekkebark. Eika har grove greiner, men enkelte av greinene er døde. Det ble ikke funnet synlige hulheter, men det er rikelig med død ved i kronen.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert spesielle arter av sopp, lav eller mose ved befarings, men store og potensielt hule eiker kan huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig et lite potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Basis av eika er dekket av jordmasser fra planering/masseforflytning på jordet i vest. Eika skygges ut fra øst av trær som spisslønn og gran, mens krattvegetasjon skygger stammen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i direkte tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna.

Verdivurdering: Lite til middels grov eik med sprekkebark på 1,5 cm som står skyggefullt i en jordkant med basis dekket av jordmasser i et område med mange store eiker. Eika er ikke synlig hul. Kronen har mange grove greiner og enkelte er døde. Lokaliteten skårer lavt til middels på størrelse, lavt på treegenskaper og påvirkning og høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til eika er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Jordmasser som dekker basis og nedre del av stammen bør forsiktig fjernes. Trær som vokser opp i kronen og kratt som skygger ut stammen bør fjernes slik at treet står mere solåpent.

.....

300 Krokoddveien 14 III

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst for bolighuset i Krokoddveien 14, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i kanten mellom et planert jorde og en skogkant. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på 230 cm. Treet har ca. 1-1,5 cm dyp sprekkebark. Eika har bred krone og grove greiner, men enkelte av greinene er døde. Det ble ikke funnet synlige hulheter, men det er rikelig med død ved i kronen.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert spesielle arter av sopp, lav eller mose ved befaring, men store og potensielt hule eiker kan huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig et lite potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er lagt opp jordmasser helt inntil stammen i forbindelse med planering/masseforflytning på jorden i vest. Eika skygges ut fra øst av trær og busker som gran, hassel og mindre eiker, som vokser opp helt inntil treet og delvis opp i kronen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i direkte tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna.

Verdivurdering: Litt grov eik med sprekkebark på 1-1,5 cm som står skyggefullt i en jordkant med påførte jordmasser helt inntil stammen i et område med mange store eiker. Eika er ikke synlig hul. Kronen har mange grove greiner og enkelte er døde. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, lavt på treegenskaper og påvirkning og høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til eika er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Påførte jordmasser som ligger helt inntil stammen bør forsiktig fjernes. Trær som vokser opp i kronen og kratt som skygger ut stammen bør fjernes slik at treet står mere solåpent.

.....

301 Krokoddveien 14 IV

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for bolighuset i Krokoddveien 14, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står sammen med to andre eiker mellom et jorde og noen uthus. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på 215 cm. Treet har ca. 2,5-3 cm dyp sprekkebark. Eika har bred krone og grove greiner, de fleste strekker seg godt ut på jorden i sør. Det ble ikke funnet synlige hulheter i eika. Eika står på lågurtmark.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert spesielle arter av sopp, lav eller mose ved befaring, men store og potensielt hule eiker kan huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig middels potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, og dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er festet et papprør på nedre del av stammen, med ukjent funksjon. Tre eiker står forholdsvis tett og greinene vokser inn i de andre trekronene.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter av betydning for eika i direkte tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna og to direkte i nærheten.

Verdivurdering: Litt grov eik med middels grov sprekkebark på 2,5-3 cm som står sammen med andre grove eiker i en jordekant. Eika er ikke synlig hul. Kronen er bred med grove greiner. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, lavt til middels på treegenskaper og høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi), men med større potensial enn mange av de andre C-eikene i området.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for artsmangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Kratt og mindre trær rundt eika bør holdes nede, mens eikene i nærheten bør få stå.

.....

302 Krokoddveien 14 V

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for bolighuset i Krokoddveien 14, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står sammen med to andre eiker mellom et jorde og noen uthus. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på 300 cm. Treet har ca. 2-3 cm dyp sprekkebark. Eika har bred krone og grove greiner, derav flere døde. Det ble ikke funnet synlige hulheter i stammen, men det er relativt mye død ved i trekronen. Eika står på lågurtmark og er trolig eldre enn 120 år, basert på telling av årsringer på kappet stubbe i nærheten.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert spesielle arter av sopp, lav eller mose ved befarings, men store og potensielt hule eiker kan huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig middels potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, og dette vil øke på sikt. På bakken under eiken er det registrert røykkjule på død ved av eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er festet et papprør på nedre del av stammen, med ukjent funksjon. Tre eiker står forholdsvis tett og greinene vokser inn i de andre trekronene.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter av betydning for eika i direkte tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna og to direkte i nærheten.

Verdivurdering: Grov eik med middels godt utviklet sprekkebark, som står sammen med andre grove eiker i en jordekant. Eika står noe skyggefullt mellom et jorde og noen uthus. Lokaliteten skårer høyt på størrelse og middels for sprekkebark. Den skårer høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Kratt og mindre trær rundt eika bør holdes nede, mens eikene i nærheten bør få stå.

.....

303 Krokoddveien 14 VI

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for bolighuset i Krokoddveien 14, øst for Gullhaug gård i Røyken kommune. Den består av et eiketree som står sammen med to andre eiker mellom et jorde og noen uthus. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på 250 cm. Treet har ca. 2-3 cm dyp sprekkebark. Eika har mest tynne greiner i nedre del av kronen, men grovre høyere opp. Eika står på lågurtmark.

Artsmangfold: Eikehårskål er registrert i en barksprekk. Store og potensielt hule eiker kan også huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig middels potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, og dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Eika har stammeskader med døde stammepartier, men er ikke synlig hul. Tre eiker står forholdsvis tett og greinene vokser inn i de andre trekronene.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter av betydning for eika i direkte tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km, derav flere under 300 meter unna og to direkte i nærheten.

Verdivurdering: Middels grov eik med middels grov sprekkebark på 2,5-3 cm som står sammen med to andre grove eiker. Eika er ikke synlig hul, men har stammeskader med døde partier. Lokaliteten skårer middels på størrelse, lavt til middels på treegenskaper og høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi), men med større potensial enn mange av de andre C-eikene i området.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Kratt og mindre trær rundt eika bør holdes nede, mens eikene i nærheten bør få stå.

.....

304 Krokoddveien 1

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett øst for bolighuset i Krokoddveien 1, nord for Gullhaug gård og sørøst for Huseby gård i Røyken kommune. Den består av et eiketree som står på en plen i en hage. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av et tynt til nesten manglende lag av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på 210 cm. Treet har ca. 1,5-2 cm dyp sprekkebark. Eika deler seg i flere grove stammer ca 2,5-3 m fra bakken. Eika er ikke synlig hul.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på eika, men store og potensielt hule eiker kan huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig liten potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Noen av de nedre greinene er kappet, enkelte ved stammen og andre litt lenger ute.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter av betydning for eika i direkte tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km fra treet, og noen mindre eiker (140 - 180 cm i omkrets) i samme hage.

Verdivurdering: Lite grov eik med svakt utviklet sprekkebark på 1,5-2 cm som står i hage sammen med noen mindre eiketree. Eika er ikke synlig hul. Kronen er lav med grove greiner. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, lavt på treegenskaper og middels til høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Det bør holdes åpent rundt eika slik at både stammen og kronen får mye lys.

.....

305 Krokoddveien 2

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sør for bolighuset i Krokoddveien 2, øst for Huseby gård i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i en hage. Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eika har en omkrets i brysthøyde på 300 cm, og deler seg i flere grove greiner/stammer ca. 2 m over bakken. Treet har ca. 2 cm dyp sprekkebark. Eika er synlig hul.

Artsmangfold: Eikehårskål er funnet i barksprekker. Store og hule eiker kan også huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig liten potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Noen av de nedre greinene er kappet. Det er også døde greiner i nedre del av kronen. Gamle husker som henger i eika har vokst fast. Eika står i tett kratt.

Fremmede arter: Eika står i et kratt med hagebusker som truer mangfoldet i eika først og fremst ved å skygge ut stammen og nedre delen av kronen.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er mange kartlagte eiker i en avstand av under én km fra treet.

Verdivurdering: Grov og hul eik med nokså svakt utviklet sprekkebark, som står i tett kratt i hage. Lokaliteten skårer høyt på størrelse for hule eiker og lavt for sprekkebark. Den skårer middels til høyt for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Kratt og mindre trær rundt eika bør fjernes for å øke lysinnstrålingen til stamme og krone.

.....

306 Bårsrud I

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er revidert av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Lokaliteten er i 2005 registrert av Frode N Bye som stor gammel eik på gårdstun med B-verdi. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på gårdstunet ved Bårsrud i Røyken kommune. Den består av flere grove eiker som vokser ut fra felles basis. Berggrunnen i området består av biotittgranitt og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Lokaliteten består av flere eikestammer som vokser ut fra felles basis. De tettestående eikestammene danner en felles krone. Stammene måler 210 cm, 275 cm, 175 cm og 170 cm i omkrets i brysthøyde. Stammene har varierende dybde på sprekkebarken med mellom 1 cm og 2,5 cm dyp sprekkebark. Eika har noe hulrom ved basis.

Artsmangfold: Eikemusling vokser ved basis. Store og potensielt hule eiker kan også huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved. Det er foreløpig liten potensial for rødlistearter knyttet til grov sprekkebark på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Flere av de nedre greinene er døde. Treet står tett inntil bebyggelse.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter av betydning for eika i direkte tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det står også flere store eiker i edelløvslogen rundt gårdstunet.

Verdivurdering: Flerstammet eik med hull ved basis, men nokså svakt utviklet sprekkebark, som står på et gårdstun. Lokaliteten skårer høyt på størrelse for hule eiker og lavt for sprekkebark. Den skårer middels for landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet knyttet til eik er å la grove greiner og død ved bli igjen i kronen og ikke beskjære de unødvendig, da disse utgjør viktige elementer for arts mangfoldet. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til trærne er skadelig for treet og bør derfor ikke forekomme. Det bør holdes åpent rundt eika for å sikre mye lys til stammene og kronen.

.....

307 Bårsrud II

Rik edellauskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 10,4 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Lokaliteten er del av en MiS-figur med gamle trær i lågurt-eikeskog fra 2010. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for gårdstunet Bårsrud i Røyken kommune. Den består av et skogholt langs en åsrygg, og er avgrenset mot høyspentledning i vest og kulturmark i øst. Berggrunnen i området består av biotittgranitt og løsmassene består av marine avsetninger eller mangler.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen er kartlagt som rik edelløvsskog av typen lågurt-eikeskog. Vegetasjonstypen er lågurtskog. Tresjiktet domineres av eik, mer her vokser også osp, furu, spisslønn, alm, lind, hassel og rogn. Ask skyter opp i feltsjiktet, som ellers har urter og gress som liljekonvall, blåveis, skogstorkenebb, tveskjeggveronika, lundrapp, skogsalat og bregner som ormetelg. Mange eiker måler over 100 cm i stammeomkrets og enkelte måler over 200 cm. De grøveste kunne vært avgrenset som egne naturtypelokaliteter, men er valgt inkludert i skogbiotopen. Det ble registrert enkelte grove furutrær, den grøveste med stammeomkrets på 210 cm. Det er små konsentrasjoner av død ved og den døde veden domineres av mindre dimensjoner. Lågurt-edelløvsskog er rødlistet som en sårbar (VU) naturtype.

Artsmangfold: Det er forholdsvis rik flora av lågurtarter med for eksempel blåveis og fingerstarr. På dødved av eik ble det funnet eikemusling og eikebroddsopp, sistnevnte er en svak signalart for gammel eikeskog. På en grov furu ble det registrert furustokkkjuka. Det er potensial for sopp og insekter knyttet til gamle og grove trær, særlig arter tilknyttet grov eik.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen har trolig vært mer åpen hagemark med beite tidligere, men vegetasjonen er nå dominert av skogarter. Det er nylig foretatt rydding av yngre trær og kratt og hogstavfall ligger igjen i hauger noen steder innenfor avgrensningen. Det er generelt mye oppslag av ung ask.

Fremmede arter: Edelgran finns flere steder, både som store trær og mindre planter.

Del av helhetlig landskap: Holt og randsoner med edelløvsskog og rike lågurtskoger finnes spredt i landskapet på marine avsetninger og rikere morene i grenseland mellom kulturmark og skogkoller.

Verdivurdering: Lokalitet på 10 daa med lågurt-eikeskog, som er en rødlistet naturtype. Det er flere gamle, og grove eiker (enkelte over 200 cm i omkrets) og enkelte gamle furutrær, men lite død ved. Lokaliteten skårer middels til høyt for størrelse og for rødlistet naturtype, inkludert forekomst av rødlistede treslag. Den skårer lavt for habitat-kvalitet, målt som mengde død ved og lavt til middels for påvirkning. Den får dermed verdi som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Skogen er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene, muligens med unntak for fristilling av de grovste eikene. Ved eventuell rydding bør hogstavfall av mindre dimensjoner fjernes, mens stammer over 10 cm kan bli liggende som dødved-elementer.

308 Bårsrud III

Erstatningsbiotoper på tresatt mark – Allé Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 5. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på gårdstunet ved Bårsrud i Røyken kommune. Den består av en rekke med grove asketrær langs etter en mindre vei. Berggrunnen i området består av biotittgranitt og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen parklandskap av typen allé (erstatningsbiotop tresatt mark). Lokaliteten består av 7 grove asker som danner en ensidig allé på sørsiden av en mindre vei. Asketrærne måler mellom 120 og 180 cm i omkrets i brysthøyde. Mange av askene har døde greiner i kronen.

Artsmangfold: Det vokser både lav og mose på stammene, men det ble ikke gjort rettet søk etter sjeldne arter. På stokker under asketrærne er det registrert eikemusling. Gamle trær kan huse spesielle insekter knyttet til hulheter og død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er stablet ved og gamle planker under trærne. Rett nord er det plantet en rekke med gran som skygger ut asketrærne.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter av betydning for askene i direkte tilknytting til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store asker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken.

Verdivurdering: Grove edeløvtrær er viktige for både epifyttiske organismer, sopp og insekter. Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig basert på mengde grove trær, død ved i kronen og potensielle hulrom.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene ville være å unngå utskygging av asketrærne gjennom hogst av grantrær i nord. For å unngå at trærne felles av sterke vindkast bør hogsten av gran ske over litt tid, slik at asketrærne får utviklet bedre rotsystem. Det kan også vurderes å rydde under askene slik at det blir en bedre utviklet karplanteflora i feltsjiktet.

309 Grimsrud Ø

Rik edellauvskog – Or-askeskog Verdi: B Areal : 27,3 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av Frode Nordang Bye den 01.06.2005 som rik sumpskog med verdi viktig (BN00025656).

Lokaliteten er deretter kartlagt av Kim Abel, BioFokus den 09.10.2012 i forbindelse med kvalitetssikring av rik sumpskog på oppdrag for Direktoratet for naturforvaltning og av Kirstin Maria Flynn og Helge Fjeldstad, Miljøfaglig Utredning den 04.07.2013 i forbindelse med undersøkelser av edellauvskogsforekomster i søndre Buskerud på oppdrag fra Miljødirektoratet. Data fra disse nye kartleggingene lå ved oppstart av naturtypekartleggingsprosjekt i Røyken kommune 2018-2019 ikke ute i Naturbase, og området er derfor befart igjen den 23.08.2018 av Ulrika Jansson, BioFokus. Søndre del av lokaliteten er i MiS kartlagt som rik bakkevegetasjon i 2010, men er ikke valgt ut som nøkkelbiotop. All relevant informasjon fra tidligere kartlegginger er videreført.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en svakt utviklet ravnedal som strekker seg fra nord til sør, sørvest i Røyken kommune, rett øst for gården Grimsrud. Gjennom dalføret renner det en mindre bekk som trolig til tider har flomtopper som påvirker store deler av lokaliteten, men mellom flomtoppene er det kildeisig fra de omkringliggende åsene som danner grunnlaget for naturtypen. Lokaliteten omfatter de mer eller mindre flate skogpartiene på begge sider av bekken. Lokaliteten grenser til tørrere skog i både øst og vest, samt til mer påvirkta skog i nord. I sør grenser lokaliteten mot en mindre skogbekkekløft. Berggrunnen i området består av fin- til middelskornet granitt og løsmassene består av finkornete marine avsetninger med stor mektighet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en tidvis flompåvirket og kildepreget rik edelløvskog (or-askeskog), med innslag av rik kildepreget sumpskog. Bekken meandrerer gjennom frodig skog og det er flere små dammer og sumper i tilknytning til den.

Tresjiktet er hovedsakelig gråordominert, men det er også et stort innslag av ask (NT) og gran og noe innslag av svartor, hegg, alm (NT) spisslønn og lind. Den gode produksjonsevnen har resultert i at gråora stedvis har oppnådd dimensjoner rundt 20-30 cm diameter og det har begynt å danne seg en del død ved. På sidene og spesielt i nord er det noen tørre og markante ravine-rygger med gran, ask og noe selje. I feltsjiktet vokser arter som skogstjerneblom, bekkekarse, bekkeblom, skogsivaks, sumphaukeskjegg, elvesnelle, mjødurt, krypsleie, skogsnelle, mannosotgras, brennelse, enghumleblom, korsknapp, gulldusk, sløke, kratthumleblom, skogburkne, strutseving, vendelrot, storklokke, gaukesyre, skogsalat, brunrot og klourt. De sentrale deler langs bekken har spesielt mye maigull og strutseving. Enkelte våte partier har en del slakkstarr og langstarr.

Artsmangfold: De rødlistede treslagene alm og ask (begge VU) finnes i lokaliteten. Duftkjuke ble funnet på en gammel granstubbe i 2013 og flatkjuke ble funnet på askelåg i 2018. Stor potensial for krevede karplanter og høy produksjon av insekter. Området er derfor trolig viktig for fugler. Langs etter bekken er det noen steder leirutrasninger med naken leire, et egnet sted for pionermoser som flaggmose og grøftelommemose. I elva ble kjølelv-mose registrert i 2013. Bekkeblonde, bekkelundmose, bekkeskeimose, prakthinnemose, ospemose, stubbeblonde, kysttormemose, orekjuke, kanelkjuke og rødrandkjuke er også registrert i lokaliteten (Artskart).

Bruk tilstand og påvirkning: Hele området er en del påvirket av tidligere hogster slik at skogen er forholdsvis ung, men med innslag av eldre trær. Det er noe død ved i og langs bekken, både stående og liggende. Gamle granstubber er et vanlig innslag. Det er et par gamle skogsveier som krysser bekken. En gammel vei krysser oppå en gammel demning, som tidligere kanskje har utgjort demningen for en isdam eller en lita mølle.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i en mindre ravnedal som overgår i en bratt kløft sør for lokaliteten. Det er flere skogområder med varmekjære treslag og død ved i nærområdet.

Verdivurdering: Lokaliteten er stor, 27 daa. Or-askeskog og rik sumpskog er delvis rødlistede naturtyper innenfor henholdsvis høgstaude-edelløvskog (VU) og kildeedelløvskog (VU). Mesteparten av arealet er gråordominert og kun mindre areal faller derfor inn under disse rødlisteenhetene. Skogen er forholdsvis ung, og det er lav tetthet av død ved og gamle trær. Lokaliteten har et stor mangfold av karplanter og god potensial for både insekter og fugler. Samlet vurderes lokaliteten som viktig (B.verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske kvalitetene i området vil være å la skogen utvikle seg fritt. Mengden gamle trær og død ved vil da øke og derved også mangfoldet knyttet til slike elementer.

310 Grimsrud SØ

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: C Areal : 16 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 23. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for gården Grimsrud, sørvest i Røyken kommune. Den ligger i en liten bekkeløft som strekker seg fra en rik edelløvskog på leire i nord, ned til veien i sør som avskjærer bekkedalen fra Grimsrubbukta. Berggrunnen i området er granitt og løsmasselaget består av et tynt lag med strandavsetninger med hyppige fjellblomster.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder gammel lavlandsblandingsskog av typen boreonemoral blandingsskog. Skogen vokser på vest- og østsiden av en bekk. I nordre del renner bekken i en dyp bekkeløft med bratte bergvegger og fossefall, og i søndre del i flattere terreng med mer løsmasser. Gran dominerer i tresjiktet, men det er også innslag av alm, ask og spisslønn. I sør kommer det også inn gråor, rogn, hegg, selje og lind. De grøveste granene måler ca. 60 cm i diameter, men de fleste har mindre dimensjoner. Det finnes en god del død ved i området, både stående døde trær, grangadd og læger, men de fleste i tidlige nedbrytningsfaser. Skogen er høyproduktiv og lavereliggende. I sør er det mye død ved av flere treslag.

Artsmangfold: Både ask og alm (begge VU) finnes i området. Ingen sjeldne arter av vedboende sopp ble funnet, kun vanlige arter som vedmusling og rødbrandkjuke ble notert på grov granlåg. I et lite sumpparti lengst sør vokser slakkstarr.

Bruk tilstand og påvirkning: Det inngår noe ungskog i vest og øst og det forekommer enkelte stubber innenfor avgrensningen.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør nedre delen av en sammenhengende skog langs etter bekken som munner i Grimsrubbukta.

Verdivurdering: Lokaliteten er 16 daa, er lavereliggende og høyproduktiv og har moderat mengde av dødved-elementer. Gran dominerer i tresjiktet, med innslag av både edelløvtrær, herunder både alm (VU) og ask (VU) og boreale løvtrær. Det er ikke registrert andre rødlistearter, men det er potensial for både vedboende sopp og insekter. Samlet vurderes området som lokalt viktig (C), men verdien vil øke dersom skogen får utvikle seg fritt og død ved ikke fjernes.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene vil være å la skogen utvikle seg fritt, uten tiltak. Da skogen er høyproduktiv vil det raskt dannes mye død ved, og arter som er avhengige av dette vil få bedre levekår.

.....

311 Tjuvekollen S

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: C Areal : 4,7 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 4. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Det var tidligere registrert en punktføremst med eikeskog (Haug, BN00025672) i Naturbase, basert på undersøkelser av Geoteam 1988 (Vernekatalogen 75-76). Området rundt punktføremsten er i 2019 feltbefart for å avgrense eventuelle naturverdier. BN-numret er videreført for en annen lokalitet i nærområdet, mens denne lokaliteten er en nyregistrering.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en kløft sørøst for Tjuvekollen og øst for Igletjern i Røyken kommune. Berggrunnen består av fattig, grovkornet granitt og løsmassene består av torv lengst vest og et tynt lag av marine avsetninger og blokkmark forøvrig.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en smal kløft med gammel lavlandsblandingsskog av typen boreonemoral gran-blandingsskog på lågurtmark. Tresjiktet er dominert av grov gran, med innslag av ask, spisslønn og hassel. I busk- og feltsjikt er det registrert tysbast, store bregner, liljekonvall og kranskonvall. De grøveste grantrærne måler ca. 80 cm i brysthøyde og flere måler rundt 60 cm i brysthøyde. Løvtrærne har mindre dimensjoner. Det ligger et fåtall granlæger innenfor avgrensningen, både godt nedbrutte og nye.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert rødlistearter innenfor avgrensningen, men det er noe potensial for vedboende sopp knyttet til gran og markboende sopp knyttet til hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er ikke spor av hogst i den avgrensede kløften, men hele arealet rundt er hogstpåvirket.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger isolert fra annen gammelskog.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, men er høyproduktiv og lite påvirket. Den har rikt feltsjikt og noe død ved som gir noe potensial for sjeldne arter. Samlet vurderes lokaliteten som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene innenfor avgrensningen vil være å unngå hogst og andre tiltak for å begunstige arter knyttet til grove trær og død ved.

.....

312 Villingstadåsen S

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog Verdi: B Areal : 8 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 4. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Hele området er i 2010 registrert som MiS-figur med rik bakkevegetasjon og midtpartiet er registrert som MiS-figur liggende død ved.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en sørvest skrent sør for Villingstadåsen, i Røyken kommune. Berggrunnen i området er grovkornet granitt og løsmasser mangler stort sett. Det er flere bratte bergvegger og store blokk innenfor avgrensningen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder gammel lavlandsblandingsskog av typen boreonemoral gran-blandingsskog. Skogen vokser på svak lågurtmark og lågurtmark. Gran dominerer i tresjiktet, men med stort innslag av andre treslag som eik, spisslønn, osp, rogn, selje og barlind. Hassel finnes spredt i busksjikt. Mye gress i feltsjiktet, men også urter som blåveis og trollbær. Grantrærne måler ca. 50-60 cm i brysthøydediameter (dbh), mens eik og spisslønn måler opp mot 30-40 cm i dbh. Generelt små til middels mengder av død ved, men i partier finnes det rikelig med både stående og liggende død ved av først og fremst gran, men også eik og andre løvtrær. Kontinuiteten i granved er lav, med mest nydøde trær.

Artsmangfold: Barlind (VU) står spredt i skrenten, enkelte måler opp mot 20-30 cm i dbh. Eikebroddsopp er vanlig på eikelæger, og det er potensial for ruteskorpe og for dødved-arter knyttet til gran. Rikt feltsjikt gir også grunnlag for markboende sopp. Den sørvest eksposisjonen gjør området interessant også for insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er eldre, med innslag av gamle trær, men den har trolig vært påvirket av noe hogst tidligere.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter innenfor avgrensningen.

Del av helhetlig landskap: Rett øst for lokaliteten ligger en eikedominert skog med innslag av barlind.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis liten (8 daa), men er rik og har stort innslag av det rødlistede treslaget barlind (VU). Partier med mye død ved. Potensial både for vedboende og markboende sopp og for insekter. Lokaliteten vurderes samlet som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene innenfor avgrensningen vil være å la skogen utvikle seg fritt.

.....

313 Villingstadåsen SØ

Rik edelløvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 42,6 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 4. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave

av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Sørvestre del av området er i 2010 registrert som MiS-figur med rik bakkevegetasjon.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en sørvendt skrent sørøst for Villingstadåsen, i Røyken kommune. Berggrunnen i området er grovkornet granitt og løsmasser mangler stort sett. Det er flere bratte bergvegger og store blokk innenfor avgrensningen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder rik edelløvskog av typen lågurt-eikeskog som er rødlistet under rødlisteenheten lågurt-edelløvskog (VU). Skogen vokser på svak lågurtmark, med innslag av svak bærlyng-lågurtmark, lågurtmark og blåbærmark. Eik dominerer i tresjiktet, men med innslag av spisslønn, barlind og noe furu, gran, lind og hassel. I busksjiktet finnes eierkratt. I feltsjiktet er blåbær vanlig, men her vokser også markjordbær, liljekonvall, gulaks, men også urter som blåveis, myske og trollbær. Mange av eikene måler 40-55 cm i brysthøydiameter (dbh), men det finnes både tynnere eiketrær og enkelte grove enkeltstående eiker som er over 60 cm dbh som har sprekkebark med ca. 2 cm dybde. Barlinder måler rundt 20-30 cm i dbh. Det er små mengder død ved i lokaliteten, men død ved i flere nedbrytningsklasser finnes.

Artsmangfold: Barlind (VU) finnes i hele området. Svovelkuke og eikebroddsopp er vanlig på eik og eikelåg i området og det er stor potensial for andre eiketilknyttede arter som oksetungesopp og ruteskorpe. Den sørvendte eksposisjonen gjør området interessant også for insekter. Rikt feltsjikt gir også grunnlag for markboende sopp.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er gammel, men det er relativt lite død ved. Skogen har trolig vært beitet en tid tilbake, men har hatt kontinuitet i tresjikt av eik.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter innenfor avgrensningen.

Del av helhetlig landskap: Rett vest for lokaliteten ligger en grandominert skog med innslag av barlind.

Verdivurdering: Lokaliteten er stor (ca. 42 daa) og er dominert av gamle eiker på tynt jordsmonn. Det inngår både lågurtskog, svak lågurtskog og bærlyng-lågurtskog. Barlind (VU) forekommer hyppig. Det er ikke funnet rødlistearter av vedsopp eller markboende sopp, men det er klart potensial for slike funn. Sørvendt eksposisjon gir også potensial for insekter. Samlet vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi). Fremtidige funn av eiketilknyttede rødlistearter vil kunne heve verdien til svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for det biologiske mangfoldet i lokaliteten vil være å unngå hogst og andre større tiltak.

.....

314 Nordre Mortensrud III

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Klemmetsrudveien ved nordre Mortensrud i Røyken kommune. Lokaliteten består av to eiker i et lite skogholt mellom gårdstun og vei.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den består av to eiker som står nært inntil hverandre. Trærne har stammeomkrets på 200 respektive 190 cm. Begge trærne er hule ved/under basis. Trærne har ikke grov sprekkebark, men det er enkelte døde greiner i kronen. Trærne er ellers vitale. De omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på trærne. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står i gjengrodd småskog av lønn og andre løvtrær, og de har trolig stått mer åpent tidligere. En delstamme av det ene treet er tidligere blitt hogd.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter inntil trærne.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Gunnerud/Klemmetsrud. Det er andre kartlagte eiker i et par hundre m avstand, og to i absolutt nærhet.

Verdivurdering: To litt grove eiker, med mindre hulheter ved basis. Lokaliteten skårer lavt på størrelse, middels på treegenskaper og middels-høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Noe av småskogen under og inntil trekronene bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen bør ikke forekomme.

.....

315 Nordre Ski sør

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Nordre og Søndre Ski i Røyken kommune. Den består av et tre på et gårdstun.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er en styvet ask, ca. 4 m høy, med stammeomkrets på ca. 280 cm. Treet har noe grov sprekkebark. Det er hulheter i gamle greinhull en bit opp i treet. Det er også muligens en hulhet ved basen.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er noe potensial for rødlistearter, spesielt av insekter, knyttet til gamle og hule løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent i gressmark. Det er nylig styvet. Det ser ut til å være gravd ved roten av treet, hvilket kan ha skadet treet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i nærheten av treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Ski/Mortensrud. Det er andre kartlagte asker på litt over en km avstand.

Verdivurdering: Grov ask på tun, med begynnende hulhet. Lokaliteten skårer middels på størrelse, treegenskaper og lavt/middels på landskapsøkologi. Samlet blir verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Treet bør fortsette å styves jevnlig. Død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grove grener eller stammedeler som faller ned bør få bli liggende i nærheten. Gravearbeider i rotsonen til bør ikke forekomme, og eventuelle oppslag av løvkratt under og inntil treet bør fjernes.

.....

316 Skiveien I

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inntil Skiveien mellom Mortensrud og Ski i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i et lite skogholt i kant mellom grusvei og jorde.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Eika er høyvokst, med en forholdsvis smal krone, og har stammeomkrets på ca. 205 cm. Treet har ca. 2 cm dyp sprekkebark, og har enkelte døde greiner i kronen. Det omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på eika. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står i et lite holt av yngre lønn, alm og andre løvtrær. Det er en vegbom tett ved, og en stålvajer tilknyttet denne skjærer inn i trestammen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter inntil treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Ski/Mortensrud. Det er andre kartlagte eiker i et par hundre meters avstand, og én i absolutt nærhet.

Verdivurdering: Litt grov eik, men uten hulheter og andre spesielle treegenskapet. Står noe skyggefullt. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Stålvajeren som skjærer inn i stammen bør prøves flyttet, slik at den ikke skader treet. Noe av småskogen under og inntil trekronen kan med fordel fjernes, slik at trestammen får mer sollys. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme.

.....

317 Skiveien II

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inntil Skiveien mellom Mortensrud og Ski i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i et lite skogholt i kant mellom grusvei og jorde.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Eika er høyvokst, har middels bred krone, og har stammeomkrets på ca. 220 cm. Treet har ca. 2,5 cm dyp sprekkebark, og har enkelte døde greiner i kronen. De omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på eika. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står i et lite holt av yngre alm, gråor og andre løvtrær, og det har trolig stått mer åpent tidligere.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter inntil treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Ski/Mortensrud. Det er andre kartlagte eiker i et par hundre meters avstand, og én i absolutt nærhet.

Verdivurdering: Litt grov eik, men uten hulheter og lite andre spesielle treegenskapet. Står noe skyggefullt. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Noe av småskogen under og inntil trekronen kan med fordel fjernes, slik at trestammen får mer sollys. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen til treet bør ikke forekomme.

.....

318 Mortensrud Ø

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 32,3 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Mortensrud og Ski i Røyken kommune. Den består av et relativt stort skogholt i tilknytning til kulturlandskapet, og det grenser til åker på flere sider. Berggrunnen består av biotitt-granitt. Det er et par koller med bart fjell og tynt jordsmonn, men ellers morene og i de laveste partiene marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog av utformingen lågurt-eikeskog. Den er relativt stor og variert. Lågurtskog med eik og andre løvtrær dominerer, men det er innslag av lyngskog med furu på et lite høydeparti på vestsiden, og i øst er det en bergknaus med flekker av nakent berg. I en forsenkning er det også noe friskere vegetasjon. Eik, hassel og osp dominerer tresjiktet, men det er stor variasjon i treslag med forekomst av ask, lønn, gran, furu, rogn, svartor og hegg. Det er stedvis hasseldominans hvor større gran og eik er hogd. Det er også enkelte grove eiker med stammeomkrets over 200 cm, hvorav én nær jordekant er registrert som utvalgt naturtype hul eik. Det er i tillegg en god del eiker i størrelsesorden 150-200 cm. Én hul eik med ca. 140 cm omkrets ble observert. På kollen i vest er det flere grove furuer. Det er i partier en del relativt grov osp 150-190 cm stammeomkrets. Det er en del dødved med både høystubber og læger, spesielt av osp, men også noe eik. Lågurt-edelløvskog er rødlistet som en sårbar (VU) naturtype.

Artsmangfold: Det er lågurtflora, med arter som blåveis, knollerteknapp, markjordbær, teiebær, liljekonvall og fingerstarr. På enkelte solbelyste knauser vokser engtjæreblom og smørbukk. Det er noe potensial for markboende sopp knyttet til rik eik-hasselskog. Det er også potensial for sopp og insekter knyttet til gamle og grove trær. På et ospelæger ble den rødlistede arten ospelvitkjuke (NT) funnet.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en del gamle stubber som vitner om tidligere uttak av gran og eik, og litt mer hogstpåvirkning med ungskog i partier av området. Det er nylig samlet en del hauger med kvist, og det er trolig ryddet en del hassel.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Holt og randsoner med edelløvskog og rike lågurtskoger finnes spredt i landskapet på marine avsetninger og rikere morene i grenseland mellom kulturmark og skogkoller.

Verdivurdering: Relativt stor lokalitet med lågurt-eikskog, som er en rødlistet naturtype. Det er del elementer av gamle trær (eik og furu), og en del død ved (osp). Én rødlistet sopp registrert. Lokaliteten skårer høyt for størrelse, middels for rødlistet type, påvirkning og habitatkvalitet, og lavt-middels for arter. Den får dermed verdi som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene. En kan evt. ta ut noe gran, spesielt yngre trær som er på vei opp, og rydde noe oppslag av borealt løv (men ikke hassel).

.....

319 Mortensrud Ø II

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Mortensrud og Ski i Røyken kommune. Den består av et eiketre som står i i kant av lågurtskog grensende til et jorde.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Treet er delt i tre stammer, og er høyvokst med halvbred krone. Stammeomkrets er på 200, 220 og 230 cm. Treet har ca. 2 cm dyp sprekkebark, og har enkelte døde greiner i kronen. Det omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på eika. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet er vitalt, og står i et skogparti ca. 5 m fra jordekant.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter inntil treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet Ski/Mortensrud. Det er andre kartlagte eiker i et par hundre meters avstand, og treet inngår i en større eikeskogslokalitet.

Verdivurdering: Litt grov flerstammet eik, men uten hulheter og lite andre spesielle treegenskaper. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen bør ikke forekomme.

.....

320 Grav

Store gamle trær – Ask Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Grav (den sørlige av de to gårdene), øst for Klemmetsrudveien i Røyken kommune. Den består av tre styvingsaker på et gårdstun, og står på vestsiden av bolighuset.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Det er tre styvede og hule asketrær. De to største trærne er svært grove, med stammeomkrets på ca. 5-5,5 m. Begge disse trærne er innhule, i tillegg til at det er flere mindre hull høyere opp. Det tredje treet er mindre, med en omkrets på ca. 180 cm, men også dette treet blir styvet. De to største trærne har svært grov sprekkebark og dødvedpartier.

Artsmangfold: Bleikdoggnål (NT) vokser i store mengder på de to største trærne. Det er potensial for andre sopp- og lavararter, og ikke minst et stort potensial for rødlistede insekter knyttet til gamle og hule løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står åpent i gressmark. Det nordligste treet er styvet for en stund siden, anslagsvis 5-8 år, og har relativt stor krone. Det andre store treet er styvet senere, anslagsvis for 2-4 år siden. Det sørligste treet, som er det minste, er omgitt av noe oppvoksende morell- og askekratt.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i nærheten av trærne.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet langs Klemmetsrudveien. Det er andre kartlagte asker på ca. en km avstand.

Verdivurdering: To svært grove og hule asker samt en mindre. Lokaliteten får høy vekt for størrelse og treegenskaper som hulhet/vedmold og sprekkebark, og middels for arts mangfold. Dette gir samlet verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel bør fortsette stort som i dag med styving av greiner med anslagsvis 4-10 års mellomrom. Oppslag av løv- og buskkratt under og inntil trærne bør fjernes. Grov død ved er viktig for mange organismegrupper, og eventuelle døde stammedeler (også det som faller til bakken) bør spares i lokaliteten.

.....

321 Bøveien 17

Store gamle trær – Eik Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nær Bøveien vest for Søndre Bø i Røyken kommune, og består av fem eiketrær som står på en liten kolle mellom et gårdstun og en garasje.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den består av fem eiker som står nært inntil hverandre. Tre av eikene har stammeomkrets over 200 cm, hvorav den største er på ca 230 cm. Disse omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik. Det er i tillegg to mindre eiker med omkrets 160-190 cm. De store eikene er relativt bredkronet, og har noe grov sprekkebark (ca 2 cm dyp). Trærne er vitale, og har ikke synlige hulheter eller mye døde greiner.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på trærne. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle løvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Flere greiner er tidligere blitt kuttet fra de største eikene. Det er noe løvoppslag rundt trærne.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter inntil trærne.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken, også i kulturlandskapet langs Bøveien. Det er andre kartlagte eiker i et halv km avstand, og en hagemark med bl.a stor eik i absolutt nærhet.

Verdivurdering: Flere noe grove eiker, men uten hulheter og lite andre spesielle treegenskaper. Lokaliteten skårer lavt på størrelse og treegenskaper og høyt på landskapsøkologi. Samlet blir verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av trærne. Gravearbeider i rotsonen bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under og inntil eikene bør fjernes.

.....

322 Søndre Bø vest

Kalkbarskog – Kalkgranskog Verdi: B Areal : 15,4 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i et skogholt i kulturlandskapet mellom Søndre Bø og Fossum i Røyken kommune. Det består av et skogholt på en kolle. Berggrunnen består av kalkstein (knollekalk) og skifer. Det er berg i dagen og grunnlendt forvittringsjord på kollen, og

marine avsetninger i skråningene. Lokaliteten grenser i sørvest mot et granplantefelt, ellers mot jorder. Lokaliteten er tidligere kartlagt som en nøkkelbiotop (rik bakke) i MiS.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som kalkbarskog med utforming kalkgranskog. Dominerende grunntyper er kalklågurtskog og bærlyng-kalklågurtskog. Gran med et undersjikt av hassel er dominerende treslag, men enkelte partier (hvor det tidligere er tatt ut noe gran) er mer løvdominert. Det er stort innslag av løvtrær som ask, osp, lønn, eik, selje, rogn, morell og eik. I et nedre busksjikt forekommer leddved og korsved. Fingerstarr, liljekonvall, skogsalat, ormetelg, kratthumleblom og blåveis dominerer feltsjiktet, som ellers er forholdsvis sparsomt utviklet. Kalkgranskog er rødlistet som sårbar (VU).

Artsmangfold: Det er forholdsvis rike forekomster av kalkskogarter som trollbær og blåveis. Det er potensial for basekrevende lav og moser på kalkblokker, og for kalkbarskogssopper på bakken.

Bruk tilstand og påvirkning: Granskogen er hovedsakelig eldre, uten å være biologisk gammel. Det er i partier grove graner på 50-55 cm i brysthøydiameter, mens løvtrærne hovedsakelig er yngre. Det er en god del granlæger, til dels grove, mest rotvelt og relativt ferskt. Det er enkelte stubber fra tidligere plukkhogst. Det er et ildsted/leirplass, og en oldtidsvei er markert gjennom skogen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: I kalkområdene nord i Røyken (mellom Slemmestad i øst, Stokker i vest og Fossum i sør) er mye av den gjenværende intakte skogen kalkskog, dominert av enten bartrær eller edelløvtrær. Mye av skogene i området er imidlertid hogd ut, også i nyere tid. Det er flere kartlagte A- og B-områder med kalkskog i området.

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med velutviklet kalkgranskog og relativt god habitatkvalitet og moderat påvirkning. Ingen spesielle arter påvist, men et visst potensial for rødlistede sopp. Lokaliteten skårer middels på alle parametre (størrelse, artsamangfold, påvirkning og habitatkvalitet, og verdien blir dermed viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene. Ved fravær av hogst og andre inngrep vil større grad av naturskogskvaliteter kunne utvikles på sikt.

.....

323 Søndre Bø vest II

Hagemark – Rik hagemark med edelløvtrær Verdi: B Areal : 3,4 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 29. august 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i et skogholt i kulturlandskapet mellom Søndre Bø og Fossum i Røyken kommune. Det består av et holt med hagemarksskog i en nordvendt skråning. Berggrunnen består av kalkstein (knollekalk) og skifer. Det er berg i dagen og grunnlendt forvittringsjord på knauser i øvre del, og marine avsetninger og rasjord i skråningene. Lokaliteten grenser i sør mot yngre gjengroingskog (men nært inntil et større skogholt med kalkbarskog som utgjør en egen lokalitet), ellers mot jorder. Lokaliteten er tidligere kartlagt som en nøkkelbiotop (gamle trær) i MiS.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som hagemark med utforming rik hagemark med edelløvtrær. Det er spredt med store bredkronede edelløvtrær av ask og eik, også et par spisslønn. Det er også en del eldre og relativt grove hasselkratt. Det er ellers mye ungskog av ask, lønn, hegg, osp og morell. Langs sørkanten (hvor det er et beitegjerde og utenfor dette en sti) er det flere store asker på ca 250 cm stammeomkrets og en på ca 5 m omkrets. Nord i området er det også en eik på 260 cm (som omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik). Det er ellers flere ask og eik i området i størrelse 160-190 cm omkrets. Det er noe leddved og stikkelsbær i et nedre busksjikt. I et dårlig utviklet feltsjikt vokser bl.a. liljekonvall og smørbutikk.

Artsmangfold: Det er potensial for arter knyttet til gamle og hule edelløvtrær, muligens også for kalkskogssopper på marken.

Bruk tilstand og påvirkning: Området ser ikke ut til å ha vært beitet på en stund, selv om gjerdet fortsatt er relativt intakt. Lokaliteten har tydelig vært mer åpen tidligere, og er nå relativt gjengrodd med mye ungskog og løvoppslag. Flyfoto fra 1954 viser en åpen hagemark med spredte løvtrær, som del av et større beite.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Holt og randsoner med edelløvskog finnes spredt i landskapet på marine avsetninger og rikere morene i grenseland mellom kulturmårk og skogkoller. Men holt med tydelig hagemarkspreg som her er svært sjeldent. Det er flere lokaliteter med store gamle trær (eik og ask) i nærområdene, og i tillegg kalkskog.

Verdivurdering: Relativt liten hagemarksskog med en del grove edelløvtrær, og i gjengroing med løvkratt. Lokaliteten skårer middels på størrelse, typevariasjon, tilstand og påvirkning. Verdien blir dermed viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag og ungskog bør ryddes vekke. Alt av eldre edelløvtrær og grov hassel spares. Leddved og andre naturlig forekommende busker må også spares. Beite bør om mulig gjenopptas, alternativt må oppslag ryddes regelmessig.

.....

324 Åshaug SV

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 15. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Åshaug i Bødalen i Røyken kommune. Den består av en stor eik i nordenden av en gjengrodd åkerholme.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Eika er bredkronet og har en stammeomkrets i brysthøyde på ca. 300 cm. Treet har opp til 5 cm dyp sprekkebark, og det er noen døde greiner i kronen. Treet er vitalt, og det er ikke synlige hulheter. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Artsmangfold: Eikehårskål og eikeildkjuke vokser på treet. Det er et visst potensial for rødlistearter på treet, noe som vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står i lite skogholt på åkerholme. Det er omkranset av yngre løvtrær av spisslønn, ask og mindre eik.

Åkerholmen har tidligere vært mer åpen og har trolig vært brukt som hagemark.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i kort avstand.

Verdivurdering: Grov eik med grov sprekkebark, men uten hulheter. Lokaliteten skårer middels-høyt på størrelse, lavt-middels på treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Andre mindre trær som konkurrerer med trekronen til eika bør fjernes. Oppslag av løvkratt under og inntil eiken bør også ryddes. Grove grener og død ved er viktige elementer for artsamangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som faller ned bør bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen bør ikke forekomme.

.....

325 Åshaug SV II

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 15. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Åshaug i Bødalen i Røyken kommune. Den består av to store eiker på østsiden av en gjengrodd åkerholme.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den største eika er bredkronet og har en stammeomkrets i brysthøyde på ca. 260 cm. Treet har ca. 3 cm dyp sprekkebark, men lite dødved i kronen. Treet er vitalt, og det er ikke synlige hulheter. Treet omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik. Den andre eika er ca. 195 cm i stammeomkrets, og er dermed per i dag akkurat under grenseverdien til forskriften.

Artsmangfold: Det er ikke registrert spesielle arter i tilknytning til trærne. Det er et visst potensial for rødlistearter på trærne, noe som vil kunne øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står i lite skogholt på åkerholme. Det er omkranset av yngre løvtrær av bl.a. spisslønn. Åkerholmen har tidligere vært mer åpen og har trolig vært brukt som hagemark.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til trærne.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i kort avstand.

Verdivurdering: Forholdsvis grove eiker med noe grov sprekkebark, men uten hulheter. Lokaliteten skårer middels på størrelse, lavt på treegenskaper, og høyt på landskapsøkologi. Verdien blir samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Andre mindre trær som konkurrerer med eikene bør fjernes. Oppslag av løvkratt under og inntil eikene bør også ryddes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som faller ned bør få bli liggende i nærheten av trærne. Gravearbeider i rotsone bør ikke forekomme.

326 Åsgard N

Kalkbarskog – Kalkgranskog Verdi: B Areal : 13 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 15. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for Åsgard nær Fossumveien i Røyken kommune. Den ligger på en kolle og til dels i en vestvendt skråning, og grenser mot åker i vest og mot kraftgater og yngre skog i nord og øst. Berggrunnen består i følge NGU av kalkstein (knollekalk), skifer, sandstein og konglomerat. Lokaliteten ligger nær grense mot grunnfjell. Det er tydelig knollekalk på kollen og i nordre del, mens det i sør er annet fjell. Det er berg i dagen og grunnlendt forvittringsjord på kollen og i små knauser, og innslag av marine avsetninger lenger ned i skråningen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som kalkbarskog med utforming kalkgranskog. I sørvest inngår også partier med rik edelløvsog (lågurt-eikeskog). Dominerende grunntyper er kalklågurtskog, bærlyng-kalklågurtskog og bærlyng-lågurtskog. Tresjiktet er variert og blandet, med gran som dominerende treslag, men med stort innslag av furu, spisslønn, ask, hassel, eik, lind, osp og selje. I sørvest dominerer eik og hassel. Skogen er eldre, i tidlig aldersfase, og forholdsvis flersjiktet. Det er spredt med relativt grov gran og furu med stammediameter på ca. 50 cm. En del eik på 50-55 cm finnes også. Det er en del både stående og liggende dødved av gran. Kalkgranskog og lågurt-eikeskog er begge rødlistet som sårbar (VU).

Artsmangfold: Leddved forekommer i et nedre busksjikt. I feltsjiktet finnes rikelig med blåveis, ellers skogsveve, fingerstarr, ormetelg, liljekonvall, markjordbær, kratthumleblom og knollerteknapp. Det er potensial for kalk- og edelløvsogssopper på marken.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er eldre, men ikke biologisk gammel. Det er enkelte stubber fra tidligere plukkhogst.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: I kalkområdene nord i Røyken (mellom Slemmestad i øst, Stokker i vest og Fossum i sør) er mye av den gjenværende intakte skogen kalkskog, dominert av enten bartrær eller edelløvtrær. Mye av skogene i området er imidlertid hogd ut, også i nyere tid. Det er flere kartlagte A- og B-områder med kalkskog i området.

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med velutviklet kalkskog/edelløvsog med relativt god habitatkvalitet og moderat påvirkning. Ingen spesielle arter påvist, men et visst potensial for rødlistede sopp. Lokaliteten skårer middels på alle parametere (størrelse, arts mangfold, påvirkning og habitatkvalitet), og verdien blir dermed viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene. Ved fravær av hogst og andre inngrep vil større grad av naturskogskvaliteter kunne utvikles på sikt.

327 Åsgard N II

Kalkedellauvskog – Kalklindeskog Verdi: B Areal : 6,5 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 15. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for Åsgard inntil Fossumveien i Røyken kommune. Den består av en bratt østvendt løvskogsskrent, som grenser mot vei og åker i øst og mot annen skog og høyspentlinje/kraftgate i vest. Berggrunnen består av kalkstein (knollekalk) og skifer, men lokaliteten ligger nær grense mot grunnfjell. Det er berg i dagen, grunnlendt forvittringsjord og rasjord i skrenten, og overgang mot marine avsetninger i bunn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som kalkedelløvsog, med utforming kalklindeskog i nordre del, mens utforming er mer utydelig mot sør. Dominerende grunntyper er bærlyng-kalklågurtskog. Lind er dominerende treslag sammen med spisslønn, ask og hassel. Det er også noe borealt løv. Skogen er yngre til middelaldrende og svakt sjiktet. Det er enkelte litt grovre trær, men lite død ved. Kalklindeskog er utvalgt naturtype, og kalkedellauvskog er rødlistet som sterkt truet (EN).

Artsmangfold: Det er potensial for markboende kalkskogssopper knyttet til lind og hassel, og for basekrevende moser og lav på kalkknauser.

Bruk tilstand og påvirkning: To høyspentlinjer krysser lokaliteten i nordre del (og følger tett inntil på vestsiden), og her er skogen holdt nede. De intakte delene i nord har noe eldre skog, mens skogen er yngre mot sør.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: I kalkområdene nord i Røyken forekommer kalkedellauvskog/kalklindeskog flere steder i østvendte bratte skrenter mellom Slemmestad i nordøst og Åsgard i sør.

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med kalkedelløvskog, i partier velutviklet skog, mens andre deler er yngre og mer påvirket. Ingen spesielle arter påvist, men potensial for rødlistede sopp. Lokaliteten skårer middels-høyt på størrelse og middels på øvrige parametre (arts mangfold, påvirkning og habitatkvalitet), og verdien blir dermed viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene. Ved fravær av hogst og andre inngrep vil større grad av naturskogs kvaliteter kunne utvikles på sikt.

.....

328 Svartdalen

Skogsbekkekløft – Lavlands-granbekkekløft på Østlandet Verdi: A Areal : 65,1 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 15. oktober 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Den nye avgrensningen slår sammen to tidligere lokaliteter i Naturbase - BN00090820 (BN-nummer fra denne beholdes) registrert av Sweco ved Frode Løset i 2011, og BN00025670 (slettes) lagt inn av Frode N. Bye i 2005. Avgrensning, type, verdi og beskrivelse er revidert i 2018. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør i Kjekstadmarka i Røyken kommune. Den utgjør en ca. 800 m lang nordvest-sørøstgående skarp kløft med steile bergvegger, med Svartvann midtveis i kløfta. Berggrunnen i området er granittisk gneis med hovedsakelig tynt løsmassedecke. Det er i partier på nordsiden rasmarker med både finere rasjord og blokkmark. I bunn av kløfta går en bekk og enkelte partier er forsumpet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som skogsbekkekløft med utforming lavlands-granbekkekløft på Østlandet. Lokaliteten er stor og variert, og omfatter flere naturtyper som rik/gammel granskog, rik edelløvskog og rik/gammel sumpskog. Bærlyng- og lyngskog med furu dominerer på øvensiden av bergskrentene, mens svak lågurtskog med gran dominerer nedenfor bergveggene. I bunn er det flere partier med intermediær-kalkrik sumpskog med gran og svartor. I enkelte sørvendte partier er det rikere lågurtskog, enten grandominert på fin rasjord eller edelløvskog i grøvre rasmark. I de grandominerte delene er det innslag av både borealt løv og enkelte edelløvtrær. I edelløvpartiene dominerer lind, lønn og hassel. Mye av området har naturskogs preg. Det er gjennomgående eldre, flersjiktet skog i partier mye død ved, både liggende og stående.

Arts mangfold: Det er i partier rik kalkkrevende lågurt- (og til dels høystaude-) vegetasjon med arter som myske, trollbær, krattfiol, vårerteknapp, svarterteknapp, skjellrot, kranskonvall og storklokke. I sumpskogspartiene vokser kilde- og kalkkrevende arter som sumphaukeskjegg, maigull, bekkedarse og enghumleblom. På død ved (mest av gran) er det registrert arter som svartsoneskjute (NT), rynkeskinn (NT), duftskinn, hornskinn (NT, på furu) og prikkporekjute (EN), og det er potensial for flere arter knyttet til dette substratet. På løvtrær vokser lungenever et par steder og det er gjort et funn av svøffellmose (VU). Det er et visst potensial på bergvegger for moser og lav som krever høy luftfuktighet.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er uten tekniske inngrep, og det er ikke vesentlig påvirket av skogsdrift i nyere tid, selv om det er en god del nyere hogster i landskapet rundt.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i Kjekstadmarka, som er et stort skogområde med svært varierende skogalder/skogstruktur. Blåfjell naturreservat ligger rett nord for lokaliteten, men med høyspentlinje mellom. Som en tydelig kløft er lokaliteten klart avgrenset, og med gammelskog på åsene på begge sider er den per i dag godt bufret mot omgivelsene.

Verdivurdering: Lang, forholdsvis stor og velavgrenset kløft med gammelskog, rik skog og sumpskog. Lokaliteten skårer middels på størrelse, middels-høyt på topografi, tilstand og spesielle naturtyper og høyt på arts mangfold (grunnet én EN-art, én VU-art og flere NT-arter). Samlet gir dette verdien svært viktig A-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel for å opprettholde eller utvikle naturverdiene. Ved fravær av hogst og andre inngrep vil større grad av naturskogs kvaliteter kunne utvikles på sikt.

.....

329 Rundløkka

Store gamle trær – Ask Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus ved Ulrika Jansson den 4. september 2018 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten, et asketre, ligger på en hogstflate ved Rundløkka sørvest for Gullhaug i Røyken kommune.

Berggrunnen i området er fattig og løsmassene består av marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær av typen gammel ask. Asken måler ca. 280 cm i omkrets og har grove greiner. Treet er angrepet av askeskuddsyken og flere grove greiner er døde. Treet har forholdsvis grov sprekkebark.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet, men gamle grove edelløvtrær kan huse en rik fauna av insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Asken står på en hogstflate og har trolig stått mer fuktig tidligere. Ung skog og kratt vokser opp rundt asken nå.

Fremmede arter: Rødhyll (SE) vokser på flaten rundt asken.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store asker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken.

Verdivurdering: Grove edelløvtrær er viktige både for epifyttiske organismer, sopp og insekter. Lokaliteten er vurdert som viktig (B) basert på størrelse, potensiale for hulrom, sprekkebark og landskapsøkologi.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene ville være å unngå utskygging av asken gjennom å holde åpent rundt asken når hogstflaten vokser igjen.

.....

330 Mølleveien 24

Store gamle trær – Ask Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble avgrenset og beskrevet Ole J. Lønnve (BioFokus) 30.08.2019 på oppdrag for Røyken kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er i tilknytning til Mølleveien 24 nord i Røyken kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Lokaliteten utgjøres av en styvet gammel ask med omkrets (målt i brysthøyde) på omlag 300 cm. Treet har store hulheter mot sør med vedmuld. Kronen er forholdsvis vid. Treet er godt eksponert. Treet er omgitt av åker og kulturbetingete arealer. Forholdsvis mye mose og lav forekommer på stammen og greinene.

Arts mangfold: Store, gamle asketrær er svært viktige levesteder for en rekke sjeldne arter, særlig insekter og sopp. Arts mangfoldet på dette treet er ikke nærmere undersøkt, men det vurderes per i dag (2019) til å ha et forholdsvis høyt potensial for interessante artsforekomster, spesielt knyttet til hulheter i gamle edelløvtrær. Ask er rødlistet som sårbar (VU).

Bruk tilstand og påvirkning: Treet er styvet fra gammelt av. Ut over dette er treet ikke påvirket nevneverdig i nyere tid.

Fremmede arter: Ingen fremmedarter er påvist.

Del av helhetlig landskap: Del av helhetlig landskap: Det er et forholdsvis stort antall gamle asker og andre store gamle edelløvtrær i Røyken samt Asker og regionen forøvrig. Dette gjør at spesialiserte arter knyttet til gamle edelløvtrær har større sannsynlighet for å leve her eller etablere seg i dette området i nær fremtid, enn hvis trærne stod mer spredt og isolert plassert. Trærne i dette området er derfor mer verdifulle for det biologiske mangfoldet som følge av tilstedeværelsen av de andre trærne.

Verdivurdering: Treet oppfyller kravene til store gamle edelløvtrær. Treet skårer middels-høyt på parameteren størrelse, høyt på hulheter og potensial for rødlistearter. Det skårer forholdsvis høyt på parameteren landskapsøkologi. Samlet sett vurderes lokaliteten til en svært viktig (A) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Treet bør ikke beskjæres mer enn høyst nødvendig ut fra hensyn til sikkerhet. Dette bør vurderes og eventuelt utføres av sertifisert trepleier/arborist. Grove deler av greiner som faller ned eller beskjæres bør få bli liggende på et passende (helst soleksponert) sted i nærheten. Dersom treet dør bør det få bli stående, med en gradvis reduksjon av kronen for å ivareta sikkerhet. Hulrom i stamme/greiner er svært viktige for mange sjeldne insekter, og disse bør ikke fylles igjen når de oppstår. Gravearbeider i nærheten av treet kan påføre treet røtter stor skade, noe som kan svekke treet og føre til at det dør. Store trær som dette kan ha viktige røtter vesentlig lengre ut fra stammen enn det som er trekronens dryppzone.

.....

331 Torvøya

Strandeng og strandsump – Semi-naturlig strandeng Verdi: C Areal : 1,3 daa

Innledning: Lokaliteten ble avgrenset og beskrevet Ole J. Lønnve (BioFokus) 27.09.2019 på oppdrag for Røyken kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdatert faktaark for Strandeng og strandsump, november 2014. Hele Torvøya (BN00025649) var fra før avgrenset som naturtypen Strandeng og strandsump (registrert 1996) med verdi som viktig (B). Denne avgrensningen var åpenbart feil og beskrivelsen var mangelfull. På bakgrunn av kartleggingen i 2019 er avgrensning og beskrivelse revidert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til ei bukt mellom Killingholmen og Torvøya i Røyken kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen strandeng og strandsump med utforming semi-naturlig strandeng. Lokaliteten utgjøres av et parti med strandeng i en vestvendt bukt mellom Killingholmen og Torvøya. Mye av lokaliteten domineres av takrør, men mindre partier har fremdeles preg av strandengvegetasjon.

Artsmangfold: Mattemaure, strandrisp, strandvortemelk, lintorskemunn, saltsiv og takrør ble notert på lokaliteten. I tillegg ble gressshoppen sivgresshoppe påvist. Sivgresshoppe var tidligere oppført på rødlista.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har grodd godt igjen med takrør. Takrør fortrenger annen vegetasjon, men det er fortsatt enkelte partier med åpen og kortvokst strandeng.

Fremmede arter: Rynkerose forekommer i tilknytning til lokaliteten. Rynkerose er vurdert til en art smed svært høy risiko (SE) for spredning i norsk natur iht. Fremmedartlista (2018).

Del av helhetlig landskap: Del av helhetlig landskap: Partier med strandeng og strandsump av ulik størrelse og utstrekning forekommer mange steder i Oslofjorden. De danner derfor et nettverk av lokaliteter som gir livsgrunnlag for arter knyttet til denne type miljøer.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på størrelse og lavt på artsomangfold. Videre skårer den lavt på rødlistearter (potensial og dokumenterte funn). Det store innslaget av takrør trekker verdien ned. Samlet sett vurderes lokaliteten til en lokalt viktig (C) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: De største naturverdiene er knyttet til de åpne strandengpartiene. Artsmangfoldet ville kunne styrkes ved å rydde takrør rundt de åpne delene, slik at disse kan utvides. Videre bør fremmedarten rynkerose bekjempes.

.....

332 Torvøya 2

Rik barskog – Lågurtgranskog Verdi: B Areal : 50,7 daa

Innledning: Lokaliteten ble avgrenset og beskrevet av Ole J. Lønnve (BioFokus) 27.09.2019 på oppdrag for Røyken kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdatert faktaark for Rik barskog, november 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til de sentrale delene av Torvøya i Røyken kommune. Berggrunnen utgjøres av granitt som er dekket et varierende lag med marine løsmasser.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik barskog med utforming lågurtgranskog. Lokaliteten utgjøres av skog med stedvis stor dominans av bartrær, spesielt gran, men også furu. Noe innslag av løv, bl.a. hegg, hassel, ask, eik, spisslønn og bjørk. Skogen kan karakteriseres som forholdsvis flersjiktet med innslag av enkelte grove trær. Omkretsen til enkelte furuer ble målt til over 200 cm, og alderen ble målt opp mot nærmere 200 år på et par av disse. Enkelte grantrær har diameter opp mot 50 cm (dbh), mens de fleste trærne ligger i intervallet 30-40 cm dbh. Stedvis og i partier forekommer en del død ved, mest i form av læger, men også noe stående død ved. Mest gran, men også andre treslag forekommer. Ulike nedbrytningsstadier er representert. I feltsjiktet forekommer stedvis partier med blåveis, knollerteknapp, liljekonvall, markjordbær, teiebær, skogfiol og gullris. I enkelte partier dominerer blåbær. Skogen er forholdsvis lysåpen. Det ble konstatert lite foryngelse innenfor avgrensningen.

Artsmangfold: Granrustkjuke ble registrert på en granlåg. Granrustkjuke er en indikator på skog med en viss kontinuitet i elementet død granved. Død ved på en øy i indre Oslofjord gir dessuten automatisk høyt potensial for interessante artsforekomster av vedlevende insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har tidligere vært benyttet til beite. I følge opplysninger fra lokalalkjente beitet det storfe på øya frem til slutten av 1970-tallet. Noe gamle spor etter hogst forekommer og det finnes et par stier gjennom området.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap: Del av helhetlig landskap: Skogen må sees i sammenheng med tilsvarende områder i Indre Oslofjord, kanskje spesielt Håøya.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på størrelse, artsomangfold, påvirkning og habitatkvalitet. Beliggenheten i Indre Oslofjord trekker verdien opp. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke nødvendig med skjøtselstiltak for å opprettholde verdiene til lokaliteten. Det beste for det biologiske mangfoldet i lokaliteten vil være å unngå hogst og andre større tiltak.

.....

333 Torvøya 5

Rik edellauvskog – Alm-lindeskog Verdi: B Areal : 22,7 daa

Innledning: Lokaliteten ble avgrenset og beskrevet av Ole J. Lønnve (BioFokus) 27.09.2019 på oppdrag for Røyken kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdatert faktaark for Rik edellauvskog, november 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på de østre delene av Torvøya i Røyken kommune. Berggrunnen utgjøres av granitt som er dekket et varierende lag med marine løsmasser. Lokaliteten danner til en viss grad en overgang mot lokalitet Torvøya 2 i vest.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvskog med utforming alm-lindeskog. Utformingene ask-oreskog og rasmark-lindeskog inngår, og lokaliteten fremstår som en mosaikk mellom disse. Lind, ask, spisslønn, alm, hassel, bjørk, rogn, gråor, svartor, hegg, osp og selje samt noe spredt gran og furu inngår i tresjiktet. Spesielt ask er svært dominerende, og store askeoppslag dekker skogbunnen. Lind dominerer i skrentene mot vest og på skrinne partier, mens alm forekommer fåtallig i den nordøstlige delen av avgrensningen. Hassel forekommer mer spredt og i partier. Noe død ved av ulike treslag forekommer stedvis og i partier, men skogen er forholdsvis ung. Ulike nedbrytningsstadier er imidlertid representert. Enkelte gamle lindekloner med hulheter ved basis ble registrert. Skogen kan karakteriseres som forholdsvis flersjiktet men med lite innslag av grove trær. I feltsjiktet forekommer stedvis partier med liljekonvall, men urtevegetasjonen er generelt lite utviklet, da den i stor grad skygges ut av tett askeoppslag.

Artsmangfold: Foruten ask og alm (begge VU), er ikke andre rødlistede arter påvist. Imidlertid vurderes lokaliteten til å ha potensial for flere slike, spesielt insekter knyttet til denne type skog, men også sopp som danner mykorrhiza med lind og hassel. Stor treslagvariasjon i Indre Oslofjord gir stort artsamangfold av ulike arter knyttet til like treslag.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har tidligere vært benyttet til beite. I følge opplysninger fra lokalkjente beitet det storfe på øya frem til slutten av 1970-tallet. Området har siden vokst igjen. Det var mer åpent den gang det var aktiv gårdsdrift på øya. Vedhogst og annen aktivitet har trolig også foregått.

Fremmede arter: Ett eksemplar av brunskogsnekl ble observert under kartleggingen. Det er imidlertid ulkart hvor stor populasjon av denne arten som finnes på Torvøya. Brunskogsnekl er vurdert til en art med svært høy risiko for spredning i norsk natur (SE) i henhold til Fremmedartlista (2018).

Del av helhetlig landskap: Skogen må sees i sammenheng med tilsvarende områder i Indre Oslofjord, kanskje spesielt Håøya.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer lavt til høyt på størrelse, lavt-middels på artsamangfold og middels for påvirkning og habitatkvalitet.

Beliggenheten i Indre Oslofjord trekker verdien opp. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke nødvendig med skjøtselstiltak for å opprettholde verdiene til lokaliteten. Det beste for det biologiske mangfoldet i lokaliteten vil være å unngå hogst og andre større tiltak.

.....

334 Torvøya 3

Gammel lavlandsblandingsskog – Sørboreal gran-blandingsskog Verdi: B Areal : 11,1 daa

Innledning: Lokaliteten ble avgrenset og beskrevet av Ole J. Lønnve (BioFokus) 27.09.2019 på oppdrag for Røyken kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdatert faktaark for Gammel lavlandsblandingsskog, desember 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i tilknytning til de vestre delene av Torvøya i Røyken kommune. Berggrunnen utgjøres av granitt som er dekket et varierende lag med marine løsmasser. Lokaliteten danner en gradvis overgang mot lokalitet Torvøya 2.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel lavlandsblandingsskog med utforming sørboreal gran-blandingsskog. Lokaliteten utgjøres av et parti med skog i skrenten ned mot sjøen. Lind, ask, spisslønn, hassel, bjørk, rogn, einer, gran og furu inngår i tresjiktet. Noe svartor forekommer mot strandsonen. Død ved av ulike treslag forekommer stedvis og i partier. Ulike nedbrytningsstadier er representert. Skogen kan karakteriseres som forholdsvis flersjiktet med innslag av enkelte grove trær. I feltsjiktet forekommer stedvis partier med blåveis, knollerte knapp, liljekonvall, kantkonvall, markjordbær, teiebær, skogfiol og gullris.

Artsmangfold: Rustkjuke og orekjuke ble registrert på en stående død hassel. Spesielt rustkjuke er en indikator på skog med en viss kontinuitet i elementet død løvved. Død ved på en øy i indre Oslofjord gir dessuten automatisk høyt potensial for interessante artsforekomster av vedlevende insekter. Lokaliteten vurderes dessuten til å ha noe potensial for sopp som danner mykorrhiza med lind og hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har tidligere vært benyttet til beite. I følge opplysninger fra lokalkjente beitet det storfe på øya frem til slutten av 1970-tallet. Noe gamle spor etter hogst forekommer.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap: Skogen må sees i sammenheng med tilsvarende områder i Indre Oslofjord, kanskje spesielt Håøya.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer lavt på størrelse og lavt til middels på artsamangfold og rikhet. Beliggenheten i Indre Oslofjord trekker verdien opp. Samlet sett vurderes lokaliteten til en viktig (B) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke nødvendig med skjøtselstiltak for å opprettholde verdiene til lokaliteten. Det beste for det biologiske mangfoldet i lokaliteten vil være å unngå hogst og andre større tiltak.

.....

335 Torvøya 4

Store gamle trær – Ask Verdi: A Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble avgrenset og beskrevet av Ole J. Lønnve (BioFokus) 27.08.2019 på oppdrag for Røyken kommune.

Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdatert faktaark for Store gamle trær, november 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst på Torvøya i Røyken kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming ask. Lokaliteten utgjøres av en styvet gammel ask med omkrets (målt i brysthøyde) på omlag 290 cm. Treet har store hulheter ved basis med vedmuld. Kronen er imidlertid sterkt redusert, og treet har trolig ikke så lenge igjen. Treet er dels omgitt av andre trær, og står av den grunn ganske skyggefullt til. Noe mose og lav forekommer på stammen og greinene.

Artsmangfold: Store, gamle asketrær er svært viktige levesteder for en rekke sjeldne arter, særlig insekter og sopp. Artsmangfoldet på dette treet er ikke nærmere undersøkt, men det vurderes per i dag (2019) til å ha et forholdsvis høyt potensial for interessante artsforekomster, spesielt knyttet til hulheter i gamle edelløvtrær. Ask er rødlistet som sårbar (VU).

Bruk tilstand og påvirkning: Treet er styvet fra gammelt av. Ut over dette er treet ikke påvirket nevneverdig i nyere tid.

Fremmede arter: Ingen fremmedarter er påvist.

Del av helhetlig landskap: Det er et forholdsvis stort antall gamle asker og andre store gamle edelløvtrær i Røyken samt Asker og regionen forøvrig. Dette gjør at spesialiserte arter knyttet til gamle edelløvtrær har større sannsynlighet for å leve her eller etablere seg i dette området i nær fremtid, enn hvis trærne stod mer spredt og isolert plassert. Trærne i dette området er derfor mer verdifulle for det biologiske mangfoldet som følge av tilstedeværelsen av de andre trærne.

Verdivurdering: Treet oppfyller kravene til store gamle edelløvtrær. Treet skårer middels på parametrene størrelse. Den skårer høyt på hulheter og potensial for rødlistearter. Det skårer forholdsvis høyt på parameteren landskapsøkologi. Samlet sett vurderes lokaliteten til en svært viktig (A) naturtype.

Skjøtsel og hensyn: Treet bør ikke beskjæres mer enn høyst nødvendig ut fra hensyn til sikkerhet. Dette bør vurderes og eventuelt utføres av sertifisert trepleier/arborist. Grove deler av greiner som faller ned eller beskjæres bør få bli liggende på et passende (helst soleksponert) sted i nærheten. Dersom treet dør bør det få bli stående, evt. med en gradvis reduksjon av kronen for å ivareta sikkerhet. Hulrom i stamme/greiner er svært viktige for mange sjeldne insekter, og disse bør ikke fylles igjen når de oppstår. Gravearbeider i nærheten av treet kan påføre treets røtter

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av Tor Erik Brandrud, NINA, i forbindelse med kartlegging av kalkskog i 2010, og ble da kun gitt B-verdi. Brandrud et al. (2017) har også kartlagt kalkkindseskogssopper i området i 2013-2015. Avgrensning og verdi er revidert av BioFokus v/Anders Thylén etter eget feltarbeid den 14. oktober 2019 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utforming kalklindeskog. Lind er dominerende treslag sammen med hassel. Det er også innslag av eik, furu, spisslønn, alm, ask og boreale treslag. Det er et spredt busksjikt av arter som leddved, geitved, ubestemt nyperose, korsved og liguster. Skogen er jevnt over relativt ung, med lindetrær på normalt 10-25 cm stammediameter, enkelte opp mot 30 cm. Enkelte lindetrær har grove, flerstammete sokler. Det er en del litt grov furu (40 cm, én på 55 cm) og eik opp mot 50 cm. Det ble registrert én hul eik på rundt 80 cm diameter. Mindre partier i vestskråningen helt i sørvest har ikke like tydelig lindedominans, og har en mer vag utforming av kalkedelløvskog. Feltsjiktet domineres av kalkdårtarter. Kalklindeskog er både utvalgt og rødlistet naturtype.

Bruk tilstand og påvirkning: Store deler av nordvestskrenten (utenfor avgrensningen) er hogd og ryddet for skog for å vise fram en fossilforekomst. På deler av dette arealet er det kommet opp ungt løvvkratt (mest hassel), mens andre deler er gjengrodd med ugrass som burot og kanadagullris. Det har gått en lysløype gjennom området, og det er tydeligst spor av denne i sørvest, med en åpen trasé og gjenstående stolper.

Del av helhetlig landskap: Det er flere store og små forekomster av kalklindeskog i Slemmestad-området. Sammen med nærliggende deler av Asker og Bærum er dette en kjerneregion for denne naturtypen i Norge.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel, men bør få utvikles mest mulig fritt med naturlig skogdynamikk og uten hogst og andre inngrep. Kanadagullris (og annet ugress) på bergflatene mot nordvest bør fjernes for å unngå spredning inn i lokaliteten. Ved eventuelt behov for rassikring mot veien må tiltak utføres mest mulig skånsomt, og en bør unngå å felle alle stammer av et lindeindivid.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 14. oktober 2019 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær, og består av to eiketrær. Trærne er relativt grove, med stammeomkrets i brysthøyde på ca. 230 cm respektive 200 cm. Begge trærne har bred krone. Det største treet har 2,5 cm dyp sprekkebark, og noen døde greiner. Trærne er ellers vitale og har ikke synlige hulheter. Trærne omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i tilknytning til treet.

Verdivurdering: To litt grove, bredkronede eiker, med noe grov sprekkebark, men uten hulheter og lite andre spesielle treegenskaper.

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av trærne. Gravearbeider i rotsone n bør ikke forekomme. Oppslag av løvkrautt under og inntil eikene bør fjernes.

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 14. oktober 2019 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en østvendt kalkskrent inntil Skolebakken på Slemmestad i Røyken kommune. Skrenten er stedvis bratt, med enkelte loddrette kalkvegger og rasmarkspartier. Berggrunnen består av kalkstein og kalkrik skifer. Lokaliteten grenser mot vest mot yngre og mer grandominert skog og mot øst mot vei.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utforming kalklindeskog (70%) og annen kalkedelløvskog (30%). Lind og hassel dominerer skrenten mot nord, mens de sørlige delene har større innslag av spisslønn. Andre treslag i området er gran, bjørk og alm. Skogen er i partier relativt ung, de fleste trær med stammediameter på 10-20 cm, men med flere spisslønn på 40-45 cm og lind på 35 cm. Det er et par flerstammte lind med svært grove sokler i nedkant av kalkveggen og en grov lind på 75 cm diameter på toppen av kalkveggen. Kalklindeskog er både utvalgt og rødlistet naturtype.

Artsmangfold: Det er en forholdsvis rik flora av (kalk)lågurtarter som blåveis, leddved, korsved, tysbast, fingerstarr og taggbregne. Bleik kraterlav *Gyalecta flotowii* (VU) ble registrert på en grov almesokkel. Det er et visst potensial for markboende sopp, herunder rødlistearter, knyttet til kalklindeskog.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er noe påvirket av hogst og rydding, spesielt i de nederste delen. Det er også mye ung gran på oversiden, som presser på for å etablere seg.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i området.

Del av helhetlig landskap: Det er flere store og små forekomster av kalklindeskog i Slemmestad-området. Sammen med nærliggende deler av Asker og Bærum er dette en kjerneregion for denne naturtypen i Norge.

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med den utvalgte naturtypen kalklindeskog, med noe påvirkning fra hogst men likevel med en del habitatkvaliteter. Lokaliteten skårer middels på størrelse, arts mangfold, habitatkvalitet og påvirkning. Samlet blir verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel, men bør få utvikles mest mulig fritt med naturlig skogdynamikk og uten hogst og andre inngrep.

.....

339 Skolebakken øst I

Kalkedellauvskog – Kalklindeskog Verdi: B Areal : 3,7 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 14. oktober 2019 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en kalkrygg og østvendt kalkskrent nordøst for idrettsplassen mellom Skolebakken og Slemmestadveien på Slemmestad i Røyken kommune. Skrenten består til dels av en loddrett, men ikke høy, kalkvegg. Berggrunnen består av kalkstein og kalkrik skifer. Lokaliteten er avgrenset mot bebyggelse og idrettsanlegg på vest-, sør- og østsiden, og mot mer kulturpåvirket mark på dypere jordsmonn i nord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edelløvskog med utforming kalklindeskog (70%) og mer generell kalkedelløvskog (30%). Lind og hassel dominerer på ryggen og i selve skrenten, mens det under skrenten i øst er større innslag av spisslønn og ask. Andre treslag i området er alm, eik, morell, selje og furu. Skogen er i partier relativt ung, de fleste trær med stammediameter på 10-20 cm, men med flere spisslønn og ask på 40-45 cm og lind på 35 cm. Det står en grov hul eik innenfor avgrensningen som også er registrert som egen naturtypelokalitet for utvalgt naturtype hul eik. Kalklindeskog er både utvalgt og rødlistet naturtype.

Arts mangfold: Det er en forholdsvis rik flora av (kalk)lågarter som geitved, leddved, vårerteknapp, svarterteknapp, skogvikke, bergmynte og blåveis. Almelav og bleikdoggnål (begge NT) er tidligere registrert på en grov almetubbe i nordkanten av området. Det er et visst potensial for markboende sopp, herunder rødlistearter, knyttet til kalklindeskog.

Bruk tilstand og påvirkning: På flaten er skogen noe kulturpreget, med innslag av engarter i feltsjiktet, og den nordre delen av flaten (hovedsakelig utelatt fra avgrensningen) var åpen kulturmark i 1954 (historiske flyfoto). Skogen er ikke gammel, men med enkelte eldre trær i skrenten.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i området.

Del av helhetlig landskap: Det er flere store og små forekomster av kalklindeskog i Slemmestad-området. Sammen med nærliggende deler av Asker og Bærum er dette en kjerneregion for denne naturtypen i Norge.

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med den utvalgte naturtypen kalklindeskog, med noe påvirkning fra hogst men likevel med en del habitatkvaliteter. Lokaliteten skårer middels på størrelse, arts mangfold, habitatkvalitet og påvirkning. Samlet blir verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke i behov av skjøtsel, men bør få utvikles mest mulig fritt med naturlig skogdynamikk og uten hogst og andre inngrep.

.....

340 Skolebakken øst II

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 14. oktober 2019 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av et eiketre som står i kanten av et skogholt nordøst for idrettsplassen mellom Skolebakken og Slemmestadveien på Slemmestad i Røyken kommune.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær, og består av et hult eiketre. Eika er relativt grov, med stammeomkrets i brysthøyde på ca. 240 cm, og forholdsvis bredkronet. Treet har 1,5 cm dyp sprekkebark, og noen døde greiner. Eika er hul i nedre delen av stammen. Eika omfattes av forskrift for utvalgt naturtype hul eik.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på eika. Det vil på sikt være potensial for rødlistearter knyttet til gamle edelløvtrær.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står forholdsvis lysåpent i sørøstvendt skrent i kant av skogholt.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmedarter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. På Slemmestad er det kartlagt flere store trær av ask og eik innimellom bebyggelsen.

Verdivurdering: Relativt grov og bredkronet eik, med hulhet i stammen og potensial for vedmold. Lokaliteten skårer middels på størrelse, treegenskaper og landskapsøkologi. Samlet blir verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsonen bør ikke forekomme. Oppslag av løvkratt under trekronen kan med fordel fjernes.

.....

341 Bergertoppen sør II

Store gamle trær – Eik Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 14. oktober 2019 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Bergertoppen i bebyggelsen sør for Kirkerud i østre del av Slemmestad i Røyken kommune. Lokaliteten består av en stor eik i kant mellom gårdstun og skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen store gamle trær med utforming eik. Den omfattes av den utvalgte naturtypen hul eik iht. Naturmangfoldloven. Eiken har en omkrets i brysthøyde på ca. 280 cm. Treet har 2,5 cm dyp sprekkebark, og er vitalt. Det er ikke synlige hulheter og det er lite dødved i kronen.

Arts mangfold: Det er ikke registrert spesielle arter på treet. Det er foreløpig et begrenset potensial for rødlistearter på treet, men dette vil øke på sikt.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står relativt åpent, i kant mellom skog og plen. Det er etablert grillplass inntil treet. Det er noe løvkratt og unge løvtrær av hassel og ask under og inntil trekronen.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i tilknytning til treet.

Del av helhetlig landskap: Store løvtrær, og herunder store eiker, finnes spredt i kulturlandskapet og tettbebyggelsen i Røyken. Det er flere kartlagte eiker i en avstand av under én km (og en på samme eiendom).

Verdivurdering: Relativt grov eik med noe grov sprekkebark og noe dødved i kronen, men uten hulheter. Lokaliteten skårer lavt-middels på treegenskaper, middels på størrelse og høyt på landskapsøkologi. Verdien er samlet viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av ungt løv under og inntil kronen bør fjernes. Grove grener og død ved er viktige elementer for arts mangfoldet, og grener bør derfor ikke beskjæres unødvendig. Grove og/eller døde grener som likevel beskjæres eller faller ned bør få bli liggende i nærheten av treet. Gravearbeider i rotsone bør ikke forekomme.

.....

342 Kirkerud

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: B Areal : 14,0 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Anders Thylén den 14. oktober 2019 i forbindelse med naturtypekartlegging i Røyken på oppdrag for kommunen. Kartleggingsmetodikken følger DN-håndbok 13 med oppdaterte faktaark fra 2014. Rødlistekategorier følger siste utgave av Norsk rødliste for arter fra 2015 og Norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Kirkerud, øst for Slemmestad i Røyken kommune. Den består av deler av et kolleparti mellom bebyggelse i vest og Slemmestad-Morberg naturreservat i skrentene mot sjøen i øst. Lokaliteten er forøvrig avgrenset mot skrinne og fattigere skog i sør og mer påvirket skog på hyttetomter i nord. Berggrunnen består i følge NGU av biotittgranitt. Lokale innslag av rikere bergarter, samt eventuelle lommer med skjellsand eller andre marine avsetninger, er trolige grunner til at vegetasjonen er rikere enn berggrunnen skulle tilsi.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en mosaikk av ulike naturtyper, med fellesnevneren at det er kalkrike arealer. Det er småskala overganger mellom tettere edelløvsog, halvåpen lågurt/kalklågurtfuruskog og åpne rike berg. Naturtyper er kalkbarskog (i nedre rikhetssjikt, nært rik barskog) med utforming urterik kalkfuruskog (anslagsvis 40%), rik edelløvsog (35%) og rik berglendt mark (25%). Etter Natur i Norge (NiN 2.1) vil dette tilsvare bærlyng-(kalk)lågurtskog og åpen svakt (evt. også sterkt) kalkrik grunnlendt lyng/lavmark. Lågurtedelløvsog og kalk- og lågurtfuruskog er rødlistet som sårbare (VU) naturtyper.

Arts mangfold: Edelløvsogspartiene har en variert treslagssammensetning med lind, eik, hassel, spisslønn, ask, morell og boreale løvtrær. Andre deler har furu som dominerende treslag, med innslag av gran og boreale løvtrær. I busksjiktet forekommer spredt geitved, leddved, berberis, liguster, einer, nyperose, korsved, stikkelsbær og oppslag av ungt løvkratt, i tillegg en del fremmede mispler. Karplantefloraen er rik på basekrevende arter som bergmynte, kransmynte, bakkemynte, markmalurt, blåveis, prikkperikum, åkermåne, vill-lin, blodstorkenebb, hvitbergknapp, smørbukk, svartburkne, hårsveve, kantkonvall, bergskrinneblom, rundskolm, fjellrapp, flattrapp og rødflangre. Hengepiggefrø (NT) ble funnet et sted, og det foreligger fra tidligere en god del funn av flueblom (NT) og enkelte av snau vaniljerot (NT) og fuglereir. Av basekrevende moser er det bl.a. registrert kammose og granmose. Det er et visst potensial for markboende sopp knyttet til kalkrike miljøer, skarlagenvokssopp ble registrert, og de urterike og solvarme biotopene medfører god potensial for insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Deler av skogen er forholdsvis ung, og her har trolig vært omfattende kulturpåvirkning, både i form av tradisjonell bruk som beite, men også mindre hogster etc. De åpne/halvåpne delene er mange steder i gjengroing med oppslag av løvkratt, busker, ungfuru etc. Det er forholdsvis mye ferdseil i området med turstier, utsiktspunkt etc. og det ligger flere hytter direkte grensende til lokaliteten. Det er et par steder rester av gamle hustuffer og hagebeplantninger.

Fremmede arter: Fremmede mispler forekommer relativt rikelig, spesielt sprikemispel og krypmispel, men også noe bulkemispel.

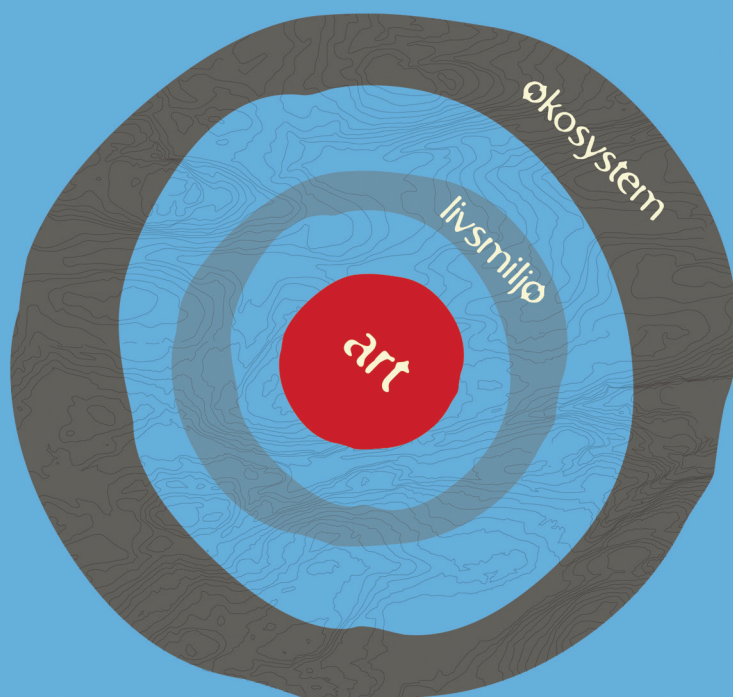
Gravbergknapp og filterarve er registrert i området.

Del av helhetlig landskap: Området er en del av høydepartiet og de bratte østvendte skrentene langs Slemmestadåsen, og grenser inn mot Slemmestad-Morberg naturreservat. Lokaliteten har mye av de samme naturkvalitetene som finnes i reservatet.

Verdivurdering: Lokaliteten er verdisatt iht. faktaark for kalkbarskog (med et halvt øye på faktaarkene for de andre to naturtypene). Lokaliteten skårer middels på størrelse, arts mangfold, tilstand/påvirkning og habitatkvalitet. Lokaliteten får dermed verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Rundt og i de åpnere delene kunne det vært ryddet noe vegetasjon, ved å fjerne oppslag av løvkratt (ask og boreale løvtrær), berberis, furu og fremmede busker (fremmede mispler og stikkelsbær). Eldre skog og dødved bør få stå urørt.

.....

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>